

Euroopan unionin virallinen lehti

L 312

Suomenkielinen laitos

Lainsäädäntö

51. vuosikerta
22. marraskuuta 2008

Sisältö

I EY:n ja Euratomin perustamissopimuksia soveltamalla annetut säädökset, joiden julkaiseminen on pakollista

ASETUKSET

Komission asetus (EY) N:o 1161/2008, annettu 21 päivänä marraskuuta 2008, kiinteistä tuontiarvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi 1

DIREKTIIVIT

★ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2008/98/EY, annettu 19 päivänä marraskuuta 2008, jätteistä ja tiettyjen direktiivien kumoamisesta ⁽¹⁾ 3

II EY:n ja Euratomin perustamissopimuksia soveltamalla annetut säädökset, joiden julkaiseminen ei ole pakollista

PÄÄTÖKSET

Komissio

2008/878/EY:

★ Komission päätös, tehty 2 päivänä heinäkuuta 2008, Valtiontuesta, jonka Saksa aikoo myöntää DHL:lle (tiedoksiannettu numerolla C 18/07 (ex N 874/06)) (tiedoksiannettu numerolla K(2008) 3178) ⁽¹⁾ 31

Huomautus lukijalle (katso kansilehden kolmas sivu)

⁽¹⁾ ETA:n kannalta merkityksellinen teksti

2

FI

Säädökset, joiden otsikot on painettu laihalla kirjasintyyppillä, ovat maatalouspolitiikan alaan kuuluvia juoksevien asioiden hoitoon liittyviä säädöksiä, joiden voimassaoloaika on yleensä rajoitettu.

Kaikkien muiden säädösten otsikot on painettu lihavalla kirjasintyyppillä ja merkitty tähdellä.

I

(EY:n ja Euratomin perustamissopimuksia soveltamalla annetut säädökset, joiden julkaiseminen on pakollista)

ASETUKSET

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1161/2008,

annettu 21 päivänä marraskuuta 2008,

kiinteistä tuontiarvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon maatalouden yhteisestä markkinajärjestelystä ja tiettyjä maataloustuotteita koskevista erityissäännöksistä (yhteisiä markkinajärjestelyjä koskeva asetus) 22 päivänä lokakuuta 2007 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1234/2007 ⁽¹⁾,

ottaa huomioon neuvoston asetusten (EY) N:o 2200/96, (EY) N:o 2201/96 ja (EY) N:o 1182/2007 soveltamissäännöistä hedelmä- ja vihannosalalla 21 päivänä joulukuuta 2007 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1580/2007 ⁽²⁾ ja erityisesti sen 138 artiklan 1 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

Asetuksessa (EY) N:o 1580/2007 säädetään Uruguayn kierroksen monenvälisten kauppaneuvottelujen tulosten soveltamiseksi perusteista, joiden mukaan komissio vahvistaa kolmansista maista tapahtuvan tuonnin kiinteät arvot mainitun asetuksen liitteessä XV olevassa A osassa luetelluille tuotteille ja ajanjaksoille,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EY) N:o 1580/2007 138 artiklassa tarkoitetut kiinteät tuontiarvot vahvistetaan tämän asetuksen liitteessä.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 22 päivänä marraskuuta 2008.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 21 päivänä marraskuuta 2008.

Komission puolesta

Jean-Luc DEMARTY

*Maatalouden ja maaseudun kehittämisen pääosaston
pääjohtaja*

⁽¹⁾ EUVL L 299, 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ EUVL L 350, 31.12.2007, s. 1.

LIITE

Kiinteät tuontiarvot tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi

(EUR/100 kg)

CN-koodi	Kolmansien maiden koodi ⁽¹⁾	Kiinteä tuontiarvo
0702 00 00	AL	25,7
	MA	64,6
	TR	71,8
	ZZ	54,0
0707 00 05	JO	167,2
	MA	51,9
	TR	88,1
	ZZ	102,4
0709 90 70	MA	64,5
	TR	93,7
	ZZ	79,1
0805 20 10	MA	60,7
	ZZ	60,7
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	CN	56,9
	HR	50,0
	IL	66,1
	TR	61,6
	ZZ	58,7
0805 50 10	MA	65,5
	TR	68,1
	ZA	71,5
	ZZ	68,4
0808 10 80	CA	87,1
	CL	67,1
	CN	55,8
	MK	33,4
	US	103,2
	ZA	118,8
	ZZ	77,6
0808 20 50	CN	41,1
	KR	112,1
	TR	106,0
	ZZ	86,4

⁽¹⁾ Komission asetuksessa (EY) N:o 1833/2006 (EUVL L 354, 14.12.2006, s. 19) vahvistettu maanimikkeistö. Koodi "ZZ" tarkoittaa "muuta alkuperää".

DIREKTIIVIT

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI 2008/98/EY,

annettu 19 päivänä marraskuuta 2008,

jätteistä ja tiettyjen direktiivien kumoamisesta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO,
jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 175 artiklan 1 kohdan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon (1),

ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon (2),

noudattavat perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä menettelyä (3),

sekä katsovat seuraavaa:

(1) Jätteistä 5 päivänä huhtikuuta 2006 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2006/12/EY (4) säädetään lainsäädännölliset puitteet, joita sovelletaan jätteiden käsittelyyn yhteisössä. Siinä määritellään keskeiset käsitteet, kuten jäte, jätteen hyödyntäminen ja jätteen loppukäsittely, ja siinä säädetään keskeiset jätehuoltoon sovellettavat vaatimukset, erityisesti velvoite, jonka mukaan jätehuoltotoimia suorittavalla laitoksella tai yrityksellä on oltava toimilupa tai se on rekisteröitävä, sekä

jäsenvaltioiden velvoite laatia jätehuoltosuunnitelmia. Siinä vahvistetaan myös tärkeitä periaatteita, kuten velvoite käsitellä jätteet siten, ettei sillä ole kielteisiä vaikutuksia ympäristöön ja ihmisten terveyteen, jätehieron soveltamiseen rohkaiseminen sekä aiheuttamisperiaatteen mukaisesti, vaatimus siitä, että jätteiden loppukäsittelyn kustannuksista vastaa jätteen haltija tai aiemmat haltijat tai valmistajat, joiden tuotteesta jäte on peräisin.

(2) Kuudennesta ympäristöä koskevasta yhteisön toimintaohjelmasta 22 päivänä heinäkuuta 2002 tehdystä Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksessä N:o 1600/2002/EY (5) vaaditaan jätteitä koskevan lainsäädännön kehittämistä tai tarkistamista, mukaan luettuna jätteen ja muun kuin jätteen välisen eron selvittäminen sekä jätteen syntymisen ehkäisemistä ja jätehuoltoa koskevien toimien kehittäminen, mukaan luettuna tavoitteiden asettaminen.

(3) Komission 27 päivänä toukokuuta 2003 antamassa tiedonannossa "Kohti jätteiden syntymisen ehkäisemisen ja kierrätyksen teemakohtaista strategiaa" tuotiin esille tarve arvioida voimassa olevia jätteen hyödyntämisen ja jätteen loppukäsittelyn määritelmiä sekä tarve saada aikaan yleisesti sovellettavissa oleva kierrätyksen määritelmä ja käydä keskustelua jätteen määritelmästä.

(4) Euroopan parlamentti vaati edellä mainitusta tiedonannosta 20 päivänä huhtikuuta 2004 antamassaan päätöslauselmassa (6) komissiota harkitsemaan ympäristön pilaantumisen ehkäisemisen ja vähentämisen yhtenäistämiseksi 24 päivänä syyskuuta 1996 annetun neuvoston direktiivin 96/61/EY (7) soveltamisalan laajentamista kattamaan koko jäteala. Siinä myös pyydettiin komissiota tekemään selkeä ero jätteen hyödyntämisen ja jätteen loppukäsittelyn välille ja selvittämään jätteen ja muun kuin jätteen eroa.

(1) EUVL C 309, 16.12.2006, s. 55.

(2) EUVL C 229, 22.9.2006, s. 1.

(3) Euroopan parlamentin lausunto, annettu 13. helmikuuta 2007 (EUVL C 287 E, 29.11.2007, s. 135), neuvoston yhteinen kanta, vahvistettu 20. joulukuuta 2007 (EUVL C 71 E, 18.3.2008, s. 16) ja Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 17. kesäkuuta 2008 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä). Neuvoston päätös, tehty 20. lokakuuta 2008.

(4) EUVL L 114, 27.4.2006, s. 9.

(5) EYVL L 242, 10.9.2002, s. 1.

(6) EUVL C 104 E, 30.4.2004, s. 401.

(7) EYVL L 257, 10.10.1996, s. 26. Direktiivi korvattu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2008/1/EY (EUVL L 24, 29.1.2008, s. 8).

- (5) Neuvosto pyysi 1 päivänä heinäkuuta 2004 antamissaan päätelmissä komissiota tekemään ehdotuksen direktiivin 75/442/ETY, joka on kumottu ja korvattu direktiivillä 2006/12/EY, tiettyjen näkökohtien tarkistamisesta jätteen ja muun kuin jätteen eron selventämiseksi sekä eron tekemiseksi jätteen hyödyntämisen ja jätteen loppukäsittelyn välille.
- (6) Kaiken jätepolitiikan ensisijaisena tavoitteena olisi oltava jätteestä ja jätehuollosta aiheutuvien haitallisten terveys- ja ympäristövaikutusten minimoiminen. Jätepolitiikalla olisi myös pyrittävä vähentämään luonnonvarojen käyttöä ja edistämään jätehierarkian soveltamista käytännössä.
- (7) Neuvosto vahvisti yhteisön jätehuoltostrategiasta 24 päivänä helmikuuta 1997 antamassaan päätöslauselmassa (1), että jätteen syntymisen ehkäisemisen olisi oltava jätehuollon tärkein painopistealue ja että uudelleenkäyttöä ja materiaalien kierrätystä olisi pidettävä suositeltavampana kuin energian talteenottoa jätteestä silloin, kun ne ovat ympäristön kannalta parhaita vaihtoehtoja.
- (8) Näin ollen on tarpeen tarkistaa direktiiviä 2006/12/EY, jotta voidaan selvittää tärkeimpiä käsitteitä, kuten jätteen, jätteen hyödyntämisen ja jätteen loppukäsittelyn määritelmiä, tehostaa toimenpiteitä, joita on toteutettava jätteen syntymisen ehkäisemiseksi, ottaa käyttöön lähestymistapa, jossa otetaan huomioon tuotteiden ja materiaalien koko elinkaari eikä ainoastaan jättevaihe, ja keskittyä vähentämään jätteen syntymisen ja jätehuollon aiheuttamia ympäristövaikutuksia ja siten lisäämään jätteen taloudellista arvoa. Lisäksi olisi edistettävä jätteiden hyödyntämistä sekä uusiomateriaalien käyttöä luonnonvarojen säästämiseksi. Selvyyden ja luettavuuden vuoksi direktiivi 2006/12/EY olisi kumottava ja korvattava uudella direktiivillä.
- (9) Koska merkittävimmät jätehuoltotoimet kuuluvat nyt yhteisön ympäristölainsäädännön soveltamisalaa, on tärkeää, että tämä direktiivi mukautetaan tähän lähestymistapaan. Perustamissopimuksen 174 artiklassa määrättyjen ympäristötavoitteiden korostaminen toisi jätteen syntymisen ja jätehuollon ympäristövaikutusten vähentämisen selkeämmin esille materiaalien koko elinkaaren ajan. Näin ollen tämän direktiivin oikeusperustan olisi oltava perustamissopimuksen 175 artikla.
- (10) Irtaimeen omaisuuteen, jonka haltija poistaa käytöstä, aikoo poistaa käytöstä tai on velvollinen poistamaan käytöstä, olisi tietyin poikkeuksin sovellettava tehokkaita ja yhdenmukaisia jätehuoltosääntöjä.
- (11) Pois kaivetun maa-aineksen ja muun luonnosta peräisin olevan aineksen, joka ei ole pilaantunutta ja joka käytetään muualla kuin sillä paikalla, josta se on kaivettu, luokittelua jätteeksi olisi tarkasteltava tämän direktiivin mukaisten jätteen määritelmän sekä sivutuotteita tai jätteeksi luokittelun päättymistä koskevien säännösten mukaisesti.
- (12) Muiden kuin ihmisravinnoksi tarkoitettujen eläimistä saatavien sivutuotteiden terveyssäännöistä 3 päivänä loka-kuuta 2002 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1774/2002 (2) säädetään muun muassa kaikkien eläimistä saatavien sivutuotteiden, myös eläimistä peräisin olevaan jätteen, keräyksen, kuljettamisen, käsittelyn, käytön ja loppukäsittelyn oikeasuhteisesta valvonnasta, jonka avulla estetään tästä jätteestä aiheutuvat riskit eläinten terveydelle ja kansanterveydelle. Tämän vuoksi on tarpeen selvittää yhteyttä mainittuun asetukseen ja välttää sääntöjen päällekkäisyys jättämällä tämän direktiivin soveltamisalan ulkopuolelle eläimistä saatavat sivutuotteet silloin, kun niitä käytetään tarkoituksiin, joita ei pidetä jätetoimina.
- (13) Asetuksen (EY) N:o 1774/2002 soveltamisesta saadun kokemuksen perusteella on asianmukaista selvittää jätelainsäädännön ja siihen sisältyvien vaarallista jätettä koskevien säännösten soveltamisalaa asetuksella (EY) N:o 1774/2002 säänneltyjen eläimistä saatavien sivutuotteiden osalta. Mikäli eläimistä saatavat sivutuotteet saattavat aiheuttaa riskejä terveydelle, asianmukainen oikeudellinen väline näiden riskien välttämiseksi on asetus (EY) N:o 1774/2002, ja olisi vältettävä tarpeetonta päällekkäisyyttä jätelainsäädännön kanssa.
- (14) Jätteen luokittelun vaaralliseksi jätteeksi olisi perustuttava muun muassa yhteisön kemikaalilainsäädäntöön erityisesti valmistaiden vaaralliseksi luokittelun osalta, mukaan lukien sitä varten käytettävät pitoisuuksien raja-arvot. Vaarallista jätettä olisi säänneltävä tiukoin erityisvaatimuksin, jotta voidaan estää tai rajoittaa mahdollisimman pitkälle epäasianmukaisesta käsittelystä mahdollisesti koituvia haittavaikutuksia ympäristölle ja ihmisten terveydelle. Lisäksi on säilytettävä järjestelmä, jossa jäte ja vaarallinen jäte on luokiteltu komission päätöksellä 2000/532/EY (3) viimeksi vahvistetun jäteluettelon mukaisesti, jotta edistetään jätteen yhdenmukaistettua luokittelua ja varmistetaan vaarallisen jätteen yhdenmukaistettu määrittely yhteisössä.

(2) EYVL L 273, 10.10.2002, s. 1.

(3) Komission päätös, tehty 3 päivänä toukokuuta 2000, jätteistä annetun neuvoston direktiivin 75/442/ETY 1 artiklan a alakohdan mukaisen jäteluettelon laatimisesta tehdyn komission päätöksen 94/3/EY ja vaarallisista jätteistä annetun neuvoston direktiivin 91/689/ETY 1 artiklan 4 kohdan mukaisen vaarallisten jätteiden luettelon laatimisesta tehdyn neuvoston päätöksen 94/904/EY korvaamisesta (EYVL L 226, 6.9.2000, s. 3).

(1) EYVL C 76, 11.3.1997, s. 1.

- (15) On tarpeen tehdä ero ennen jätteen keräystä tapahtuvan jätteen alustavan varastoinnin, jätteen keräyksen ja ennen jätteen käsittelyä tapahtuvan jätteen varastoinnin välillä. Laitosten tai yritysten, jotka tuottavat jätettä toimintansa aikana, ei olisi katsottava osallistuvan jätehuoltoon eikä niiltä olisi vaadittava lupaa jätteidensä varastoimiseen ennen niiden keräystä.
- (16) Keräyksen määritelmän piiriin kuuluvaa jätteen alustavaa varastointia pidetään ennen jätteen keräystä tapahtuvana varastointina laitoksissa, joissa jäte puretaan, jotta sitä voidaan valmistella kuljetettavaksi muualla tapahtuvaa hyödyntämistä tai loppukäsittelyä varten. Tämän direktiivin tarkoituksen mukaisesti olisi jätteen lajin, varastoinnin laajuuden, keston ja keräyksen tarkoituksen mukaan erotettava toisistaan ennen jätteen keräystä tapahtuva alustava varastointi ja ennen jätteen käsittelyä tapahtuva varastointi. Jäsenvaltioiden olisi tehtävä tämä erotus. Ennen jätteen hyödyntämistä tapahtuva varastointi, joka kestää vähintään kolme vuotta, ja ennen jätteen loppukäsittelyä tapahtuva varastointi, joka kestää vähintään vuoden, kuuluu kaatopaikoista 26 päivänä huhtikuuta 1999 annetun direktiivin 1999/31/EY⁽¹⁾ piiriin.
- (17) Jätteenkeräysjärjestelmiin, joita ei pidetä yllä ammattimaisesti, ei olisi sovellettava rekisteröintiä koskevaa vaatimusta, koska niistä aiheutuu pienempi riski ja ne edistävät jätteen erilliskeräystä. Esimerkkejä tällaisista järjestelmistä ovat apteekkien keräämät lääkejätteet, kulutustuotteita koskevat kauppojen palautusjärjestelmät ja koulujen vapaaehtoiset keräystapahtumat.
- (18) Tähän direktiiviin olisi sisällytettävä jätteen syntymisen ehkäisemisen, uudelleenkäytön, niiden uudelleenkäyttöön valmistelun, käsittelyn ja kierrätyksen määritelmät, jotta näiden käsitteiden soveltamisalaa voidaan selvittää.
- (19) Hyödyntämisen ja loppukäsittelyn määritelmiä on muutettava sen varmistamiseksi, että näiden kahden käsitteen välillä voidaan tehdä selvä ero, joka perustuu niiden ympäristövaikutuksissa olevaan todelliseen eroon, joka aiheutuu siitä, että talouden kiertokulussa korvataan luonnonvaroja ja tunnustetaan ne edut, jotka jätteen käytöllä materiaalina saavutetaan ympäristölle ja ihmisten terveydelle. Lisäksi voidaan laatia ohjeita, jolla voidaan selvittää tapauksia, joissa eroa näiden kahden käsitteen välillä on käytännössä vaikea tehdä tai joissa toiminnan luokitteleminen hyödyntämiseksi ei vastaa toimenpiteen todellisia ympäristövaikutuksia.
- (20) Tässä direktiivissä olisi myös selvennettävä, milloin kiinteän yhdyskuntajätteen polttaminen on energiatehokasta ja sitä voidaan pitää hyödyntämisenä.
- (21) Mereen päästämistä ja merenpohjaan sijoittamista koskevia loppukäsittelytoimia säännellään myös kansainvälisillä yleissopimuksilla, erityisesti jätteen ja muun aineen meren laskemisen aiheuttaman meren pilaantumisen ehkäisemistä koskevalla, Lontoossa 13 päivänä marraskuuta 1972 tehdyllä yleissopimuksella ja sen vuoden 1996 pöytäkirjalla, sellaisena kuin se on muutettuna vuonna 2006.
- (22) Jätteen määritelmän eri näkökohtien välillä ei saisi olla sekaannusta, ja asianmukaisia menettelyjä olisi tarvittaessa sovellettava toisaalta sivutuotteisiin, jotka eivät ole jätettä, ja toisaalta jätteeseen, joka lakkaa olemasta jätettä. Tiettyjen jätteen määritelmään liittyvien seikkojen tarkentamiseksi tässä direktiivissä olisi selvennettävä sitä,
- milloin aineet tai esineet, jotka ovat tulosta tuotantoprosessista, jonka ensisijaisena tavoitteena ei ole niiden valmistaminen, ovat sivutuotteita eivätkä jätettä. Päätös siitä, että aine ei ole jätettä, voidaan tehdä ainoastaan soveltaen säännöllisesti päivitettävää yhteensovittua lähestymistapaa ja kun tämä on sopu-soinnussa ympäristön ja ihmisten terveyden suojelun kanssa. Jos sivutuotteen käyttö on sallittu ympäristöluvalla tai yleisillä ympäristöä koskevilla säännöillä, jäsenvaltiot voivat tämän perusteella päättää, ettei käytöstä odoteta olevan yleisesti haittaa ympäristölle tai ihmisten terveydelle; esinettä tai ainetta olisi pidettävä sivutuotteena ainoastaan silloin, kun tietyt ehdot täyttyvät. Koska sivutuotteet kuuluvat tuotteiden luokkaan, sivutuotteiden viennin olisi täytettävä asiaa koskevan yhteisön lainsäädännön vaatimukset; ja
  - milloin tietty jäte lakkaa olemasta jätettä, määrittelemällä sellaisia jätteeksi luokittelun päättymistä koskevia perusteita, joilla saavutetaan ympäristönsuojelun korkea taso sekä ympäristöä koskeva ja taloudellinen hyöty; mahdollisia jäteluokkia, joiden osalta jätteeksi luokittelun päättymistä koskevia vaatimuksia ja perusteita olisi kehitettävä, ovat muun muassa rakennus- ja purkujäte, tietyt tuhkat ja kuonat, romumetallit, kiviaines, renkaat, tekstiilit, komposti, jätepaperi ja -lasi. Jätteeksi luokittelun päättymisen edellyttämä hyödyntämistoimi voi yksinkertaisimmillaan olla jätteen tarkastaminen sen toteamiseksi, että se täyttää jätteeksi luokittelun päättymistä koskevat perusteet.
- (23) Sen toteamiseksi tai laskemiseksi, täyttyvätkö pakkauksista ja pakkausjätteistä 20 päivänä joulukuuta 1994 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 94/62/EY⁽²⁾, romuajoneuvoista 18 päivänä syyskuuta 2000 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston

⁽¹⁾ EYVL L 182, 16.7.1999, s. 1.⁽²⁾ EYVL L 365, 31.12.1994, s. 10.

- direktiivissä 2000/53/EY⁽¹⁾, sähkö- ja elektroniikkalaiteromusta 27 päivänä tammikuuta 2003 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2002/96/EY⁽²⁾ ja paristoista ja akuista sekä käytetyistä paristoista ja akuista 6 päivänä syyskuuta 2006 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2006/66/EY⁽³⁾ ja muussa asiaa koskevassa yhteisön lainsäädännössä asetetut kierrätys- ja hyödyntämistavoitteet, olisi sellaisen jätteen määrät, joka on lakannut olemasta jätettä, otettava huomioon kierrätettynä ja hyödynnettyinä jätteenä kun kyseisen lainsäädännön kierrätys- tai hyödyntämisvaatimukset täyttyvät.
- (24) Jätteen määritelmän perusteella komissio voi varmuuden ja johdonmukaisuuden edistämiseksi antaa ohjeita tarkentaakseen joissakin tapauksissa, milloin aineista tai esineistä tulee jätettä. Tällaisia ohjeita voidaan laatia muun muassa sähkö- ja elektronisista laitteista ja ajoneuvoja varten.
- (25) On asianmukaista jakaa kustannukset niin, että ne vastaavat todellisia kustannuksia, jotka jätteen syntyminen ja siitä huolehtiminen aiheuttavat ympäristölle.
- (26) Aiheuttamisperiaate on ohjaavana periaatteena sekä Euroopan unionin että kansainvälisellä tasolla. Jätteen tuottajan ja sen haltijan olisi huolehdittava jätteestä tavalla, joka takaa ympäristön ja ihmisten terveyden suojelun korkean tason.
- (27) Tällä direktiivillä käyttöön otettava laajennettu tuottajan vastuu on eräs keino tukea sellaisten tavaroiden suunnittelua ja tuotantoa, joissa otetaan täysin huomioon materiaalien tehokas käyttö koko niiden elinkaaren ajan ja helpotetaan sitä, mukaan lukien tavaroiden korjaaminen, uudelleen käyttö, purkaminen ja kierrätys, aiheuttamatta kuitenkaan haittaa tavaroiden vapaalle liikkumiselle sisämarkkinoilla.
- (28) Tällä direktiivillä olisi autettava Euroopan unionia siirtymään lähemmäksi ”kierrätysyhteiskuntaa”, jossa pyritään välttämään jätteen syntymistä ja käyttämään jätettä materiaalina. Erityisesti kuudennessa ympäristöä koskevassa yhteisön toimintaohjelmassa vaaditaan toimenpiteitä, joiden tarkoituksena on varmistaa ensisijaisten jätevirtojen lajittelu niiden syntymispaikalla, keräys ja kierrätys. Tämän tavoitteen mukaisesti ja jätteen hyödyntämismahdollisuuksien helpottamiseksi tai parantamiseksi jäte olisi kerättävä erikseen, mikäli se on teknisesti, ympäristön kannalta ja taloudellisesti toteutettavissa, ennen kuin siihen sovelletaan hyödyntämistoimia, joilla päästään ympäristön kannalta parhaaseen mahdolliseen kokonaistulokseen. Jäsenvaltioiden olisi edistettävä vaarallisten yhdisteiden erottelua jätevirroista, jos se on tarpeen ympäristön kannalta hyväksyttävän jätehuollon saavuttamiseksi.
- (29) Jäsenvaltioiden olisi tuettava uusiomateriaalien, kuten kierrätyspaperin, käyttöä jätehierarkian mukaisesti ja kierrätysyhteiskuntaan siirtymiseksi, ja niiden olisi mahdollisuuksien mukaan oltava tukematta tällaisten uusiomateriaalien sijoittamista kaatopaikalle tai polttamista.
- (30) Perustamissopimuksen 174 artiklan 2 kohdassa esitettyjen ennalta varautumisen periaatteen ja ennalta ehkäisevien toimien periaatteen panemiseksi täytäntöön on tarpeen asettaa yleiset ympäristötavoitteet jätehuollolle yhteisössä. Näiden periaatteiden mukaisesti on yhteisön ja jäsenvaltioiden tehtävänä luoda puitteet pilaamisen tai haitan aiheuttajien ehkäisemiseksi, vähentämiseksi tai mahdollisuuksien mukaan poistamiseksi alkuvaiheesta alkaen toteuttamalla toimenpiteitä, joilla poistetaan tunnettuja riskejä.
- (31) Jätehierarkia määrää yleensä ensisijaisuusjärjestyksen sen suhteen, mikä on ympäristön kannalta paras kokonaisvaihtoehto jätelainsäädännössä ja jätepolitiikassa, vaikka tällaisesta hierarkiasta poikkeaminen voi olla tarpeen yksittäisten jätevirtojen osalta, silloin kun se on perusteltua muun muassa tekniseen toteutettavuuteen, taloudelliseen hyväksyttävyyteen ja ympäristönsuojeluun liittyvistä syistä.
- (32) On tarpeen säätää jätteen loppukäsittelylaitosten ja yksityisistä kotitalouksista kerätyn sekalaisen yhdyskuntajätteen hyödyntämiseen tarkoitettujen laitosten yhteistyöverkostosta, jotta yhteisö voisi tulla kokonaisuudessaan omavaraiseksi jätteen loppukäsittelyn ja yksityisistä kotitalouksista kerätyn sekalaisen yhdyskuntajätteen hyödyntämisen suhteen ja jotta jäsenvaltiot pääsisivät kukin erikseen lähemmäksi tätä tavoitetta, ottaen kuitenkin huomioon maantieteelliset olosuhteet tai tietyn tyyppiin jätteisiin erikoistuneiden laitosten tarpeen.
- (33) Sovelletaessa jätteiden siirrosta 14 päivänä kesäkuuta 2006 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 1013/2006⁽⁴⁾ mainitun asetuksen 3 artiklan 5 kohdassa tarkoitettu sekalainen yhdyskuntajäte säilyy sekalaisena yhdyskuntajätteenä silloinkin, kun siihen sovelletaan jätekäsittelytoimenpidettä, joka ei olennaisesti muuta sen ominaisuuksia.
- (34) On tärkeää, että vaarallinen jäte merkitään kansainvälisten ja yhteisön normien mukaisesti. Jos tällainen jäte kerätään erikseen kotitalouksilta, tämän ei kuitenkaan olisi johdettava siihen, että kotitaloudet veloitettaisiin täyttämään vaadittavat asiakirjat.

⁽¹⁾ EYVL L 269, 21.10.2000, s. 34.

⁽²⁾ EUVL L 37, 13.2.2003, s. 24.

⁽³⁾ EUVL L 266, 26.9.2006, s. 1.

⁽⁴⁾ EUVL L 190, 12.7.2006, s. 1.

- (35) Jätehierarkian mukaisesti ja kaatopaikoille sijoitetusta jätteestä aiheutuvien kasvihuonekaasupäästöjen vähentämiseksi on tärkeää helpottaa biojätteen erilliskeräystä ja sen asianmukaista käsittelyä, jotta tuotetaan ympäristön kannalta turvallisia komposti- ja muusta biojätteestä tuotettuja materiaaleja. Komissio tekee biojätehuoltoa koskevan arvioinnin jälkeen tarvittaessa ehdotuksia lainsäädäntötoimiksi.
- (36) Teknisiä vähimmäisvaatimuksia voidaan hyväksyä niille jätteenkäsittelytoimille, jotka eivät kuulu direktiivin 96/61/EY soveltamisalaan, jos voidaan osoittaa, että tästä olisi hyötyä ympäristön ja ihmisten terveyden suojelun kannalta, ja jos yhteensovitulla lähestymistavalla tämän direktiivin täytäntöönpanoon voidaan varmistaa ympäristön ja ihmisten terveyden suojelu.
- (37) On tarpeen määritellä tarkemmin jätehuollon suunnitteluvaiheen soveltamisala ja sisältö sekä sisällyttää tällaisten jätehuoltosuunnitelmien laatimis- tai tarkistusprosessiin tarve ottaa huomioon jätteen syntymisen ja jätehuollon ympäristövaikutukset. Lisäksi olisi tarvittaessa otettava huomioon direktiivin 94/62/EY 14 artiklassa säädetty jättesuunnitteluvaatimukset ja direktiivin 1999/31/EY 5 artiklassa tarkoitettu kaatopaikoille sijoitettavan biohajoavan jätteen määrän vähentämistä koskeva strategia.
- (38) Jäsenvaltiot voivat, sisämarkkinoiden moitteetonta toimintaa vaarantamatta, soveltaa tiettyihin jätteen tuottajiin ympäristölupia tai yleisiä ympäristöä koskevia sääntöjä.
- (39) Jäsenvaltiot voivat asetuksen (EY) N:o 1013/2006 mukaisesti toteuttaa tarvittavat toimenpiteet estääkseen sellaisten jätteiden siirrot, jotka eivät ole niiden jätehuoltosuunnitelmien mukaisia. Mainitusta asetuksesta poiketen jäsenvaltioiden olisi saatava rajoittaa jätteiden siirtoja maahan käsiteltäviksi polttolaitoksissa, jotka luokitellaan hyödyntämislaitoksiksi, jos on osoitettu, että kotimaista jätettä olisi loppukäsiteltävä tai että tällaista jätettä olisi käsiteltävä tavalla, joka ei ole yhdenmukainen jäsenvaltioiden jätehuoltosuunnitelmien kanssa. On todettu, että tietyt jäsenvaltiot eivät ehkä pysty luomaan verkostoa, jossa niiden alueella olisi kaiken tyyppisiä lopulliseen hyödyntämiseen tarkoitettuja laitoksia.
- (40) Jotta voidaan parantaa tapaa, jolla jätteen syntymisen ehkäisemistä koskevia toimia edistetään jäsenvaltioissa, ja tämän alan parhaiden käytänteiden levittämisen helpottamiseksi on tarpeen tehostaa jätteen syntymisen ehkäisemistä koskevia säännöksiä ja asettaa jäsenvaltioille velvoite laatia jätteen syntymistä ehkäiseviä ohjelmia, joissa keskitytään keskeisiin ympäristövaikutuksiin ja otetaan huomioon tuotteiden ja materiaalien koko elinkaari. Tällaisilla toimenpiteillä olisi pyrittävä taloudellisen kasvun ja jätteen syntymiseen liittyvien ympäristövaikutusten välisen yhteyden katkaisemiseen. Sidosryhmillä sekä suurella yleisöllä olisi oltava mahdollisuus osallistua ohjelmien laatimiseen ja niillä olisi oltava mahdollisuus saada valmiit ohjelmat käyttöönsä yleisön osallistumisesta tiettyjen ympäristöä koskevien suunnitelmien ja ohjelmien laatimiseen 26 päivänä toukokuuta 2003 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/35/EY⁽¹⁾ mukaisesti. Olisi kehitettävä jätteen syntymisen ehkäisemistä sekä irtikykentää koskevia tavoitteita, jotka kattavat tarvittaessa jätteen haittavaikutusten ja syntyvän jätteen vähentämisen.
- (41) Jotta voidaan siirtyä Euroopan kierrätysyhteiskuntaan, jossa luonnonvarojen käytön tehokkuus on suuri, olisi asetettava tavoitteita jätteen valmistelulle uudelleenkäyttöön ja kierrätykselle. Jäsenvaltioilla on erilaisia lähestymistapoja kotitalousjätteiden sekä luonteeltaan ja koostumukseltaan samankaltaisten jätteiden keräykseen. Siksi on aiheellista ottaa tällaisissa tavoitteissa huomioon eri jäsenvaltioiden erilaiset keräysjärjestelmät. Muista lähteistä peräisin oleviin, kotitalousjätteen kaltaisiin jätevirtoihin kuuluu komission päätöksellä 2000/532/EY laaditun luettelon nimikeryhmässä 20 tarkoitettu jäte.
- (42) Taloudellisilla ohjauskeinoilla voi olla huomattava merkitys jätteen syntymisen ehkäisemistä ja jätehuoltoa koskevien tavoitteiden saavuttamisessa. Jätteellä on usein arvoa materiaalina, ja lisäämällä taloudellisten ohjauskeinojen käyttöä voidaan saavuttaa suurimmat mahdolliset ympäristöhyödyt. Tällaisten keinojen käyttöä olisi näin ollen edistettävä asianmukaisella tasolla samalla korostaen, että yksittäiset jäsenvaltiot voivat päättää niiden käytöstä.
- (43) Joitakin vaarallisista jätteistä 12 päivänä joulukuuta 1991 annetun neuvoston direktiivin 91/689/ETY⁽²⁾ säännöksiä olisi muutettava vanhentuneiden säännösten poistamiseksi ja säädöksen selkeyden parantamiseksi. Ne olisi yhteisön lainsäädännön yksinkertaistamisen vuoksi sisällytettävä tähän direktiiviin. Direktiivissä 91/689/ETY säädetyn jätteiden sekoittamiskiellon soveltamisen selventämiseksi sekä ympäristön ja ihmisten terveyden suojelemiseksi olisi jätteiden sekoittamiskiellosta tehtävien poikkeusten oltava lisäksi parhaan käytettävissä olevan tekniikan mukaisia, siten kuin se on määritelty direktiivissä 96/61/EY. Direktiivi 91/689/ETY olisi sen vuoksi kumottava.

⁽¹⁾ EUVL L 156, 25.6.2003, s. 17.⁽²⁾ EYVL L 377, 31.12.1991, s. 20.

(44) Jäteöljyhuollosta 16 päivänä kesäkuuta 1975 annetun neuvoston direktiivin 75/439/ETY⁽¹⁾ asiaankuuluvat säännökset olisi yhteisön lainsäädännön yksinkertaistamisen ja ympäristölle aiheutuvan hyödyn huomioon ottamiseksi sisällytettävä tähän direktiiviin ja direktiivi 75/439/ETY olisi sen vuoksi kumottava. Jäteöljyhuolto olisi toteutettava jätehierarkian ensisijaisuusjärjestyksen mukaisesti ja etusija olisi annettava vaihtoehdoille, joilla päästään ympäristön kannalta parhaaseen mahdolliseen kokonaistulokseen. Jäteöljyjen erilliskeräys on edelleen erittäin tärkeää asianmukaisen jäteöljyhuollon kannalta ja jäteöljyjen epäasianmukaisesta loppukäsittelystä aiheutuvien ympäristövahinkojen estämiseksi.

(45) Jäsenvaltioiden olisi säädettävä tehokkaista, oikeasuhteisista ja varoittavista seuraamuksista, joita määrätään jätehuollosta vastaaville luonnollisille ja oikeushenkilöille, esimerkiksi jätteen tuottajille, haltijoille, välittäjille, kauppiaille, kuljettajille ja kerääjille, tai laitoksille tai yrityksille, jotka suorittavat jätteenkäsittelytoimia ja toteuttavat jätehuoltosuunnitelmia, mikäli nämä rikkovat tämän direktiivin säännöksiä. Jäsenvaltiot voivat myös toteuttaa toimia niiden noudattamatta jättämisestä ja kunnostamistoimenpiteistä aiheutuneiden kustannusten perimiseksi, sanotun kuitenkin rajoittamatta ympäristövastuusta ympäristövahinkojen ehkäisemisen ja korjaamisen osalta 21 päivänä huhtikuuta 2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/35/EY⁽²⁾ soveltamista.

(46) Tämän direktiivin täytäntöönpanon edellyttämistä toimenpiteistä olisi päätettävä menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY⁽³⁾ mukaisesti.

(47) Komissiolle olisi erityisesti siirrettävä toimivalta vahvistaa perusteet, jotka koskevat eräitä sellaisia kysymyksiä kuin edellytykset, joiden nojalla esinettä pidetään sivutuotteena, jätteeksi luokittelun päätyminen ja vaaralliseksi katsottavan jätteen määrittäminen, sekä vahvistaa yksityiskohtaiset säännöt, jotka koskevat soveltamis- ja lasentamennelmiä tässä direktiivissä vahvistettujen kierrätystavoitteiden noudattamisen toteamiseksi. Komissiolle olisi lisäksi siirrettävä toimivalta mukauttaa liitteet teknikan ja tieteen kehitykseen ja tarkentaa liitteessä II olevassa koodissa R1 tarkoitettuja polttolaitoksia koskevan kaavan soveltamista. Koska nämä toimenpiteet ovat laajakantoisia ja niiden tarkoituksena on muuttaa tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia täydentämällä sitä uusilla muilla kuin keskeisillä osilla, ne on hyväksyttävä päätöksen 1999/468/EY 5 a artiklassa säädettyä valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

(48) Paremmasta lainsäädännöstä tehdyn toimielinten välisen sopimuksen⁽⁴⁾ 34 kohdan mukaisesti jäsenvaltioita kannustetaan laatimaan itseään varten ja yhteisön edun vuoksi omia taulukoitaan, joista ilmenee mahdollisuuksien mukaan tämän direktiivin ja kansallisen lainsäädännön osaksi saattamista koskevien toimenpiteiden välinen vastaavuus, ja julkaisemaan ne.

(49) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän direktiivin tavoitetta, joka on ympäristön ja ihmisten terveyden suojeleminen, vaan se voidaan siten direktiivin laajuuden ja vaikutusten takia saavuttaa paremmin yhteisön tasolla, joten yhteisö voi toteuttaa toimenpiteitä perustamissopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on tämän tavoitteen saavuttamiseksi tarpeen.

OVAT ANTANEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

I LUKU

KOHDE, SOVELTAMISALA JA MÄÄRITELMÄT

1 artikla

Kohde ja soveltamisala

Tässä direktiivissä säädetään toimenpiteistä, joilla suojellaan ympäristöä ja ihmisten terveyttä ehkäisemällä tai vähentämällä jätteen syntymisen ja jätehuollon aiheuttamia haittavaikutuksia sekä vähentämällä materiaalien käytöstä aiheutuvia kokonaisvaikutuksia ja parantamalla tällaisen käytön tehokkuutta.

2 artikla

Poikkeukset soveltamisalasta

1. Tätä direktiiviä ei sovelleta:

- a) ilmakehään joutuviin kaasumaisiin päästöihin;
- b) maaperään (alkuperäisellä paikalla), mukaan lukien kaivamaton pilaantunut maa-aines, eikä maaperään pysyvässä yhteydessä oleviin rakennuksiin;
- c) maa-ainekseen ja muuhun luonnosta peräisin olevaan ainekseen, joka ei ole pilaantunut ja joka on kaivettu pois rakennustoimien aikana, kun on varmaa, että aines käytetään kaivupaikalla sellaisenaan rakennustarkoituksiin;

⁽¹⁾ EYVL L 194, 25.7.1975, s. 23.

⁽²⁾ EUVL L 143, 30.4.2004, s. 56.

⁽³⁾ EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23.

⁽⁴⁾ EUVL C 321, 31.12.2003, s. 1.

- d) radioaktiivisiin jätteisiin;
- e) käytöstä poistettuihin räjähteisiin;
- f) ulosteisiin, jos ne eivät sisälly 2 kohdan b alakohtaan, olkiin ja muihin maa- tai metsätaloudesta peräisin oleviin luonnonmukaisiin, vaarattomiin aineksiin, joita käytetään maa- tai metsätaloudessa tai tällaiseen biomassaan perustuvassa energiantuotannossa soveltaen prosesseja tai menetelmiä, jotka eivät vahingoita ympäristöä eivätkä vaaranna ihmisten terveyttä.
2. Tämän direktiivin soveltamisalaan eivät myöskään kuulu, siltä osin kuin ne kuuluvat yhteisön muun lainsäädännön soveltamisalaan:
- a) jätevedet;
- b) eläimistä saatavat sivutuotteet, mukaan lukien asetuksen (EY) N:o 1774/2002 soveltamisalaan kuuluvat käsitellyt tuotteet, lukuun ottamatta niitä, jotka on tarkoitettu poltettaviksi, kaatopaikalle sijoitettaviksi tai käytettäviksi biokaasu- tai kompostointilaitoksissa;
- c) sellaisten eläinten ruhot, jotka ovat kuolleet muulla tavoin kuin teurastamalla, mukaan lukien eläinkulkutaudin hävittämiseksi lopetetut eläimet, ja jotka loppukäsittellään asetuksen (EY) N:o 1774/2002 mukaisesti;
- d) mineraalivarojen etsimisestä, louhimisesta, käsittelystä ja varastoinnista sekä louhosten toiminnasta syntyvä jäte, joka kuuluu kaivannaisteollisuuden jätehuollosta 15 päivänä maaliskuuta 2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/21/EY⁽¹⁾ soveltamisalaan.
3. Sedimentit, jotka on uudelleensijoitettu vesistöjen pohjalle vesistöissä vesien ja vesiteiden hoitamiseksi tai tulvien ehkäisemiseksi taikka tulvien ja kuivuuden vaikutusten lieventämiseksi taikka vesialueen muuttamiseksi maa-alueeksi, jätetään tämän direktiivin soveltamisalan ulkopuolelle, jos osoitetaan, että sedimentit ovat vaarattomia, sanotun kuitenkin rajoittamatta yhteisön muun asiaankuuluvan lainsäädännön mukaisia velvoitteita.
4. Erillisillä direktiiveillä voidaan antaa tiettyjä tapauksia koskevia erityisiä säännöksiä tai täydentää tämän direktiivin säännöksiä tiettyjen jätelajien jätehuollosta.
- 1) 'jätteellä' mitä tahansa ainetta tai esinettä, jonka haltija poistaa käytöstä, aikoo poistaa käytöstä tai on velvollinen poistamaan käytöstä;
- 2) 'vaarallisella jätteellä' jätettä, jolla on yksi tai useampi liitteessä III lueteltu vaarallinen ominaisuus;
- 3) 'jäteöljyllä' mitä tahansa mineraalipohjaista tai synteettistä voiteluainetta tai teollisuusöljyä, josta on tullut sopimatonta siihen käyttöön, johon se alun perin oli tarkoitettu, kuten käytettyjä polttomoottoriöljyjä, vaihteistoöljyjä, voiteluöljyjä, turbiineissa käytettäviä öljyjä ja hydraulikkaöljyjä;
- 4) 'biojätteellä' biohajoavaa puutarha- ja puistojäätettä, kotitalouksista, ravintoloista, catering-palveluista ja vähittäisliikkeistä peräisin olevaa elintarvike- ja keittiöjätettä sekä elintarviketehtaista peräisin olevaa vastaavaa jätettä;
- 5) 'jätteen tuottajalla' jokaista, jonka toiminta tuottaa jätettä (alkuperäinen jätteen tuottaja) tai joka suorittaa esikäsitteilyä, sekoittamista tai muunlaista toimintaa, jonka tuloksena kyseisen jätteen luonne tai koostumus muuttuu;
- 6) 'jätteen haltijalla' jätteen tuottajaa taikka luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, jonka hallussa jäte on;
- 7) 'kauppiaalla' mitä tahansa yritystä, joka toimii toimeksiantajana jätteen ostossa ja sen jälkeisessä myynnissä, mukaan lukien kauppiaat, jotka eivät ota jätettä fyysisesti haltuunsa;
- 8) 'välittäjällä' mitä tahansa yritystä, joka järjestää jätteen hyödyntämisen tai loppukäsittelyn toisten puolesta, mukaan lukien välittäjät, jotka eivät ota jätettä fyysisesti haltuunsa;
- 9) 'jätehuollolla' jätteen keräystä, kuljetusta, hyödyntämistä ja loppukäsittelyä, mukaan lukien tällaisten toimintojen valvonta ja loppusijoituspaikkojen jälkihoito sekä kauppiaina tai välittäjänä toteutetut toimet;
- 10) 'keräyksellä' jätteen kokoamista, mukaan lukien jätteen alustava lajittelu ja alustava varastointi sen kuljettamiseksi jätteenkäsittelylaitokseen;

3 artikla

Määritelmät

Tässä direktiivissä tarkoitetaan

⁽¹⁾ EUVL L 102, 11.4.2006, s. 15.

- 11) 'erilliskeräyksellä' keräystä, jossa erityyppiset ja ominaisuuksiltaan erilaiset jätevirrat pidetään erillään erityiskäsittelyn helpottamiseksi;
- 12) 'ehkäisemisellä' toimenpiteitä, jotka toteutetaan ennen kuin aineesta, materiaalista tai tuotteesta tulee jätettä ja joilla vähennetään
- a) jätteen määrää, mukaan lukien tuotteiden uudelleenkäyttö tai niiden elinkaaren pidentäminen;
- b) syntyneen jätteen haittavaikutuksia ympäristöön ja ihmisten terveyteen, tai
- c) haitallisten aineiden pitoisuuksia materiaaleissa ja tuotteissa;
- 13) 'uudelleenkäytöllä' tointa, jonka avulla tuotteet tai osat, jotka eivät ole jätettä, voidaan käyttää uudelleen samassa tarkoituksessa, jota varten ne on suunniteltu;
- 14) 'käsittelyllä' hyödyntämis- tai loppukäsittelytoimia, mukaan lukien hyödyntämisen tai loppukäsittelyn valmistelu;
- 15) 'hyödyntämisellä' tointa, jonka pääasiallisena tuloksena jätettä voidaan käyttää hyödylliseen tarkoitukseen joko tuotantolaitoksessa tai yleensä taloudessa korvaamalla muita materiaaleja, joita olisi muutoin käytetty erityiseen tarkoitukseen, tai jätteen valmistelemista tällaista tarkoitusta varten. Liitteessä II on esimerkkiluettelo hyödyntämistoimista;
- 16) 'valmistelulla uudelleenkäyttöön' tarkistamis-, puhdistamis- tai korjaamistarkoituksessa toteutettavia hyödyntämistoimia, joiden avulla tuotteet tai tuotteiden osat, joista on tullut jätettä, valmistellaan siten, että niitä voidaan käyttää uudelleen ilman mitään muuta esikäsittelyä;
- 17) 'kierrätyksellä' hyödyntämistointa, jossa jätemateriaalit käsitellään uudelleen tuotteiksi, materiaaleiksi tai aineiksi joko alkuperäiseen tarkoitukseen tai muihin tarkoituksiin. Siihen sisältyy eloperäisen aineksen uudelleenkäsittely, mutta ei energian hyödyntäminen eikä uudelleenkäsittely materiaaleiksi, joita käytetään polttoaineina tai maantäyttötoimiin;
- 18) 'jäteöljyjen uudistamisella' kierrätystointa, jolla perusöljyjä voidaan tuottaa jalostamalla jäteöljyjä ja erityisesti poistamalla tällaisiin öljyihin sisältyvät epäpuhtaudet, hapettumistuotteet ja lisäaineet;

- 19) 'loppukäsittelyllä' tointa, joka ei ole hyödyntämistä, vaikka toimen toissijaisena seurauksena olisi aineiden tai energian talteenotto. Liitteessä I on esimerkkiluettelo loppukäsittelytoimista;
- 20) 'parhaalla käytettävissä olevalla tekniikalla' direktiivin 96/61/EY 2 artiklan 11 kohdassa määriteltyä parasta käytettävissä olevaa tekniikkaa.

4 artikla

Jätehierarkia

1. Seuraavaa jätehierarkiaa sovelletaan ensisijaisuusjärjestyksenä jätteen syntymisen ehkäisemistä ja jätehuoltoa koskevassa lainsäädännössä ja politiikassa:

- a) ehkäiseminen;
- b) valmistelu uudelleenkäyttöön;
- c) kierrätys;
- d) muu hyödyntäminen, esimerkiksi energiana; ja
- e) loppukäsittely.

2. Soveltaessaan 1 kohdassa tarkoitettua jätehierarkiaa jäsenvaltioiden on toteutettava toimenpiteitä sellaisten vaihtoehtojen edistämiseksi, joilla päästään ympäristön kannalta parhaaseen mahdolliseen kokonaistulokseen. Tämä voi edellyttää tiettyjen jätevirtojen osalta hierarkiasta poikkeamista, kun tämä on elinkaariarjattelun mukaisesti perusteltua tällaisen jätteen syntymistä ja jätehuoltoa koskevien kokonaisvaikutusten osalta.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että jätelainsäädännön ja jätelämpöenergian kehittäminen on täysin avoin prosessi, jossa noudatetaan voimassa olevia kansalaisten ja sidosryhmien kuulemista ja osallistumista koskevia kansallisia sääntöjä.

Jäsenvaltioiden on otettava huomioon yleiset ennakkovarautumista, kestävyyttä, teknistä toteutettavuutta ja taloudellista hyväksyttävyyttä ja luonnonvarojen suojelua koskevat ympäristön-suojeluperiaatteet sekä ympäristöä, ihmisten terveyttä, taloutta ja yhteiskuntaa koskevat kokonaisvaikutukset 1 ja 13 artiklan mukaisesti.

5 artikla

Sivutuotteet

1. Sellaisen tuotantoprosessin tuloksena syntynyttä ainetta tai esinettä, jonka ensisijaisena tavoitteena ei ole tämän aineen tai esineen valmistaminen, voidaan pitää sivutuotteena eikä 3 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuna jätteenä ainoastaan, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:

- a) aineen tai esineen jatkokäyttö on varmaa;
- b) ainetta tai esinettä voidaan käyttää suoraan ilman muuta kuin tavalliseksi katsottavaa teollista lisäkäsittelyä;
- c) aine tai esine syntyy olennaisena osana tuotantoprosessia; ja
- d) jatkokäyttö on laillista eli aine tai esine täyttää kaikki asiaankuuluvat, sen erityiseen käyttöön liittyvät tuotetta, ympäristöä ja terveydensuojelua koskevat vaatimukset eikä aiheuta haitallisia kokonaisvaikutuksia ympäristölle tai ihmisten terveydelle.

2. Edellä 1 kohdassa määriteltyjen edellytysten pohjalta voidaan hyväksyä toimenpiteitä, joilla määritellään perusteet, jotka yksittäisten aineiden tai esineiden on täytettävä, jotta niitä voidaan pitää sivutuotteina eikä 3 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuna jätteenä. Nämä toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia täydentämällä sitä, hyväksytään 39 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsitteävää sääntelymenettelyä noudattaen.

6 artikla

Jätteeksi luokittelun päättyminen

1. Tietty jätteet lakkaavat olemasta 3 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua jätettä, kun ne ovat läpikäyneet hyödyntämistoimen, kierrätys mukaan luettuna, ja ovat seuraavien edellytysten mukaisesti laadittujen arviointiperusteiden mukaiset:

- a) ainetta tai esinettä käytetään yleisesti tiettyihin tarkoituksiin;
- b) aineelle tai esineelle on olemassa markkinat tai kysyntää;
- c) aine tai esine täyttää tiettyjen tarkoitusten mukaiset tekniset vaatimukset ja on tuotteisiin sovellettavien olemassa olevien säännösten ja standardien mukainen; ja

d) aineen tai esineen käytöstä ei aiheudu haitallisia kokonaisvaikutuksia ympäristölle eikä ihmisten terveydelle.

Näihin perusteisiin sisältyy tarvittaessa epäpuhtauksien raja-arvoja, ja niissä otetaan huomioon aineen tai esineen mahdolliset haitalliset vaikutukset ympäristölle.

2. Toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia niitä täydentämällä, jotka koskevat t1 kohdassa säädettyjen arviointiperusteiden hyväksymistä ja joilla yksilöidään se jätetyyppi, johon tällaisia arviointiperusteita sovelletaan, hyväksytään 39 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsitteävää sääntelymenettelyä noudattaen. Jätteeksi luokittelun päättymistä koskevia erityisperusteita olisi harkittava muun muassa ainakin kiviainekselle, paperille, lasille, metallille, renkailla ja tekstiileille.

3. Jäte, joka lakkaa olemasta jätettä 1 ja 2 kohdan mukaisesti, lakkaa olemasta jätettä myös sovellettaessa direktiiveissä 94/62/EY, 2000/53/EY, 2002/96/EY ja 2006/66/EY ja muussa asiaa koskevassa yhteisön lainsäädännössä säädettyjä hyödyntämis- ja kierrätystavoitteita, kun kyseisen lainsäädännön kierrätys- tai hyödyntämisvaatimukset täyttyvät.

4. Jos yhteisön tasolla ei ole vahvistettu perusteita 1 ja 2 kohdassa säädetyn menettelyn mukaisesti, jäsenvaltiot voivat soveltuvan oikeuskäytännön huomioon ottaen päättää tapauskohtaisesti, onko jokin jäte lakannut olemasta jätettä. Niiden on ilmoitettava tällaisista päätöksistä komissiolle teknisiä standardeja ja määräyksiä ja tietoyhteiskunnan palveluja koskevia määräyksiä koskevien tietojen toimittamisessa noudatettavasta menettelystä 22 päivänä kesäkuuta 1998 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 98/34/EY⁽¹⁾ mukaisesti silloin kun tätä edellytetään mainitussa direktiivissä.

7 artikla

Jäteluettelo

1. Toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia, ja jotka koskevat päätöksellä 2000/532/EY laaditun jäteluettelon saattamista ajan tasalle, hyväksytään 39 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsitteävää sääntelymenettelyä noudattaen. Jäteluetteloon sisällytetään vaaralliset jätteet ja siinä otetaan huomioon jätteen alkuperä ja koostumus sekä tarvittaessa vaarallisten aineiden pitoisuuksien raja-arvot. Jäteluettelo on sitova siltä osin kuin on kyse vaaralliseksi jätteeksi katsottavan jätteen määrittelystä. Aineen tai esineen sisällyttäminen luetteloon ei tarkoita, että se on kaikissa tapauksissa jätettä. Aine tai esine katsotaan jätteeksi ainoastaan, jos se on 3 artiklan 1 kohdassa olevan määritelmän mukainen.

⁽¹⁾ EYVL L 204, 21.7.1998, s. 37.

2. Jäsenvaltio voi pitää jätettä vaarallisena jätteenä, vaikka sitä ei ole sellaiseksi merkitty jäteluetteloon, jos sillä on yksi tai useampi liitteessä III lueteltu ominaisuus. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava tällaisista tapauksista komissiolle viipymättä. Niiden on sisällytettävä tapaukset 37 artiklan 1 kohdan mukaiseen kertomukseen ja annettava komissiolle kaikki asiaankuuluvat tiedot. Saatujen ilmoitusten perusteella luetteloa tarkistetaan, jotta voidaan päättää sen mukauttamisesta.

3. Jos jäsenvaltio voi esittää selvityksen, joka osoittaa, että tietyllä luetteloon vaaralliseksi jätteeksi merkityllä jätteellä ei ole liitteessä III lueteltuja ominaisuuksia, se voi katsoa kyseisen jätteen olevan vaarattomana jätettä. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava tällaisista tapauksista komissiolle viipymättä ja esitettävä komissiolle tarvittava selvitys. Saatujen ilmoitusten perusteella luetteloa tarkistetaan, jotta voidaan päättää sen mukauttamisesta.

4. Vaarallisen jätteen luokittelu vaarattomaksi jätteeksi ei voi perustua jätteen laimentamiseen tai sekoittamiseen vaarallisten aineiden alkuperäisten pitoisuuksien alentamiseksi vaaralliselle jätteelle asetettujen raja-arvojen alapuolelle.

5. Toimenpiteistä, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia, ja jotka koskevat luettelon tarkistamista, jotta voidaan päättää sen mukauttamisesta 2 ja 3 kohdan mukaisesti päätetään 39 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

6. Jäsenvaltio voi pitää jätettä vaarattomana jätteenä 1 kohdassa tarkoitettuna jäteluettelon mukaisesti.

7. Komissio varmistaa, että jäteluettelo ja sen mahdolliset tarkistukset ovat tarvittaessa kaikkien käyttäjien ja erityisesti pienten ja keskisuurten yritysten (pk-yritykset) kannalta selviä, ymmärrettäviä ja helposti saatavilla.

II LUKU

YLEISET VAATIMUKSET

8 artikla

Laajennettu tuottajan vastuu

1. Tehostaakseen uudelleenkäyttöä sekä jätteen syntymisen ehkäisemistä, kierrätystä ja muuta hyödyntämistä jäsenvaltiot voivat toteuttaa lainsäädännöllisiä tai muita toimenpiteitä sen varmistamiseksi, että luonnollisilla tai oikeushenkilöillä, jotka ammattimaisesti kehittävät, valmistavat, prosessoivat, käsittelevät, myyvät tai tuovat tuotteita (tuotteen tuottaja) on laajennettu tuottajan vastuu.

Tällaisiin toimenpiteisiin voivat kuulua palautettujen tuotteiden ja kyseisten tuotteiden käytön jälkeen jäljelle jäävän jätteen vastaanottaminen sekä tätä seuraava jätehuolto ja taloudellinen vastuu tällaisesta toiminnasta. Nämä toimenpiteet voivat sisältää myös velvollisuuden tarjota julkisesti saatavilla olevaa tietoa siitä, missä määrin tuotetta voidaan käyttää uudelleen ja kierrättää.

2. Jäsenvaltiot voivat toteuttaa tarvittavia toimenpiteitä edistääkseen tuotteiden suunnittelua siten, että voidaan vähentää tuotteiden ympäristövaikutuksia ja jätteiden syntymistä tuotannon ja sitä seuraavan tuotteiden käytön aikana ja että varmistetaan, että jätteeksi muuttuneiden tuotteiden hyödyntäminen ja loppukäsittely tapahtuu 4 ja 13 artiklan mukaisesti.

Tällaisilla toimenpiteillä voidaan rohkaista muun muassa sellaisten tuotteiden kehittämistä, tuotantoa ja markkinoille saattamista, jotka ovat monikäyttöisiä ja teknisesti kestäviä ja jotka jätteeksi muututtuaan ovat sopivia asianmukaisesti ja turvallisesti hyödynnettäviksi ja ympäristön kannalta asianmukaisesti loppukäsiteltäviksi.

3. Laajennettua tuottajan vastuuta soveltaessaan jäsenvaltioiden on otettava huomioon tekninen toteutettavuus ja taloudellinen hyväksyttävyyys sekä ympäristöä, ihmisten terveyttä ja yhteiskuntaa koskevat kokonaisvaikutukset sekä otettava huomioon tarve varmistaa sisämarkkinoiden moitteeton toiminta.

4. Laajennetun tuottajan vastuun soveltaminen ei rajoita 15 artiklan 1 kohdassa säädettyä vastuuta jätehuollosta eikä jättevirtakohtaisen ja tuotekohtaisen erityislainsäädännön soveltamista.

9 artikla

Jätteen syntymisen ehkäiseminen

Komissio antaa sidosryhmiä kuultuaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle seuraavat kertomukset, joihin liitetään tarvittaessa ehdotuksia tarvittavista toimenpiteistä jätteiden syntymisen ehkäisemistoimien ja 29 artiklassa tarkoitettujen jätteen syntymisen ehkäisemistä koskevien ohjelmien täytäntöönpanon tukemiseksi:

a) vuoden 2011 loppuun mennessä välikertomus jätteen määrän kehityksestä ja jätteen syntymisen ehkäisemisen laajuudesta, mukaan lukien ekologista tuotesuunnittelua koskeva politiikka, joka koskee sekä jätteen syntymistä että vaarallisten aineiden esiintymistä jätteessä ja jolla edistetään tekniikoita, jotka keskittyvät kestäviin, uudelleenkäytettäviin ja kierrätettäviin tuotteisiin;

- b) vuoden 2011 loppuun mennessä toimintasuunnitelma, joka koskee Euroopan tasolla toteutettavia uusia tukitoimia erityisesti nykyisten kulutustottumusten muuttamiseksi;
- c) vuoden 2014 loppuun mennessä vuodeksi 2020 asetetut parhaimpiin käytettävissä oleviin käytäntöihin perustuvat jätteen syntyamisen ehkäisemistä ja irtikytkentää koskevat tavoitteet, mukaan luettuna tarvittaessa 29 artiklan 4 kohdassa tarkoitettujen indikaattoreiden tarkistaminen.

10 artikla

Hyödyntäminen

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että jäte hyödynnetään 4 ja 13 artiklan mukaisesti.
2. Jos se on tarpeen 1 kohdan noudattamiseksi ja hyödyntämisen helpottamiseksi tai parantamiseksi, jätteet on kerättävä erillään muista jätteistä, mikäli se on teknisesti, ympäristön kannalta ja taloudellisesti toteutettavissa, eikä niitä saa sekoittaa muihin jätteisiin tai muihin materiaaleihin, joilla on erilaisia ominaisuuksia.

11 artikla

Uudelleenkäyttö ja kierrätys

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet tuotteiden uudelleenkäytön ja uudelleenkäytettäviksi valmistelun edistämiseksi erityisesti kannustamalla uudelleenkäyttö- ja korjausverkostojen perustamista ja tukemista sekä taloudellisten ohjauskeinojen, hankintaperusteiden, määrällisten tavoitteiden tai muiden toimenpiteiden käyttöä.

Jäsenvaltioiden on toteutettava toimenpiteitä laadukkaan kierrätyksen edistämiseksi, ja tätä tarkoitusta varten niiden on otettava käyttöön jätteen erilliskeräysjärjestelmiä, mikäli se on teknisesti, ympäristön kannalta ja taloudellisesti toteutettavissa sekä aiheellista tarvittavien laatuvaatimusten täyttämiseksi kyseisillä kierrätyksen aloilla.

Jollei 10 artiklan 2 kohdasta muuta johdu, vuoteen 2015 mennessä on perustettava erilliskeräysjärjestelmät ainakin seuraaville: paperi, metalli, muovi ja lasi.

2. Tämän direktiivin tavoitteiden saavuttamiseksi ja luonnonvaroja tehokkaasti hyödyntävään Euroopan kierrätysyhteiskuntaan siirtymiseksi jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet, joiden tarkoituksena on seuraavien tavoitteiden saavuttaminen:

- a) vuoteen 2020 mennessä jättemateriaalien, kuten ainakin paperin, metallin, muovin ja lasin, joka on peräisin kotitalouksista ja mahdollisesti muista lähteistä, siinä määrin kuin

nämä jättevirrat ovat samankaltaisia kuin kotitalousjätteissä, valmistelua uudelleenkäytettäväksi ja kierrätystä on lisättävä vähintään 50 painoprosenttiin niiden kokonaismäärästä;

- b) vuoteen 2020 mennessä vaarattoman rakennus- ja purkujätteen, jäteluettelon luokassa 17 05 04 määriteltyä luonnosta peräisin olevaa ainesta lukuun ottamatta, valmistelua uudelleenkäytettäväksi, kierrätystä ja muuta materiaalien hyödyntämistä, mukaan luettuina maantäyttötoimet, joissa jätettä käytetään korvaamaan muita materiaaleja, on lisättävä vähintään 70 painoprosenttiin.

3. Komissio vahvistaa yksityiskohtaiset säännöt soveltamis- ja laskentamenetelmistä sen toteuttamiseksi, noudatetaanko tämän artiklan 2 kohdassa asetettuja tavoitteita 25 päivänä marraskuuta 2002 jätetilastoista annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 2150/2002⁽¹⁾ huomioon ottaen. Niihin voi sisältyä siirtymäaikoja niille jäsenvaltioille, joissa kierrätysaste on alle 5 prosenttia jommassakummassa 2 kohdassa tarkoitettussa luokassa vuonna 2008. Näistä toimenpiteistä, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia täydentämällä sitä, päätetään tämän direktiivin 39 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittelevää sääntelymenettelyä noudattaen.

4. Komissio tarkastelee 31 päivään joulukuuta 2014 mennessä 2 kohdassa tarkoitettuja toimenpiteitä ja tavoitteita tavoitteiden tiukentamiseksi tarvittaessa sekä harkitsee tavoitteiden asettamista muille jättevirroille. Komission kertomus, jonka liitteenä on tarvittaessa ehdotus, lähetetään Euroopan parlamentille ja neuvostolle. Komissio ottaa kertomuksessaan huomioon tavoitteiden asettamiseen liittyvät taloudelliset sekä ympäristöä ja yhteiskuntaa koskevat vaikutukset.

5. Jäsenvaltioiden on 37 artiklan mukaisesti annettava kolmen vuoden välein komissiolle kertomus siitä, missä määrin ne ovat saavuttaneet tavoitteet. Jos tavoitteita ei ole saavutettu, kertomuksessa on esitettävä syyt, joiden vuoksi tavoitteet ovat jääneet saavuttamatta, ja toimet, jotka jäsenvaltio aikoo toteuttaa tavoitteiden saavuttamiseksi.

12 artikla

Loppukäsittely

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että jäte loppukäsitellään turvallisesti ihmisten terveyden ja ympäristön suojelua koskevien 13 artiklan säännösten mukaisesti, jos sitä ei hyödynnetä 10 artiklan 1 kohdan mukaisesti.

⁽¹⁾ EYVL L 332, 9.12.2002, s. 1.

13 artikla

Ihmisten terveyden ja ympäristön suojelu

Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että jätehuolto tapahtuu vaarantamatta ihmisten terveyttä ja vahingoittamatta ympäristöä sekä erityisesti,

- a) ettei vaaranneta vesiä, ilmaa, maaperää, kasveja eikä eläimiä;
- b) ettei aiheuteta melu- eikä hajuhaittoja; ja
- c) ettei vahingoiteta maaseutua eikä erityistä merkitystä omaavia kohteita.

14 artikla

Kustannukset

1. Aiheuttamisperiaatteen mukaisesti jätteen alkuperäisen tuottajan taikka nykyisen tai aiemman jätteen haltijan on vastattava jätehuollon kustannuksista.
2. Jäsenvaltiot voivat päättää, että tuottajan, jonka tuotamasta tuotteesta jäte on peräisin, on vastattava osittain tai kokonaan jätehuollon kustannuksista ja että tällaisten tuotteiden jakelijat voivat osallistua näihin kustannuksiin.

III LUKU

JÄTEHUOLTO

15 artikla

Vastuu jätehuollosta

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että jätteen alkuperäinen tuottaja tai muu haltija huolehtii itse jätteen käsittelystä tai antaa jätteen käsittelyn kauppiaan tai jätteenkäsittelytoimia suorittavan laitoksen tai yrityksen, taikka yksityisen tai julkisen jätteiden kerääjän tehtäväksi 4 ja 13 artiklan mukaisesti.
2. Kun jäte siirretään alkuperäiseltä tuottajalta tai haltijalta jollekin 1 kohdassa tarkoitetuista luonnollisista tai oikeushenkilöistä esikäsitteltäväksi, vastuu hyödyntämis- tai loppukäsittelytoimen suorittamisesta ei yleensä lakkaa.

Jäsenvaltiot voivat määrittellä vastuun edellytykset ja päättää, missä tapauksissa alkuperäisellä tuottajalla säilyy vastuu koko

käsittelyketjusta ja missä tapauksissa tuottajan ja haltijan vastuu voidaan jakaa tai siirtää käsittelyketjun toimijoiden välillä, sanotun kuitenkin rajoittamatta asetuksen (EY) N:o 1013/2006 soveltamista.

3. Jäsenvaltiot voivat 8 artiklan mukaisesti päättää, että tuottajan, jonka tuotamasta tuotteesta jäte on peräisin, on huolehdittava osittain tai kokonaan jätehuollosta ja että tällaisen tuotteen jakelijat voivat osallistua vastuun jakamiseen.

4. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että niiden alueella ammattimaisesti jätteitä keräävät tai kuljettavat laitokset tai yritykset toimittavat kerätyt ja kuljetetut jätteet 13 artiklan säännösten mukaisesti asianmukaisesti käsittelylaitoksiin.

16 artikla

Omavaraisuus- ja läheisyysperiaatteet

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava asianmukaiset toimenpiteet, yhteistyössä muiden jäsenvaltioiden kanssa silloin kun tämä on tarpeen tai suositeltavaa, perustaakseen yhtenäisen ja riittävän jätteiden loppukäsittelylaitosten sekä yksityisistä kotitalouksista kerätyn ja muilta tuottajilta samaan kuljetukseen kerätyn sekalaisen yhdyskuntajätteen hyödyntämistä suorittavien laitosten verkoston. Laitosverkostoa perustettaessa on otettava huomioon paras käytettävissä oleva tekniikka.

Asetuksesta (EY) N:o 1013/2006 poiketen jäsenvaltiot voivat verkostoaan suojellakseen rajoittaa jätteen siirtoja maahan käsiteltäväksi hyödyntämislaitoksiksi katsottavissa jätteenpolttolaitoksissa, jos on osoitettu, että tällaisten siirtojen seurauksena kotimaista jätettä olisi loppukäsitteltävä tai että jätettä olisi käsiteltävä tavalla, joka ei ole yhdenmukainen jäsenvaltioiden jätehuoltosuunnitelmien kanssa. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava tällaisista päätöksistä komissiolle. Jäsenvaltiot voivat myös rajoittaa lähtevien jätteiden siirtoja asetuksessa (EY) N:o 1013/2006 säädetyistä ympäristönsuojeluyksistä.

2. Verkoston on oltava siten suunniteltu, että yhteisö tulee kokonaisuudessaan omavaraiseksi jätteen loppukäsittelyn sekä 1 kohdassa tarkoitettujen jätteen hyödyntämisen suhteen ja että jäsenvaltiot voivat kukin erikseen päästä lähemmäksi mainittua tavoitetta ottaen kuitenkin huomioon maantieteelliset olosuhteet tai tiettyihin jätelajeihin erikoistuneiden laitosten tarpeen.

3. Verkoston avulla on oltava myös mahdollista loppukäsittellä jätteitä tai hyödyntää 1 kohdassa tarkoitettuja jätteitä jossakin lähimmästä asianmukaisista laitoksista sopivimpien menetelmien ja teknologioiden avulla siten, että varmistetaan korkeatasoinen ympäristön ja kansanterveyden suojelu.

4. Läheisyys- ja omavaraisuusperiaatteet eivät tarkoita sitä, että kullakin jäsenvaltiolla olisi oltava kaiken tyyppisiä lopulliseen hyödyntämiseen tarkoitettuja laitoksia alueellaan.

17 artikla

Vaarallisen jätteen valvonta

Jäsenvaltioiden on toteuttava tarvittavat toimet varmistaakseen, että vaarallisen jätteen tuottaminen, kerääminen ja kuljettaminen sekä sen varastointi ja käsitteleminen toteutetaan olosuhteissa, joissa varmistetaan ympäristön ja ihmisten terveyden suojeleminen 13 artiklan säännösten noudattamiseksi, mukaan luettuina toimet, joilla varmistetaan vaarallisen jätteen jäljitettävyyden syntyä paikalta lopulliseen käsittelypaikkaan, sekä sen valvonta 35 ja 36 artiklan vaatimusten täyttämiseksi.

18 artikla

Vaarallisen jätteen sekoittamiskielto

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, ettei vaarallista jätettä sekoiteta muihin luokkiin kuuluvan vaarallisen jätteen eikä muiden jätteiden, aineiden tai materiaalien kanssa. Sekoittamisella tarkoitetaan myös vaarallisten aineiden laimentamista.

2. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, jäsenvaltiot voivat sallia sekoittamisen edellyttäen, että

a) jätteiden sekoittamisen suorittaa laitos tai yritys, jolla on 23 artiklan mukainen lupa;

b) edellä olevan 13 artiklan säännöksiä noudatetaan, eivätkä jätehuollon haittavaikutukset ihmisten terveyteen ja ympäristöön lisäänty; ja

c) sekoittamistoimi on parhaan käytettävissä olevan tekniikan mukainen.

3. Jos vaarallista jätettä on sekoitettu 1 kohdan säännösten vastaisesti, jätteet on tarvittaessa ja silloin kuin se on mahdollista eroteltava 13 artiklan noudattamiseksi, jollei teknistä ja taloudellista toteutettavuutta koskevista perusteista muuta johdu.

19 artikla

Vaarallisen jätteen merkinnät

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että vaaralliset jätteet on keräyksen, kuljetuksen ja väliaikaisen varastoinnin aikana pakattu ja merkitty voimassa olevien kansainvälisten ja yhteisön vaatimusten mukaisesti.

2. Jos vaarallista jätettä siirretään jäsenvaltiossa, sen mukana on oltava asetuksen (EY) N:o 1013/2006 liitteessä IB mainitut asiaankuuluvat tiedot sisältävä yksilöivä asiakirja, joka voi olla sähköisessä muodossa.

20 artikla

Kotitalouksien tuottamat vaaralliset jätteet

Kotitalouksien tuottamaan sekalaiseen jätteeseen ei sovelleta 17, 18, 19 eikä 35 artiklaa.

Kotitalouksien tuottaman vaarallisen jätteen erillisiin jakeisiin ei sovelleta 19 eikä 35 artiklaa ennen kuin laitos tai yritys, joka on saanut luvan tai joka on rekisteröity 23 tai 26 artiklan mukaisesti, on hyväksynyt jätteen kerättäväkseen, loppukäsiteltäväkseen tai hyödynnettäväkseen.

21 artikla

Jäteöljyt

1. Rajoittamatta 18 ja 19 artiklassa säädettyjen vaarallisen jätteen jätehuoltoon liittyvien velvoitteiden soveltamista jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että

a) jäteöljyt kerätään erikseen, jos se on teknisesti mahdollista;

b) jäteöljyt käsitellään 4 ja 13 artiklan mukaisesti;

c) ominaisuuksiltaan erilaisia jäteöljyjä ei sekoiteta eikä jäteöljyjä sekoiteta muunlaisten jätteiden tai aineiden kanssa, jos se on teknisesti mahdollista ja taloudellisesti hyväksyttävää tai jos tällainen sekoittaminen haittaa niiden käsittelyä.

2. Jäteöljyjen erillistä keräilyä ja jäteöljyjen asianmukaista käsittelyä varten jäsenvaltiot voivat kansallisten edellytystensä mukaisesti soveltaa lisätoimenpiteitä, kuten teknisiä vaatimuksia, tuottajan vastuuta, taloudellisia ohjaukeinoja tai vapaaehtoisia sopimuksia.

3. Jos jäteöljyille on kansallisessa lainsäädännössä asetettu uudistamista koskevia vaatimuksia, jäsenvaltiot voivat säätää, että tällaiset jäteöljyt on uudistettava, jos se on teknisesti mahdollista, ja, jos sovelletaan asetuksen (EY) N:o 1013/2006 11 ja 12 artiklaa, rajoittaa jäteöljyjen rajatylittäviä siirtoja alueeltaan polttolaitokseen tai rinnakkaispolttolaitokseen asettaakseen jäteöljyjen uudistamisen etusijalle.

22 artikla

Biojäte

Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittaessa ja 4 ja 13 artiklan mukaisesti toimenpiteitä, joiden tarkoituksena on edistää

- a) biojätteen erilliskeräystä biojätteen kompostoimiseksi ja mädättämiseksi;
- b) biojätteen käsittelyä tavalla, joka täyttää korkeatasoisen ympäristönsuojelun vaatimukset;
- c) biojätteestä tuotettujen, ympäristön kannalta turvallisten materiaalien käyttöä.

Komissio suorittaa biojätehuoltoa koskevan arvioinnin tehdäkseen tarvittaessa sitä koskevan ehdotuksen. Arvioinnissa tarkastellaan mahdollisuutta asettaa vähimmäisvaatimuksia biojätehuollolle sekä laatuvaatimuksia biojätekomposteille ja mädätteelle, jotta voidaan varmistaa ihmisten terveyden ja ympäristön suojelun korkea taso.

IV LUKU

LUVAT JA REKISTERÖITYMINEN

23 artikla

Lupien myöntäminen

1. Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että kaikilla laitoksilla tai yrityksillä, jotka aikovat käsitellä jätettä, on toimivaltaisen viranomaisen myöntämä lupa.

Luvissa on määriteltävä vähintään seuraavat seikat:

- a) käsiteltävän jätteen lajit ja määrät;
- b) kutakin luvassa hyväksytyä toimintotyyppiä koskevat tekniset ja mahdolliset muut vaatimukset, jotka ovat tarpeen kyseisen jätteidenkäsittelypaikan osalta;
- c) toteutettavat turva- ja varotoimet;
- d) kuhunkin toimintotyyppiin sovellettava menetelmä;

e) tarpeelliset seuranta- ja valvontatoimet;

f) tarpeelliset käytöstä poistamista ja jälkihoitoa koskevat säännökset.

2. Luvat voidaan myöntää määräajaksi, ja ne voidaan uusia.

3. Jos toimivaltainen viranomainen katsoo, että käytettäväksi suunniteltu käsittelytapa ei ole ympäristönsuojelun kannalta hyväksyttävä erityisesti silloin, kun käsittelytapa ei ole 13 artiklan mukainen, sen on evättävä lupa.

4. Lupien, jotka koskevat energian hyödyntämisen käsittävää polttoa tai rinnakkaispolttoa, edellytyksenä on, että energia hyödynnetään hyvin tehokkaasti.

5. Edellyttäen, että tämän artiklan vaatimuksia noudatetaan, mikä hyvänsä muun kansallisen tai yhteisön lainsäädännön nojalla myönnetty lupa voidaan yhdistää 1 kohdan nojalla vaadittavan luvan kanssa yhteiseksi luvaksi, jos näin menetellen voidaan välttää, että toiminnanharjoittajan tai toimivaltaisen viranomaisen on annettava samat tiedot tai tehtävä sama työ uudelleen.

24 artikla

Poikkeukset luvanvaraisuudesta

Jäsenvaltiot voivat myöntää laitoksille tai yrityksille poikkeuksen 23 artiklan 1 kohdassa säädetystä vaatimuksesta seuraavien toimien osalta:

- a) niiden oman vaarattoman jätteen loppukäsittely tuotantopai-
kalla; tai
- b) jätteen hyödyntäminen.

25 artikla

Poikkeuksia koskevat edellytykset

1. Jos jäsenvaltio aikoo myöntää 24 artiklassa säädettyjä poikkeuksia, sen on vahvistettava kunkin toimintotyyppin osalta yleiset säännöt, joissa määritellään poikkeuksen soveltamisalaan kuuluvan jätteen lajit ja määrät sekä käytettävä käsittelymenetelmä.

Näiden sääntöjen on oltava sellaiset, että varmistetaan jätteiden käsittely 13 artiklan mukaisesti. Mainituissa säännöissä olisi 24 artiklan a alakohdassa tarkoitettujen loppukäsittelytoimien osalta otettava huomioon paras käytettävissä oleva tekniikka.

2. Edellä 1 kohdassa säädettyjen yleisten sääntöjen lisäksi jäsenvaltioiden on säädettävä vaarallisia jätteitä koskeviin poikkeuksiin liittyvistä erityisedellytyksistä, mukaan luettuina toimintotyytit sekä muut mahdolliset jätteiden eri hyödyntämismenetelmien käyttämistä koskevat tarpeelliset vaatimukset, ja tarvittaessa jätteen sisältämien vaarallisten aineiden raja-arvot sekä päästöjen raja-arvot.

3. Jäsenvaltioiden on annettava komissiolle tiedot 1 ja 2 kohdan mukaisesti vahvistetuista yleisistä säännöistä.

26 artikla

Rekisteröinti

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimivaltainen viranomaisen pitää rekisteriä seuraavista toimijoista, jos luvanvaraisuus ei koske niitä:

- a) laitokset ja yritykset, jotka keräävät tai kuljettavat jätettä ammattimaisesti;
- b) kauppiat tai välittäjät; ja
- c) laitokset tai yritykset, joita koskevat 24 artiklan mukaiset poikkeukset luvanvaraisuudesta.

Toimivaltaisten viranomaisten olemassaolevaa asiakirja-aineistoa on mahdollisuuksien mukaan käytettävä tätä rekisteröintiprosessia varten tarvittavien tietojen saamiseksi, jotta hallinnollinen rasitus voidaan rajoittaa mahdollisimman vähiin.

27 artikla

Vähimmäisvaatimukset

1. Niitä käsittelytoimia, jotka edellyttävät 23 artiklan mukaista lupaa, koskevia teknisiä vähimmäisvaatimuksia voidaan hyväksyä, jos on olemassa selvitys siitä, että tällaisista vähimmäisvaatimuksista olisi hyötyä ihmisten terveyden suojelun ja ympäristönsuojelun kannalta. Nämä toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia täydentämällä sitä, hyväksytään 39 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

2. Tällaiset vähimmäisvaatimukset koskevat vain niitä jätteenkäsittelytoimintoja, jotka eivät kuulu tai joita ei ole asianmukaista sisällyttää direktiivin 96/61/EY soveltamisalaan.

3. Vähimmäisvaatimusten on

- a) kohdistuttava jätteenkäsittelytoiminnan merkityksellisimpiin ympäristövaikutuksiin,
- b) varmistettava, että jätteitä käsitellään 13 artiklan mukaisesti,
- c) otettava huomioon paras käytettävissä oleva tekniikka, ja
- d) otettava tarvittaessa huomioon käsittelyn laatuun ja prosessin asettamiin vaatimuksiin liittyviä tekijöitä.

4. Toiminnoille, jotka on 26 artiklan a ja b alakohdan mukaisesti rekisteröitävä, hyväksytään vähimmäisvaatimuksia, jos esitetään selvitys siitä, että tällaisista vähimmäisvaatimuksista olisi hyötyä ihmisten terveyden suojelun ja ympäristönsuojelun tai sisämarkkinahäiriöiden välttämisen kannalta, mukaan lukien kerääjien, kuljettajien, kauppioiden ja välittäjien teknistä pätevyyttä koskevat tekijät.

Nämä toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia täydentämällä sitä, hyväksytään 39 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

V LUKU

SUUNNITELMAT JA OHJELMAT

28 artikla

Jätehuoltosuunnitelmat

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että niiden toimivaltaiset viranomaiset laativat 1, 4, 13 ja 16 artiklan mukaisesti yhden tai useita jätehuoltosuunnitelmia.

Näiden suunnitelmien on erikseen tai yhdessä katettava kyseisen jäsenvaltion koko maantieteellinen alue.

2. Jätehuoltosuunnitelmissa on oltava analyysi kyseisen maantieteellisen alueen nykyisestä jätehuoltotilanteesta sekä toteutettavat toimenpiteet, joilla parannetaan ympäristön kannalta kestävä jätteen valmistelua uudelleenkäyttöön, kierrätystä, hyödyntämistä ja loppukäsittelyä, sekä arvio siitä, miten suunnitelma tukee tämän direktiivin tavoitteiden toteuttamista ja säännösten täytäntöönpanoa.

3. Jätehuoltosuunnitelmien on sisällettävä, tarvittaessa ja ottaen huomioon suunnitelmassa käsiteltävän alueen maantieteellinen taso ja kattavuus, vähintään seuraavat:

- a) alueella syntyneen jätteen sekä kansallisen alueen ulkopuolelle tai kansalliselle alueelle todennäköisesti siirrettävän jätteen laji, määrä ja alkuperä sekä arvio jätevirtojen kehityksestä tulevaisuudessa;
- b) nykyiset keräysjärjestelmät ja tärkeimmät loppukäsittely- ja hyödyntämislaitokset, mukaan lukien mahdolliset jäteöljyjä, vaarallisia jätteitä tai yhteisön erityislainsäädännössä säännellyjä jätevirtoja koskevat erityisjärjestelyt;
- c) arvio uusien keräilyjärjestelmien, nykyisten jätelaitosten sulkemisen ja 16 artiklan mukaisen uuden jätelaitosinfrastruktuurin tarpeesta sekä tarvittaessa niihin liittyvistä investoinneista;
- d) riittävät tiedot laitosalueiden sijoittautumisperiaatteiden määrittämisestä sekä tarvittaessa tiedot tulevien loppukäsittelylaitosten tai merkittävien hyödyntämislaitosten kapasiteetista;
- e) yleiset jätehuoltopolitiikat, mukaan lukien suunnitellut jätehuoltotekniikat ja -menetelmät, tai sellaista jätettä koskevat politiikat, joka aiheuttaa erityisiä jätehuolto-ongelmia.

4. Jätehuoltosuunnitelma voi sisältää suunnitellun alueen maantieteellinen taso ja kattavuus huomioon ottaen seuraavaa:

- a) jätehuoltoon liittyvät organisatoriset näkökohdat, mukaan lukien kuvaus vastuunjaosta jätehuolto toteuttavien julkisten ja yksityisten toimijoiden välillä;
- b) arvio taloudellisten ja muiden ohjauskeinojen käytön hyödyllisyydestä ja soveltuvuudesta erilaisten jäteongelmien ratkaisun kannalta, ottaen huomioon tarve huolehtia sisämarkkinoiden häiriöttömästä toiminnasta;
- c) suurelle yleisölle tai tietyille kuluttajaryhmälle suunnatut valituskampanjat ja tiedotusaineisto;

d) vanhat pilaantuneet loppusijoitusalueet ja toimenpiteet niiden kunnostamiseksi.

5. Jätehuoltosuunnitelmien on oltava direktiivin 94/62/EY 14 artiklassa säädettyjen jätehuoltosuunnitelmia koskevien vaatimusten ja direktiivin 1999/31/EY 5 artiklassa tarkoitetun kaatopaikoille sijoitettavan biohajoavan jätteen määrän vähentämistä koskevan strategian mukaisia.

29 artikla

Jätteen syntymisen ehkäisemistä koskevat ohjelmat

1. Jäsenvaltioiden on 1 ja 4 artiklan mukaisesti hyväksyttävä jätteen syntymisen ehkäisemistä koskevia ohjelmia viimeistään 12 päivänä joulukuuta 2013.

Tällaiset ohjelmat on tarpeen mukaan joko sisällytettävä 28 artiklassa säädettyihin jätehuoltosuunnitelmiin tai ympäristöpolitiikkaa koskeviin muihin ohjelmiin, tai niiden on oltava erillisiä ohjelmia. Jos tällainen ohjelma sisältyy jätehuoltosuunnitelmaan tai muihin ohjelmiin, jätteen syntymisen ehkäisemistä koskevat toimenpiteet on osoitettava selkeästi.

2. Edellä 1 kohdassa säädettyissä ohjelmissa on vahvistettava jätteen syntymisen ehkäisemistä koskevat tavoitteet. Jäsenvaltioiden on kuvattava nykyiset jätteen syntymisen ehkäisemistä koskevat toimenpiteet ja arvioitava liitteessä IV esitettyjä toimenpiteitä koskevien esimerkkien tai muiden aiheellisten toimenpiteiden hyödyllisyys.

Tällaisten tavoitteiden ja toimenpiteiden päämääränä on oltava talouskasvun ja jätteen syntymiseen liittyvien ympäristövaikutusten välisen yhteyden katkaiseminen.

3. Jäsenvaltioiden on määriteltävä asianmukaisia laadullisia ja määrällisiä erityisiä vertailuperusteita jätteen syntymisen ehkäisemistä koskevia hyväksytyjä toimenpiteitä varten, jotta toimenpiteiden edistymistä voidaan seurata ja arvioida, ja ne voivat vahvistaa muita kuin 4 kohdassa tarkoitettuja erityisiä laadullisia ja määrällisiä tavoitteita ja indikaattoreita tätä samaa tarkoitusta varten.

4. Jätteen syntymisen ehkäisemistä koskevien toimenpiteiden indikaattoreita voidaan hyväksyä 39 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua sääntelymenettelyä noudattaen.

5. Komissio luo järjestelmän, jonka avulla voidaan vaihtaa tietoja jätteen syntymisen ehkäisemistä koskevista parhaista käytännöistä, ja se laatii ohjeet avustukseen jäsenvaltioita ohjelmien valmistelussa.

30 artikla

Suunnitelmien ja ohjelmien arviointi ja uudelleentarkastelu

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että jätehuoltosuunnitelmat ja jätteen syntymisen ehkäisemistä koskevat ohjelmat arvioidaan vähintään joka kuudes vuosi ja että ne tarkistetaan tarvittaessa ja soveltuvin osin 9 ja 11 artiklan mukaisesti.

2. Euroopan ympäristökeskusta kehoitetaan tarkastelemaan jätteen syntymisen ehkäisemistä koskevien ohjelmien noudattamisen ja täytäntöönpanon edistymistä vuotuisessa kertomuksessaan.

31 artikla

Yleisön osallistuminen

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että asiaankuuluvilla sidosryhmillä, viranomaisilla ja yleisöllä on mahdollisuus osallistua jätehuoltosuunnitelmien ja jätteen syntymisen ehkäisemistä koskevien ohjelmien laatimiseen ja että ne voivat saada ohjelmat käyttöönsä niiden valmistuttua direktiivin 2003/35/EY tai tarvittaessa tiettyjen suunnitelmien ja ohjelmien ympäristövaikutusten arvioinnista 27 päivänä kesäkuuta 2001 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/42/EY⁽¹⁾ mukaisesti. Jäsenvaltioiden on asetettava suunnitelmat ja ohjelmat yleisön saatavilla olevalle verkkosivustolle.

32 artikla

Yhteistyö

Jäsenvaltioiden on tehtävä tarvittaessa yhteistyötä muiden asianomaisten jäsenvaltioiden sekä komission kanssa jätehuoltosuunnitelmien ja jätteen syntymisen ehkäisemistä koskevien ohjelmien laatimiseksi 28 ja 29 artiklan mukaisesti.

33 artikla

Komissiolle toimitettavat tiedot

1. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle 28 ja 29 artiklassa tarkoitetut jätehuoltosuunnitelmat ja jätteen syntymisen ehkäisemistä koskevat ohjelmat, kun ne on hyväksytty, sekä niihin tehdyistä merkittävistä muutoksista.

2. Lomake, jota käyttäen tiedot suunnitelmien ja ohjelmien hyväksymisestä ja niihin tehdyistä merkittävistä muutoksista on toimitettava, hyväksytään 39 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua sääntelymenettelyä noudattaen.

(¹) EYVL L 197, 21.7.2001, s. 30.

VI LUKU

TARKASTUKSET JA ASIAKIRJA-AINEISTO

34 artikla

Tarkastukset

1. Toimivaltaisten viranomaisten on määrääjain ja asianmukaisesti tarkastettava jätettä käsittelevät laitokset ja yritykset, jotka keräävät tai kuljettavat jätettä ammattimaisesti, välittäjät ja kauppiat sekä laitokset ja yritykset, jotka tuottavat vaarallista jätettä.

2. Jätteen keräys- ja kuljetustoimia koskevien tarkastusten on katettava kerätyn ja kuljetetun jätteen lähtöpaikka, laatu, määrä ja määränpää.

3. Jäsenvaltiot voivat ottaa huomioon yhteisön ympäristöasioiden hallinta- ja auditointi-järjestelmän (Community Eco-Management and Audit Scheme, EMAS) mukaisesti saadut rekisteröinnit erityisesti tarkastusten tiheyden ja tehokkuuden osalta.

35 artikla

Kirjaaminen

1. Edellä 23 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen laitosten ja yritysten, vaarallisen jätteen tuottajien ja laitosten ja yritysten, jotka keräävät ja kuljettavat vaarallista jätettä ammattimaisesti tai jotka toimivat vaarallisen jätteen kauppiaina ja välittäjinä, on pidettävä aikajärjestyksen mukaista kirjanpitoa jätteen määrästä, laadusta ja alkuperästä sekä tarvittaessa määränpäästä, keräilytiheydestä, kuljetustavasta ja käsittelymenetelmistä, ja annettava nämä tiedot pyydettyä toimivaltaisille viranomaisille.

2. Vaarallista jätettä koskevat tiedot on säilytettävä vähintään kolme vuotta, paitsi jos kyseessä ovat vaarallista jätettä kuljettavat laitokset tai yritykset, joiden on säilytettävä tällaisia tietoja vähintään 12 kuukautta.

Toimivaltaisille viranomaisille tai jätteen aikaisemmalle haltijalle on pyynnöstä esitettävä asiakirjaselvitys suoritetuista jätehuolto-toimista.

3. Jäsenvaltiot voivat vaatia, että myös muun kuin vaarallisen jätteen tuottajat noudattavat 1 ja 2 kohdan säännöksiä.

36 artikla

Täytäntöönpano ja seuraamukset

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet jätteen hylkäämisen tai valvomattoman sijoittamisen taikka valvomattoman jätehuollon kieltämiseksi.

2. Jäsenvaltioiden on säädettävä tämän direktiivin säännösten rikkomiseen sovellettavista seuraamuksista ja toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet niiden täytäntöönpanon varmistamiseksi. Seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia.

VII LUKU

LOPPUSÄÄNNÖKSET

37 artikla

Kertomukset ja uudelleentarkastelu

1. Jäsenvaltioiden on joka kolmas vuosi toimitettava komissiolle tiedot tämän direktiivin täytäntöönpanosta antamalla sähköisessä muodossa oleva alakohtainen kertomus. Kertomuksessa on oltava tietoja myös jäteöljyhuollosta ja edistymisestä jätteen syntymisen ehkäisemistä koskevien ohjelmien täytäntöönpanossa sekä tarvittaessa tietoja 8 artiklassa säädettyistä laajennettua tuottajan vastuuta koskevista toimenpiteistä.

Kertomus on laadittava eräiden ympäristöä koskevien direktiivien täytäntöönpanoon liittyvien kertomusten standardoinnista ja järjeistämistä 23 päivänä joulukuuta 1991 annetun neuvoston direktiivin 91/692/ETY⁽¹⁾ 6 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti komission valmistaman kyselylomakkeen tai kaavan pohjalta. Kertomus on toimitettava komissiolle yhdeksän kuukauden kuluessa sen kolmivuotiskauden päättymisestä, jota se koskee.

2. Komissio lähettää kyselylomakkeen tai kaavan jäsenvaltioille kuusi kuukautta ennen sen jakson alkua, jota alakohtainen kertomus koskee.

3. Komissio julkaisee kertomuksen tämän direktiivin täytäntöönpanosta yhdeksän kuukauden kuluessa siitä, kun se on saanut 1 kohdan mukaiset jäsenvaltioiden alakohtaiset kertomukset.

4. Ensimmäisessä kertomuksessa, joka laaditaan viimeistään 12 päivänä joulukuuta 2014, komissio tarkastelee tämän direktiivin täytäntöönpanoa, energiatehokkuutta koskevat säännökset mukaan luettuina, ja tekee tarvittaessa ehdotuksen direktiivin

tarkistamisesta. Kertomuksessa arvioidaan myös jäsenvaltioiden olemassa olevia jätteen syntymisen ehkäisyä koskevia ohjelmia, tavoitteita ja indikaattoreita sekä tarkastellaan yhteisön tason ohjelmien, tiettyjä jätevirtoja koskevat tuottajavastuujärjestelmät mukaan luettuina, tavoitteiden, indikaattoreiden sekä sellaisten kierrätykseen, materiaalien hyödyntämiseen ja energian talteenottoon liittyvien toimien tarkoituksenmukaisuutta, jotka saatavat edistää 1 ja 4 artiklassa säädettyjen tavoitteiden saavuttamista tehokkaammin.

38 artikla

Tulkinta ja mukauttaminen tekniseen kehitykseen

1. Komissio voi laatia ohjeita, jotka koskevat hyödyntämisen ja loppukäsittelyn määritelmien tulkintaa.

Tarvittaessa tarkennetaan liitteessä II olevassa koodissa R 1 tarkoitettuja polttolaitoksia koskevan kaavan soveltamista. Paikalliset ilmasto-olosuhteet, esimerkiksi huomattava kylmyys ja lämmityksen tarve, voidaan ottaa huomioon, jos ne vaikuttavat energiamääriin, joita voidaan teknisesti käyttää tai tuottaa sähkön, lämmön, jäähdyttämisen tai höyryn muodossa. Perustamis-sopimuksen 299 artiklan 2 kohdan neljännessä alakohdassa tunnustettujen syrjäisimpien alueiden ja vuoden 1985 liittymisasiakirjan 25 artiklassa mainittujen alueiden paikalliset olosuhteet voidaan myös ottaa huomioon. Tämä toimenpide, jonka tarkoituksena on muuttaa tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia, hyväksytään 39 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

2. Liitteitä voidaan muuttaa tieteen ja tekniikan kehityksen perusteella. Nämä toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia, hyväksytään 39 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

39 artikla

Komiteamenettely

1. Komissiota avustaa komitea.

2. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 5 a artiklan 1–4 kohtaa ja 7 artiklaa ottaen huomioon mainitun päätöksen 8 artiklan säännökset.

3. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 5 ja 7 artiklaa ottaen huomioon mainitun päätöksen 8 artiklan säännökset.

Päätöksen 1999/468/EY 5 artiklan 6 kohdassa tarkoitetuksi määrääjäksi vahvistetaan kolme kuukautta.

⁽¹⁾ EYVL L 377, 31.12.1991, s. 48.

40 artikla

Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä

1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 12 päivänä joulukuuta 2010.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitettua kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

41 artikla

Kumoaminen ja siirtymäsäännökset

Kumotaan direktiivit 75/439/EY, 91/689/EY ja 2006/12/EY 12 päivästä joulukuuta 2010.

Seuraavia säännöksiä sovelletaan kuitenkin 12 päivästä joulukuuta 2008:

a) Korvataan direktiivin 75/439/EY 10 artiklan 4 kohta seuraavasti:

"4. Komissio vahvistaa mittauksen vertailumenetelmän, jonka avulla määritetään jätteen PCB/PCT-pitoisuudet. Tästä toimenpiteestä, jonka tarkoituksena on muuttaa tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia täydentämällä sitä, päätetään jätteistä 5 päivänä huhtikuuta 2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/12/EY (*) 18 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittelevää sääntelymenettelyä noudattaen.

(*) EUVL L 114, 27.4.2006, s. 9."

b) Muutetaan direktiivi 91/689/EY seuraavasti:

i) Korvataan 1 artiklan 4 kohta seuraavasti:

"4. Tässä direktiivissä tarkoitetaan 'vaarallisella jätteellä':

— vaaralliseksi jätteeksi luokiteltua jätettä, joka on otettu komission päätöksellä 2000/532/EY (*) laadittuun

luetteloon tämän direktiivin liitteen I ja II perusteella. Tällä jätteellä on oltava yksi tai useampi liitteessä III mainittu ominaisuus. Luettelossa otetaan huomioon jätteiden alkuperä ja koostumus sekä tarvittaessa pitoisuuden raja-arvot. Luettelo tarkistetaan säännöllisesti, ja sitä muutetaan tarvittaessa. Näistä toimenpiteistä, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia täydentämällä sitä, päätetään jätteistä 5 päivänä huhtikuuta 2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/12/EY (**) 18 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittelevää sääntelymenettelyä noudattaen;

— muuta jätettä, jolla jäsenvaltio katsoo olevan jonkun liitteessä III luetelluista ominaisuuksista. Tällaisista tapauksista on ilmoitettava komissiolle, ja niitä tarkastellaan luettelon mukauttamiseksi. Näistä toimenpiteistä, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia täydentämällä sitä, päätetään direktiivin 2006/12/EY 18 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittelevää sääntelymenettelyä noudattaen.

(*) EYVL L 226, 6.9.2000, s. 3.

(**) EUVL L 114, 27.4.2006, s. 9."

ii) Korvataan 9 artikla seuraavasti:

"9 artikla

Tämän direktiivin liitteiden mukauttamiseksi tieteelliseen ja tekniseen kehitykseen sekä 1 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua luettelon tarkistamiseksi tarvittavista toimenpiteistä, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia muun muassa täydentämällä sitä, päätetään direktiivin 2006/12/EY 18 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittelevää sääntelymenettelyä noudattaen."

c) Muutetaan direktiivi 2006/12/EY seuraavasti:

i) Korvataan 1 artiklan 2 kohta seuraavasti:

"2. Edellä olevaa 1 kohdan a alakohtaa sovellettaessa noudatetaan komission päätöstä 2000/532/EY (*), johon sisältyy luettelo liitteessä I tarkoitettuihin luokkiin kuuluvista jätteistä. Luettelo tarkistetaan säännöllisesti, ja sitä muutetaan tarvittaessa. Näistä toimenpiteistä, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia täydentämällä sitä, päätetään 18 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittelevää sääntelymenettelyä noudattaen.

(*) EYVL L 226, 6.9.2000, s. 3."

ii) Korvataan 17 artikla seuraavasti:

"17 artikla

Liitteiden mukauttamiseksi tieteelliseen ja tekniseen kehitykseen tarvittavista toimenpiteistä, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia täydentämällä sitä, päätetään 18 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaa."

iii) Korvataan 18 artiklan 4 kohta seuraavasti:

"4. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 5 a artiklan 1–4 kohtaa sekä 7 artiklaa ottaen huomioon mainitun päätöksen 8 artiklan säännökset."

Viittauksia kumottuihin direktiiveihin pidetään viittauksina tähän direktiiviin liitteessä V olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

42 artikla

Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

43 artikla

Osoitus

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Strasbourgissa 19 päivänä marraskuuta 2008.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

H.-G. PÖTTERING

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

J.-P. JOUYET

LIITE I

LOPPUKÄSITTELYTOIMET

- D 1 Sijoittaminen maahan tai maan päälle (esimerkiksi kaatopaikoille)
- D 2 Maaperäkäsittely (esimerkiksi nestemäisen tai lietemäisen jätteen biologinen hajottaminen maaperässä)
- D 3 Syväinjektointi (esimerkiksi pumpattavien jätteiden injektointi kaivoihin, suolakupuihin tai luontaisesti esiintyviin muodostumiin)
- D 4 Allastaminen (esimerkiksi nestemäisen tai lietemäisen jätteen sijoittaminen kaivantoihin, lammikoihin tai patoaltaisiin)
- D 5 Erityisesti suunnitellut kaatopaikat (esimerkiksi sijoittaminen vuorattuihin erillisiin osastoihin, jotka on katettu ja eristetty toisistaan ja ympäristöstä)
- D 6 Päästäminen vesistöön, lukuun ottamatta meriä
- D 7 Päästäminen meriin, myös sijoittaminen merenpohjaan
- D 8 Biologinen käsittely, jota ei mainita muualla tässä liitteessä ja jossa syntyy yhdisteitä tai seoksia, jotka poistetaan käytöstä jollakin toimista D 1–D 12
- D 9 Fysikaalis-kemiallinen käsittely, jota ei mainita muualla tässä liitteessä ja jossa syntyy yhdisteitä tai seoksia, jotka poistetaan käytöstä jollakin toimista D 1–D 12 (esimerkiksi haihduttamalla, kuivaamalla tai pasuttamalla)
- D 10 Polttaminen maalla
- D 11 Polttaminen merellä (*)
- D 12 Pysyvä varastointi (esimerkiksi säiliöiden sijoittaminen kaivokseen)
- D 13 Yhdistäminen tai sekoittaminen ennen toimittamista johonkin toimista D 1–D 12 (**)
- D 14 Uudelleen pakkaaminen ennen toimittamista johonkin toimista D 1–D 13
- D 15 Varastointi ennen toimittamista johonkin toimista D 1–D 14 (lukuun ottamatta väliaikaista varastointia jätteen syntypaikalla ennen keräilyä) (***)

(*) Tämä toimi on kielletty Euroopan unionin lainsäädännössä ja kansainvälisissä yleissopimuksissa.

(**) Jollei muuta sopivaa D-koodia ole, tähän voi sisältyä ennen loppukäsittelyä toteutettavia alustavia toimia, esikäsittely mukaan lukien, esimerkiksi lajittelu, murskaaminen, paalaus, pelletointi, kuivaus, paloittelu, kunnostus tai erottelu ennen jonkin toimista D 1–D 12 soveltamista jätteeseen.

(***) Väliaikainen varastointi tarkoittaa 3 artiklan 10 kohdassa tarkoitettua alustavaa varastointia.

LIITE II

HYÖDYNTÄMISTOIMET

- R 1 Käyttö pääasiassa polttoaineena tai muutoin energian tuottamiseksi (*)
- R 2 Liuottimien talteenotto tai regenerointi
- R 3 Sellaisten orgaanisten aineiden kierrätys tai talteenotto, joita ei käytetä liuottimina (myös kompostointi ja muut biologiset muuntamismenetelmät (**))
- R 4 Metallien ja metalliyhdisteiden kierrätys tai talteenotto
- R 5 Muiden epäorgaanisten aineiden kierrätys tai talteenotto (***)
- R 6 Happojen tai emästen regenerointi
- R 7 Saastumisen torjumiseksi käytettyjen aineiden hyödyntäminen
- R 8 Katalyyttien ainesosien hyödyntäminen
- R 9 Öljyn uudelleenjalostaminen tai muu uudelleenkäyttö
- R 10 Maaperäkäsittely maatalouden kannalta tai ekologisesti hyödyllisellä tavalla
- R 11 Toimista R 1–R 10 syntyneiden jätteiden käyttö
- R 12 Jätteiden vaihto jonkin toimista R 1–R 11 soveltamiseksi jätteeseen (****)
- R 13 Jätteen varastointi ennen sen toimittamista johonkin toimista R 1–R 12 (lukuun ottamatta väliaikaista varastointia jätteen syntypaikalla ennen keräystä) (*****).

(*) Tätä kohtaa sovelletaan kiinteiden yhdyskuntajätteiden prosessointiin tarkoitettuihin polttolaitoksiin ainoastaan, jos niiden energiatehokkuus on yhtä suuri tai suurempi kuin

— 0,60 niiden laitosten osalta, jotka ovat toiminnassa ja jotka ovat saaneet luvan yhteisön asianmukaisen lainsäädännön mukaisesti ennen 1 päivää tammikuuta 2009,

— 0,65 niiden laitosten osalta, jotka ovat saaneet luvan 31 päivän joulukuuta 2008 jälkeen.

Energiatehokkuuden laskennassa käytetään seuraavaa kaavaa:

$$\text{Energiatehokkuus} = (E_p - (E_f + E_i)) / (0,97 \times (E_w + E_f))$$

jossa:

E_p on lämpönä tai sähköinä tuotetun energian määrä vuodessa. E_p lasketaan kertomalla sähköinä tuotettu energia 2,6:lla ja kaupalliseen käyttöön tuotettu lämpö 1,1:llä (GJ/vuosi).

E_f on se energiamäärä vuodessa, joka on saatu höyryn tuotannossa käytettävistä polttoaineista (GJ/vuosi).

E_w on käsiteltyyn jätteeseen sisältyvä energiamäärä vuodessa; se on laskettu käyttäen jätteen nettolämpöarvoa (GJ/vuosi).

E_i on muualta toimitetun energian määrä, E_w :tä ja E_f :ää (GJ/vuosi) lukuun ottamatta.

0,97 on tekijä, joka vastaa pohjatuhkan ja säteilyn aiheuttamaa energiahävikkiä.

Tätä kaavaa sovelletaan jätteenpolton parhaan käytettävissä olevan tekniikan viiteasiakirjan mukaisesti.

(**) Tähän kuuluvat kaasuttaminen ja pyrolyysi, joissa ainesosia käytetään kemikaaleina.

(***) Tähän kuuluu maaperän kunnostus, joka johtaa maaperän hyödyntämiseen ja epäorgaanisten rakennusmateriaalien kierrätykseen.

(****) Jollei muuta sopivaa R-koodia ole, tähän voi sisältyä alustavia toimia ennen hyödyntämistä, esikäsitteily mukaan lukien, esimerkiksi purkaminen, lajittelu, murskaaminen, paalaus, pelletointi, kuivaus, paloittelu, kunnostus, uudelleenpakkaaminen, erottelu, yhdistäminen tai sekoittaminen ennen jonkin toimista R 1–R 11 soveltamista jätteeseen.

(*****) Väliaikainen varastointi tarkoittaa 3 artiklan 10 kohdassa tarkoitettua alustavaa varastointia.

LIITE III

OMINAISUUDET, JOTKA TEKEVÄT JÄTTEISTÄ VAARALLISIA

- H 1 "Räjähtävä": aineet ja valmisteet, jotka voivat räjähtää liekin vaikutuksesta tai jotka ovat herkempiä iskuille tai hankaukselle kuin dinitrobentseeni.
- H 2 "Hapettava": aineet ja valmisteet, jotka reagoivat erittäin eksotermisesti, kun ne joutuvat kosketuksiin muiden aineiden kanssa, erityisesti syttyvien aineiden kanssa.
- H 3-A "Helposti syttyvä"
- nestemäiset aineet ja valmisteet, joiden leimahduspiste on alle 21 °C (mukaan luettuna erittäin helposti syttyvät nesteet), tai
  - aineet ja valmisteet, jotka voivat kuumentua ja lopulta syttyä, kun ne joutuvat kosketuksiin ilman kanssa tavanomaisessa lämpötilassa ja ilman lisäenergiaa, tai
  - kiinteät aineet ja valmisteet, jotka voivat helposti syttyä, kun ne joutuvat lyhytaikaiseen kosketukseen sytytyslähteen kanssa, ja jotka jatkavat palamistaan tai kulumistaan sytytyslähteen läheisyydestä poistamisen jälkeen, tai
  - kaasumaiset aineet ja valmisteet, jotka ovat syttyviä joutuessaan kosketuksiin ilman kanssa normaalissa ilmanpaineessa, tai
  - aineet ja valmisteet, jotka joutuessaan kosketuksiin veden tai kostean ilman kanssa kehittävät vaarallisia määriä helposti syttyvää kaasua.
- H 3-B "Syttyvä": nestemäiset aineet ja valmisteet, joiden leimahduspiste on yhtä suuri tai suurempi kuin 21 °C ja pienempi tai yhtä suuri kuin 55 °C.
- H 4 "Ärsyttävä": syövyttämättömät aineet ja valmisteet, jotka ollessaan hetkellisesti, pitkäaikaisesti tai toistuvasti kosketuksessa ihon tai limakalvon kanssa voivat aiheuttaa tulehduksen.
- H 5 "Haitallinen": aineet ja valmisteet, jotka hengitettynä tai nieltynä tai ihon kautta imeytyneinä voivat aiheuttaa rajoitettuja terveysriskejä.
- H 6 "Myrkyllinen": aineet ja valmisteet (mukaan luettuna erittäin myrkylliset aineet ja valmisteet), jotka hengitettynä tai nieltynä tai ihon kautta imeytyneinä voivat aiheuttaa vakavia akuutteja tai kroonisia terveysriskejä ja jopa kuoleman.
- H 7 "Syöpää aiheuttava": aineet ja valmisteet, jotka hengitettynä tai nieltynä tai ihon kautta imeytyneinä voivat aiheuttaa syövän tai lisätä sen todennäköisyyttä.
- H 8 "Syövyttävä": aineet ja valmisteet, jotka voivat tuhota elävää kudosta ollessaan siihen kosketuksessa.
- H 9 "Tartuntavaarallinen": aineet ja valmisteet, jotka sisältävät eläviä pieneliöitä tai niiden myrkyjä ja joiden tiedetään tai uskotaan aiheuttavan tauteja ihmisissä tai muissa elävissä organismeissa.
- H 10 "Lisääntymiselle vaarallinen": aineet ja valmisteet, jotka hengitettynä tai nieltynä tai ihon kautta imeytyneinä voivat aiheuttaa periytymättömiä synnynnäisiä epämuodostumia tai lisätä niiden todennäköisyyttä.
- H 11 "Perimän muutoksia aiheuttava": aineet ja valmisteet, jotka hengitettynä tai nieltynä tai ihon kautta imeytyneinä voivat aiheuttaa perinnöllisiä geneettisiä vaurioita tai lisätä niiden todennäköisyyttä.
- H 12 Jätteet, joista vapautuu myrkyllisiä tai erittäin myrkyllisiä kaasuja niiden joutuessa kosketuksiin veden, ilman tai hapon kanssa.
- H 13 (*) "Herkistävää": aineet ja valmisteet, jotka hengitettynä tai ihon kautta imeytyneinä voivat aiheuttaa yliherkkyyss-reaktion niin, että niille myöhemmin altistuttaessa esiintyy niille luonteonomaisia haittavaikutuksia.
- H 14 "Ympäristölle vaarallinen": jätteet, jotka aiheuttavat tai voivat aiheuttaa välittömästi tai myöhemmin vaaraa yhdelle tai useammalle ympäristön osa-alueelle.

(*) Jos testausmenetelmät ovat käytettävissä.

H 15 Jätteet, joista voi loppukäsittelyn jälkeen muodostua toista ainetta, esim. suotonestettä, jolla on jokin edellä mainituista ominaisuuksista.

Huomautukset

1. Vaarallisuusominaisuudet "myrkyllinen" (ja "erittäin myrkyllinen"), "haitallinen", "syövyttävä", "ärsyttävä", "syöpää aiheuttava", "lisääntymiselle vaarallinen", "perimää vaurioittava" ja "ympäristölle vaarallinen" on määritelty vaarallisten aineiden luokitusta, pakkaamista ja merkintöjä koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämisestä 27 päivänä kesäkuuta 1967 annetun neuvoston direktiivin 67/548/ETY⁽¹⁾ liitteen VI perusteiden mukaisesti.
2. Tarvittaessa sovelletaan vaarallisten valmisteiden luokitusta, pakkaamista ja merkintöjä koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämisestä 31 päivänä toukokuuta 1999 annetun direktiivin 1999/45/EY⁽²⁾ liitteissä II ja III lueteltuja raja-arvoja.

Testausmenetelmät

Käytettävät menetelmät on esitetty direktiivin 67/548/ETY liitteessä V ja muissa asiaankuuluvissa CEN:in asiakirjoissa.

⁽¹⁾ EYVL 196, 16.8.1967, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 200, 30.7.1999, s. 1.

LIITE IV

ESIMERKKEJÄ 29 ARTIKLASSA TARKOITETUISTA JÄTTEEN SYNTYMISEN EHKÄISEMISTÄ KOSKEVISTA TOIMENPITEISTÄ**Toimenpiteet, joilla voidaan vaikuttaa jätteen syntymiseen**

1. Suunnittelutoimenpiteiden tai muiden, materiaalien tehokasta käyttöä edistävien taloudellisten ohjauskeinojen käyttö.
2. Sellaisen tutkimus- ja kehitystyön edistäminen, jolla saadaan aikaan puhtaampia ja vähemmän jätettä synnyttäviä tuotteita ja tekniikoita, ja tämän työn tulosten jakaminen ja käyttö.
3. Jätteen syntymiseen liittyviä ympäristöpaineita koskevien tehokkaiden ja mielekkäiden indikaattoreiden kehittäminen, jonka tavoitteena on edistää jätteen syntymisen ehkäisemistä kaikilla tasoilla, yhteisön tason tuotevertailuista paikallisten viranomaisten toteuttamiin toimiin ja kansallisiin toimenpiteisiin.

Toimenpiteet, joilla voidaan vaikuttaa suunnittelu-, valmistus- ja jakeluvaiheeseen

4. Ympäristömyötäisen tuotesuunnittelun edistäminen (ympäristömyötäinen tuotesuunnittelu tarkoittaa ympäristönäkökohtien järjestelmällistä sisällyttämistä tuotesuunnitteluun tuotteen ympäristöominaisuuksien parantamiseksi koko sen elinkaaren ajan).
5. Tietojen tarjoaminen jätteen syntymisen ehkäisemistä koskevista tekniikoista, jotta voidaan helpottaa parhaan käytettävissä olevan tekniikan soveltamista teollisuudessa.
6. Koulutuksen järjestäminen toimivaltaisille viranomaisille siitä, miten jätteen syntymisen ehkäisemistä koskevat vaatimukset sisällytetään tämän direktiivin ja direktiivin 96/61/EY mukaisiin lupiin.
7. Jätteen syntymisen ehkäisemistä koskevien toimenpiteiden soveltaminen myös sellaisissa laitoksissa, jotka eivät kuulu direktiivin 96/61/EY soveltamisalaan. Tarvittaessa tällaisia toimenpiteitä voivat olla muun muassa jätteen syntymisen ehkäisemistä koskevat arvioinnit ja suunnitelmat.
8. Valistuskampanjat tai taloudellisen, päätöksentekoa koskevan tai muun tuen tarjoaminen yrityksille. Tällaiset toimenpiteet ovat todennäköisesti erityisen tehokkaita, jos ne suunnataan pienille ja keskisuurille yrityksille ja mukautetaan näitä yrityksiä varten sekä toteutetaan vakiintuneiden yritysverkostojen kautta.
9. Vapaaehtoisten sopimusten, kuluttaja-/tuottajaneelien ja alakohtaisten neuvottelujen käyttö, jotta asianomaiset yritys- ja teollisuusalat ottavat käyttöön omia jätteen syntymistä ehkäiseviä suunnitelmiaan ja tavoitteitaan tai muuttavat jätteitä synnyttäviä tuotteitaan ja pakkauksiaan.
10. Luotettavien ympäristöasioiden hallintajärjestelmien, mukaan luettuna EMAS ja ISO 14001, edistäminen.

Toimenpiteet, joilla voidaan vaikuttaa kulutus- ja käyttövaiheeseen

11. Taloudelliset ohjauskeinot, kuten kannustimet ympäristöä säästävien hankintojen edistämiseksi tai pakollisten maksujen periminen kuluttajilta tuotteista tai pakkausmateriaalista, jotka muutoin olisivat saatavilla maksutta.
12. Yleisölle tai tietyille kuluttajaryhmälle suunnatut valmistuskampanjat ja tiedottaminen.
13. Luotettavien ympäristömerkkien edistäminen.
14. Teollisuuden kanssa tehtävät sopimukset, kuten tuotepaneelit, jotka toteutetaan yhdenmetyt tuotepolitiikan puitteissa, tai jälleenmyyjien kanssa tehtävät sopimukset, jotka koskevat jätteen syntymisen ehkäisemistä koskevien tietojen ja vähemmän ympäristövaikutuksia aiheuttavien tuotteiden saatavuutta.
15. Julkisten ja yritysten hankintojen osalta ympäristöperusteiden ja jätteen syntymisen ehkäisemistä koskevien perusteiden sisällyttäminen tarjouskilpailuihin ja sopimuksiin komission 29 päivänä lokakuuta 2004 julkaiseman ympäristönäkökohdat huomioon ottavia julkisia hankintoja koskevan käsikirjan ohjeiden mukaisesti.
16. Soveltuvien käytöstä poistettujen tuotteiden tai niiden osien uudelleenkäytön ja/tai korjaamisen edistäminen erityisesti opetusta koskevien, taloudellisten, logististen ja muiden toimenpiteiden, esimerkiksi hyväksytyjen korjaus-/uudelleenkäyttökeskusten ja -verkostojen tukemisen tai perustamisen avulla varsinkin tiheään asutuilla alueilla.

LIITE V

VASTAAVUUSTAULUKKO

Direktiivi 2006/12/EY	Tämä direktiivi
1 artiklan 1 kohdan a alakohta	3 artiklan 1 kohta
1 artiklan 1 kohdan b alakohta	3 artiklan 5 kohta
1 artiklan 1 kohdan c alakohta	3 artiklan 6 kohta
1 artiklan 1 kohdan d alakohta	3 artiklan 9 kohta
1 artiklan 1 kohdan e alakohta	3 artiklan 19 kohta
1 artiklan 1 kohdan f alakohta	3 artiklan 15 kohta
1 artiklan 1 kohdan g alakohta	3 artiklan 10 kohta
1 artiklan 2 kohta	7 artikla
2 artiklan 1 kohta	2 artiklan 1 kohta
2 artiklan 1 kohdan a alakohta	2 artiklan 1 kohdan a alakohta
2 artiklan 1 kohdan b alakohta	2 artiklan 2 kohta
2 artiklan 1 kohdan b alakohdan i alakohta	2 artiklan 1 kohdan d alakohta
2 artiklan 1 kohdan b alakohdan ii alakohta	2 artiklan 2 kohdan d alakohta
2 artiklan 1 kohdan b alakohdan iii alakohta	2 artiklan 1 kohdan f alakohta ja 2 kohdan c alakohta
2 artiklan 1 kohdan b alakohdan iv alakohta	2 artiklan 2 kohdan a alakohta
2 artiklan 1 kohdan b alakohdan v alakohta	2 artiklan 1 kohdan e alakohta
2 artiklan 2 kohta	2 artiklan 4 kohta
3 artiklan 1 kohta	4 artikla
4 artiklan 1 kohta	13 artikla
4 artiklan 2 kohta	36 artiklan 1 kohta
5 artikla	16 artikla
6 artikla	—
7 artikla	28 artikla
8 artikla	15 artikla
9 artikla	23 artikla
10 artikla	23 artikla
11 artikla	24 ja 25 artikla
12 artikla	26 artikla
13 artikla	34 artikla
14 artikla	35 artikla
15 artikla	14 artikla
16 artikla	37 artikla
17 artikla	38 artikla
18 artiklan 1 kohta	39 artiklan 1 kohta

Direktiivi 2006/12/EY	Tämä direktiivi
—	39 artiklan 2 kohta
18 artiklan 2 kohta	—
18 artiklan 3 kohta	39 artiklan 3 kohta
19 artikla	40 artikla
20 artikla	—
21 artikla	42 artikla
22 artikla	43 artikla
Liite I	—
Liite IIA	Liite I
Liite IIB	Liite II

Direktiivi 75/439/ETY	Tämä direktiivi
1 artiklan 1 kohta	3 artiklan 18 kohta
2 artikla	13 ja 21 artikla
3 artiklan 1 ja 2 kohta	—
3 artiklan 3 kohta	13 artikla
4 artikla	13 artikla
5 artiklan 1 kohta	—
5 artiklan 2 kohta	—
5 artiklan 3 kohta	—
5 artiklan 4 kohta	26 ja 34 artikla
6 artikla	23 artikla
7 artiklan a alakohta	13 artikla
7 artiklan b alakohta	—
8 artiklan 1 kohta	—
8 artiklan 2 kohdan a alakohta	—
8 artiklan 3 kohta	—
9 artikla	—
10 artiklan 1 kohta	18 artikla
10 artiklan 2 kohta	13 artikla
10 artiklan 3 ja 4 kohta	—
10 artiklan 5 kohta	19, 21, 25, 34 ja 35 artikla
11 artikla	—
12 artikla	35 artikla
13 artiklan 1 kohta	34 artikla

Direktiivi 75/439/ETY	Tämä direktiivi
13 artiklan 2 kohta	—
14 artikla	—
15 artikla	—
16 artikla	—
17 artikla	—
18 artikla	37 artikla
19 artikla	—
20 artikla	—
21 artikla	—
22 artikla	—
Liite I	—

Direktiivi 91/689/ETY	Tämä direktiivi
1 artiklan 1 kohta	—
1 artiklan 2 kohta	—
1 artiklan 3 kohta	—
1 artiklan 4 kohta	3 artiklan 2 kohta ja 7 artikla
1 artiklan 5 kohta	20 artikla
2 artiklan 1 kohta	23 artikla
2 artiklan 2-4 kohta	18 artikla
3 artikla	24, 25 ja 26 artikla
4 artiklan 1 kohta	34 artiklan 1 kohta
4 artiklan 2 ja 3	35 artikla
5 artiklan 1 kohta	19 artiklan 1 kohta
5 artiklan 2 kohta	34 artiklan 2 kohta
5 artiklan 3 kohta	19 artiklan 2 kohta
6 artikla	28 artikla
7 artikla	—
8 artikla	—
9 artikla	—
10 artikla	—
11 artikla	—
12 artikla	—
Liite I ja II	—
Liite III	Liite III

II

(EY:n ja Euratomin perustamissopimuksia soveltamalla annetut säädökset, joiden julkaiseminen ei ole pakollista)

PÄÄTÖKSET

KOMISSIO

KOMISSION PÄÄTÖS,

tehty 2 päivänä heinäkuuta 2008,

**Valtiontuesta, jonka Saksa aikoo myöntää DHL:lle (tiedoksiannettu numerolla C 18/07
(ex N 874/06))**

(tiedoksiannettu numerolla K(2008) 3178)

(Ainoastaan saksankielinen teksti on todistusvoimainen)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

(2008/878/EY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 88 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan,

ottaa huomioon sopimuksen Euroopan talousalueesta ja erityisesti sen 62 artiklan 1 kohdan a alakohdan,

on mainittujen artiklojen mukaisesti kehottanut asianomaisia esittämään huomautuksensa ⁽¹⁾,

sekä katsoo seuraavaa:

1. MENETTELY

- (1) Saksa ilmoitti 21 päivänä joulukuuta 2006 päivätyllä kirjeellä DHL:lle myönnettävästä koulutustuesta.
- (2) Komissio ilmoitti Saksalle 27 päivänä kesäkuuta 2007 päivätyllä kirjeellä päätöksestään aloittaa EY:n perustamissopimuksen 88 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu menettely, joka koskee DHL:lle myönnettävää tukea. Komission päätös menettelyn aloittamisesta on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* ⁽²⁾. Saksa esitti huomautuksensa 26 päivänä syyskuuta 2007 päivätyllä kirjeellä.

- (3) Komissio kehotti asianomaisia esittämään huomautuksensa. DHL esitti huomautuksensa 15 päivänä lokakuuta 2007 päivätyllä kirjeellä ja UPS Deutschland 26 päivänä lokakuuta 2007 päivätyllä kirjeellä. Nämä huomautukset toimitettiin Saksan kommentoitaviksi 16 päivänä marraskuuta 2007 ja 20 päivänä marraskuuta 2007 päivätyillä kirjeillä. Saksa vastasi 14 päivänä joulukuuta 2007 päivätyllä kirjeellä. Komissio pyysi 12 päivänä helmikuuta 2008 ja 5 päivänä kesäkuuta 2008 päivätyillä sähköpostiviesteillä lisätietoja. Saksa vastasi 14 päivänä helmikuuta 2008, 31 päivänä maaliskuuta 2008 ja 17 päivänä kesäkuuta 2008 päivätyillä kirjeillä.

2. HANKKEEN KUVAUS

2.1 Tuensaja

- (4) DHL kuuluu johtaviin pakettien pikakuljetusyhtiöihin, ja sen maailmanlaajuinen liikevaihto vuonna 2005 oli 18,2 miljardia euroa. Se on Deutsche Post AG:n kokonaan omistama tytäryhtiö.
- (5) DHL on perustanut Saksan Leipzig-Halleen uuden pikalähetysten ja lentorahdin lentologistiikkakeskuksen, jonka oli tarkoitus aloittaa toimintansa lokakuun 2007 lopussa. Kyseisen hankkeen investointikustannukset olivat yhteensä 250 miljoonaa euroa. DHL:lle myönnettiin huhtikuussa 2004 alueellista investointitukea noin 70 miljoonaa euroa. Komissio hyväksyi tämän tuen 28 prosentin tuki-intensiteetillä numerolla N 608/2003.

⁽¹⁾ EUVL C 213, 12.9.2007, s. 28.

⁽²⁾ Ks. alaviite 1.

- (6) Pikalähetysten ja lentorahdin keskusta käyttävät molemmat tukea saavat yritykset, DHL Hub Leipzig GmbH, jäljempänä 'DHL Hub', ja European Air Transport Leipzig GmbH, jäljempänä 'DHL EAT'. Molemmat ovat muiden tytäryhtiöiden kautta kokonaan Deutsche Post AG:n omistuksessa. DHL Hub tarjoaa lentorahtikuljetuksiin liittyviä maahuolintapalveluja, ja DHL EAT puolestaan vastaa DHL:n lentokaluston teknisistä tarkastuksista.
- (7) DHL Hub ja DHL EAT sijaitsevat kumpikin perustamis-sopimuksen 87 artiklan 3 kohdan a alakohdan mukaisella tukialueella.

2.2 Koulutushanke

- (8) DHL tarjoaa logistiikkakeskuksessa kaikki maahuolintapalvelut sekä lentoa edeltävät ja asematasotarkistukset kaikille saapuville ja lähteville lentokoneille. Yrityksen tarkoituksena on palkata ja kouluttaa näihin tehtäviin asteittain noin 1 500 henkilöä. Ilmoitettu tuki koskee kuitenkin ainoastaan 485 työntekijän koulutusta.
- (9) Saksa ilmoitti koulutustoimenpiteisiin myönnettävästä 7 753 307 euron suorasta avustuksesta, jonka myöntävät puoliksi Sachsenin osavaltio ja Sachsen-Anhaltin osavaltio.
- (10) DHL:n suunnitellut koulutustoimenpiteet toteuttavat DHL Hub (320 henkilöä) ja DHL EAT (165 henkilöä) ⁽³⁾.

2.2.1 DHL Hub

- (11) DHL Hubin tarjoama koulutus on pääasiassa yleiskoulutusta, jolla työntekijöille annetaan tiedot ja taidot tiettyjen tehtävien hoitamiseksi. Koulutus muodostuu teoreettisesta osasta ja käytännön koulutuksesta työpaikalla. DHL Hubin koulutus on suunnattu yhteensä 320 työntekijälle jäljempänä tarkemmin kuvailluilla tehtäväläillä.

Taulukko 1

Ammattinimike	Lukumäärä	Tehtävät
Ramp-työntekijä (Ramp Agent II)	210	Lentokoneiden lastaus ja purku
Turvallisuushenkilö	110	Henkilöiden ja rahdin tarkastukset
Johtohenkilö (operatiivinen)	(110) ^(*)	Keskijohdon tehtävät; henkilöstöhallinto ja -suunnittelu; johtotehtävät

^(*) DHL järjestää ylimääräistä johtamiskoulutusta 110 työntekijälle, jotka ovat jo osallistuneet muuhun koulutukseen (esim. Ramp Agent II-työntekijän, turvallisuushenkilöstön tai tekniikan/mekaanikon koulutukseen).

a) Ramp-työntekijät (Ramp Agent II)

- (12) Ramp-työntekijöiden päätehtäviin kuuluvat lentokoneiden oikea-aikainen lastaus ja purku, niin sanotun maakaluston käyttäminen, lentoasiakirjojen luovuttaminen, raporttien laatiminen sekä viestintä lentäjien ja lentoasemaviranomaisten kanssa.
- (13) Ramp-työntekijöiden koulutukseen kuuluu 19 kurssia ja käytännön koulutusjakso. Koulutuspäiviä on 77, joista 47 on koulutusta työpaikalla. Koulutus on suunnattu työntekijöille, joilla on aikaisempaa koulutusta muilta aloilta. Koulutuksen teoreettinen osa on tarkoitettu järjestää ennen kuin keskus aloittaa toimintansa. Koulutus käsittää myös kurssin "Unit load device build up", joka katsotaan erityiskoulutukseksi, koska se koskee ainoastaan DHL:n käyttämien konttien rakentamista. Yleiseen koulutukseen sisältyy myös seuraavanlaista koulutusta:
- a) yleinen turvallisuuskoulutus, joka koskee paloturvallisuutta, rahtiovien käsittelyä, ensiapua, vaarallisia aineita ja asematasoaluetta koskevia turvallisuusmääräyksiä;
- b) yleinen alaa koskeva koulutus, jonka kautta saadaan esimerkiksi lupa ajaa asematasolla, käyttää maakalustoa ja ajaa trukkeja;
- c) muut tekniset koulutustoimenpiteet, jotka koskevat esimerkiksi lentokoneiden siirtämistä, jäänpoistomenetelmiä ja asematasotyöskentelyä;
- d) yleinen koulutus, joka koskee esimerkiksi ympäristöasioiden hallintaa (ISO/DIN-standardi 14001) ja laadunhallintaa ja prosesseja (ISO/DIN-standardi 9001).

- (14) Kansallisessa ja EU:n lainsäädännössä ei periaatteessa määrätä vähimmäistyöntekijämääristä tai erityisistä koulutusvaatimuksista tai todistuksista Ramp Agent II -tehtävän hoitamista varten. Saksa on kuitenkin ilmoittanut, että suunnitelluista kursseista viisi (esimerkiksi paloturvallisuutta, ensiapua, vaarallisia aineita ja asematason turvallisuusmääräyksiä koskevat kurssit) on voimassa olevien määräysten mukaan pakollisia kaikille työntekijöille ⁽⁴⁾ ja että tietyn vähimmäismäärän henkilöitä

⁽⁴⁾ Rahdin käsittelyyn osallistuvilla työntekijöillä on oltava lainsäädännön mukainen lupakirja rahdin käsittelyyn; kaikkien niiden työntekijöiden, jotka työskentelevät lentoaseman yleisölle suljetuilla osilla, on osallistuttava turvallisuuskoulutukseen; lentokoneiden kanssa tekemisissä olevien työntekijöiden on suoritettava rahtiovien käsittelyä koskeva kurssi; sen lisäksi työntekijöillä on tehtävästään riippuen oltava taidot eri laitteiden käyttämiseen ja ajoneuvojen kuljettamiseen.

⁽³⁾ Koulutushanketta kuvaillaan tarkemmin menettelyn aloittamisesta tehdyssä päätöksessä.

(noin 70) on osallistuttava muille kursseille ja niihin liittyvään työpaikkakoulutukseen. Nämä kurssit koskevat rahtiovien käsittelyä ja lupakirjoihin liittyvää yleistä koulutusta. Koulutetut henkilöt voivat sen jälkeen välittää tietonsa kollegoilleen lyhyissä koulutusseesioissa.

- (15) Saksa ilmoitti, että myös alihankinta olisi mahdollista, ja toimitti sitä koskevan kustannusanalyysin.

b) Turvallisuushenkilöstö

- (16) Turvallisuushenkilöstö vastaa henkilö- ja rahtitarkastuksista häiriöttömän toiminnan varmistamiseksi. Turvallisuushenkilöstön koulutus on ainoastaan yleiskoulutusta:

- a) yleinen turvallisuuskoulutus, joka koskee esimerkiksi paloturvallisuutta, ensiapua ja vaarallisia aineita;

- b) turvallisuushenkilöstön lakisääteinen yleinen turvallisuuskoulutus, joka koskee esimerkiksi terrorismiuhkaa, kulunvalvontaa, tarkastuksia ja etsintöjä, matkatavaroiden ja rahdin turvallisuutta, aseita ja turva-alueita;

- c) muut yleiset koulutustoimenpiteet, joiden kautta saadaan lupakirja esimerkiksi asematasolla ajamiseen;

- d) muu yleinen turvallisuuskoulutus esimerkiksi seuraavilla aloilla: lainsäädäntö, aseet ja räjähdysaineet, turvatarkastusten perusteet ja röntgenkuvien tulkitseminen;

- e) yleiset koulutustoimenpiteet kuten laadunhallinta ja prosessit (ISO/DIN- standardi 9001).

- (17) Koulutustoimenpiteet noudattavat sovellettavia kansallisia ja EU:n sääntöjä. DHL suunnittelee tarjoavansa kaikille turvallisuushenkilöille kattavan koulutuksen turvallisuusasioissa. Ilman valtiontukea koulutus kuitenkin rajoittuisi vähimmäismäärään eli yleiseen turvallisuuskoulutukseen. Myös turvallisuuskoulutuksen tapauksessa on tarkoituksena tarjota koulutus ainoastaan rajoitetulle määrälle työntekijöitä, jotka sitten siirtävät tietonsa muille työntekijöille.

- (18) Myös tässä tapauksessa alihankinta on Saksan mukaan mahdollista. Alihankintaan liittyvät kustannukset olisivat noin [(15–30 prosenttia)] (*) DHL:n henkilöstökustannuksia alhaisemmat.

c) Keskijohdon koulutus

- (19) Operatiivisen keskijohdon koulutus on suunnattu logistiikkakeskuksen työntekijöille. Komission käsityksen mukaan kyseiset työntekijät suorittavat ensin edellä mainitun koulutuksen, jonka jälkeen he saavat syvällisempää koulutusta vastuullaan olevista aloista. Koulutus kattaa myös sellaisia asioita kuten työlainsäädäntö, viestinnän perusteet, henkilöstön ja konfliktien hallinta, vieraat kielet ja tiiminrakennus.

2.2.2 DHL EAT

- (20) DHL EAT:n toiminnot koskevat pääasiassa lentokoneiden huoltoa ennen lentoa. DHL EAT:n koulutustoimenpiteet koskevat seuraavia toimintoja, ja niiden kohteena on yhteensä 165 henkilöä:

Taulukko 2

Ammattinimike	Lukumäärä	Tehtävät
Lentokonemekaanikko, joka voi antaa huoltotodisteen Luokka A	97	Yksinkertaiset suunnitellut huoltotyöt ("Line Maintenance") ja yksinkertaisten vikojen korjaaminen ennen huoltotodisteen antamista
Lentokoneteknikko/-mekaanikko, joka voi antaa huoltotodisteen Luokka B 1	68	Huoltotyöt mukaan lukien lentokoneen runkoa, moottoria ja sähköjärjestelmiä koskevat työt ennen huoltotodisteen antamista

2.3 Tukikelpoiset koulutuskustannukset ja suunniteltu tuki

- (21) Saksa esitti ilmoituksessa katsauksen tukikelpoisista kustannuksista. Tämä katsaus sisältyi menettelyn aloittamisesta tehtyyn päätökseen. Koulutushankkeen tukikelpoiset kokonaiskustannukset olivat [(10–15)] miljoonaa euroa ja suunniteltu koulutustuki 7 753 307 euroa.

3. PÄÄTÖS MUODOLLISEN TUTKINTAMENETTELYN ALOITTAMISESTA

- (22) Muodollinen tutkintamenettely aloitettiin, koska komissio epäili koulutustuen soveltumista yhteismarkkinoille.

(*) Luottamukselliset tiedot merkitään hakasulkeilla.

- (23) Komissio epäili erityisesti sitä, oliko tuki todella välttämättömän koulutushankkeen toteuttamiseksi. Se totesi, että koulutustuki voidaan katsoa EY:n perustamissopimuksen 87 artiklan 3 kohdan c alakohdan nojalla yhteismarkkinoille soveltuvaksi ainoastaan silloin, kun sitä ei tarvita suoraan tuensaajan toimintaan. Komissio viittasi tässä yhteydessä aikaisempaan päätöksentekokäytäntöön⁽⁵⁾. Komissiolla oli syytä olettaa, että tuensaajan olisi täytynyt tarjota työntekijöilleen ainakin jossain määrin samanlaista koulutusta myös ilman tukea.
- (24) Ensinnäkin DHL oli investoinut runsaasti lentologistiikka-keskukseen ja halusi ottaa sen käyttöön. Saksa vahvisti, että belgialaiset työntekijät eivät periaatteessa olleet valmiita siirtymään Saksaan. Voidakseen aloittaa toiminnan DHL:n oli palkattava uusia työntekijöitä.
- (25) Toiseksi logistiikkakeskuksen toiminta näytti edellyttävän, että työntekijöille annetaan tietynlaista, suurimmaksi osaksi kyseessä olevaa alaa koskevaa koulutusta, jonka oli katettava seuraavat seikat:
- a) **Liiketoiminnan edellyttämien yritys kohtaisten tietojen antaminen:** Tämä tarkoittaa tietoja tietyistä DHL:lle räätälöidyistä rahtijärjestelmistä.
- b) **Lainsäädännön mukaan pakollisten pätevyysien hankinta liiketoimintaa varten:** Tämä tarkoittaa sitä, että tietyn määrän työntekijöitä on tunnettava turvallisuuskysymykset. Tästä määrätään lainsäädännössä, ja se on osoitettava muodollisella todistuksella. Tämä vaatimus johtuu siitä, että DHL:n palveluihin sisältyy niiden luonteen vuoksi huomattava turvallisuusriski.
- c) **Logistiikkakeskuksen toiminnan suoraan edellyttämän yleisen koulutuksen antaminen:** Tässä on kyse Ramp Agent II -henkilöille tarkoitetuista kursseista, joilla käsitellään esimerkiksi lentokoneiden siirtämistä, jäänpoistoa, asematasolla ajoa, trukkien ajoa ja turvallisuutta asematasolla.
- d) **Työpaikkakoulutus lentorahtikeskuksen sujuvan toiminnan varmistamiseksi:** Tähän koulutukseen osallistujat tutustutetaan eri työvaiheisiin, mikä on erityisen tärkeää lentorahtialalla, koska lentokoneiden lastauksessa on noudatettava tiukkoja aikatauluja ja yksi ainoa virhe voi johtaa suuriin viivästyksiin.
- e) **Muiden yleistaitojen antaminen,** jotka eivät sisälly kohtiin b–d.
- (26) Kolmanneksi komissio ei ollut vakuuttunut siitä, että DHL pystyisi palkkaamaan paikallisilta ja EU:n työmarkkinoilta riittävän määrän työntekijöitä, joilla on edellä mainitut taidot.
- (27) Neljänneksi komissio epäili sitä, olisiko ammattitaitoisen työvoiman palkkaaminen asianmukainen vaihtoehto yrityksen sisäiselle koulutukselle. Komissio oletti, että DHL:n olisi toteutettava joka tapauksessa ainakin erityiskoulutus ja turvallisuuskoulutus, koska ulkoiset kouluttajat eivät pysty antamaan erityiskoulutusta ja koska DHL:n on esitettävä todisteet riittävästä turvallisuuskoulutuksesta.
- (28) Viidenneksi komissio ei ollut vakuuttunut siitä, että DHL todella voisi luopua joistakin koulutuspaketin sisältämistä kursseista, sillä ilmoituksen mukaan erityisesti ramp-työntekijöiden osalta oli tarkoituksena, että myös niiden henkilöiden, joilla jo on tarvittava lupakirja, on suoritettava koko koulutus vielä kerran. Lisäksi oli kyseenalaista, että todella olisi mahdollista kouluttaa ainoastaan rajoitettu määrä työntekijöitä, sillä siitä voisi olla haittaa sujuvalle toiminnalle. Lisäksi DHL oli jo palkannut koko henkilöstön ja aikoi kouluttaa heidät. Tämän vuoksi ei olisi mieltä luopua suunnitellusta koulutuksesta ja maksaa palkkaa työntekijöille, joilla ei ole tehtävää.
- (29) Kuudenneksi komissio epäili DHL:n väitettä, jonka mukaan se ulkoistaisi ilman tukea eri palveluja ja välttäisi siten koulutuksen. Myös tässä tapauksessa olisi ollut välttämättömää toteuttaa eräät a, b ja d kohtien koulutustoimenpiteet. Toiseksi DHL:n Leipzig-Hallessa tekemän investoinnin tarkoituksena oli nimenomaan tarjota kaikki pikapakettialan palvelut omalla työvoimalla, ja sen käsityksen mukaan, joka komissiolle muodostui Saksan viranomaisten kanssa käydyissä neuvotteluissa, jopa tarjota näitä palveluja samalla lentoasemalla toimiville kilpailijoille.
- (30) Komissio oli sitä vastoin yhtä kohtaa lukuun ottamatta vakuuttunut siitä, että koulutuskustannukset oli periaatteessa laskettu oikein. Komission ainoat epäilyt koskivat sitä, että suuri osa koulutuksesta oli tarkoitus järjestää työpaikalla ja sen vuoksi tämä koulutus olisi mahdollisesti vähennettävä tehokkaana työaikana koulutukseen osallistujista aiheutuneista kustannuksista.

⁽⁵⁾ Ks. 4 päivänä huhtikuuta 2007 tehty komission päätös 2007/612/EY, General Motors Belgium, Antwerpen (EUVL L 243, 18.9.2007, s. 71) ja 4 päivänä heinäkuuta 2006 tehty komission päätös 2006/938/EY, Ford Genk (EUVL L 366, 21.12.2006, s. 32).

4. SAKSAN HUOMAUTUKSET

- (31) Saksan mukaan ilmoitettu koulutustuki täyttää Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklan soveltamisesta koulutustukeen 12 päivänä tammikuuta 2001 annetussa komission asetuksessa (EY) N:o 68/2001⁽⁶⁾ säädetty edellytykset tuen soveltumiselle yhteismarkkinoille. Ensinnäkin Saksa on osoittanut riittävässä määrin, että työpaikkakoulutukseen ei sisälly tehokasta työaikaa.
- (32) Toiseksi Saksa kiistää komission oikeuden soveltaa tässä tapauksessa tuen välttämättömyyttä koskevaa arviointiperustetta, koska se rikkoo tasa-arvoisen kohtelun periaatetta. Tälle uudelle lähestymistavalle ei sen mukaan ole oikeusperustaa, ja se on vastoin EU:n lainsäädäntöä ja komission päätöksentekokäytäntöä.
- (33) Saksan mukaan asetuksen (EY) N:o 68/2001 johdanto-osan 11 kappaleessa luetellaan ne kolme arviointiperustetta, joiden mukaan on tutkittava, rajoittuuko tuki välttämättömään vähimmäismäärään: koulutushankkeen luonne, yrityksen koko ja yrityksen sijaintipaikka. Näiden kolmen arviointiperusteen perusteella voidaan todeta, onko tukitoimenpiteellä kannustava vaikutus ja onko se oikeasuhteinen. Koulutustukia koskevien yhteisön puitteiden⁽⁷⁾ mukaan tuella oletetaan olevan kannustava vaikutus aina lukuun ottamatta tukia suurten yritysten erityiskoulutukseen perustamissopimuksen 87 artiklan 3 kohdan a tai c alakohdan mukaisesti tukialueiden ulkopuolella. Koska yli 80 prosenttia ilmoitetusta koulutushankkeesta muodostuu yleiskoulutuksesta ja kyseessä oleva yritys sijaitsee perustamissopimuksen 87 artiklan 3 kohdan a alakohdan mukaisella tukialueella, koulutustuki on luonteeltaan kannustavaa. Lisäksi ilmoitettu tuki ei ylitä sallittuja tuen enimmäisintensiteettejä, joten koulutustuen myönteiset vaikutukset ovat oikeassa suhteessa kilpailun vääristymiseen, ja oikeasuhteisuutta koskeva arviointiperuste täyttyy.
- (34) Kolmanneksi Saksa korostaa, että myös tutkiessaan hankkeita, joista on tehtävä ilmoitus, komission on noudatettava edellä johdanto-osan 32 kappaleessa lueteltuja yhteismarkkinoille soveltuvuuden arviointiperusteita. Saksan mukaan tukiin, jotka on vapautettu ilmoitusvelvollisuudesta, ja yli miljoonan euron suuruisiin tukiin, joista on ilmoitettava, ei saa soveltaa erilaisia yhteismarkkinoille soveltuvuuden arviointiperusteita. Sen mukaan ilmoitusvelvollisuuden alaisia hankkeita ei saa arvioida tiukemmin
- kuin ilmoitusvelvollisuudesta vapautettuja hankkeita. Näin ollen koulutustuki soveltuu yhteismarkkinoille, jos se täyttää kaikki asetuksessa (EY) N:o 68/2001 säädetty edellytykset. Saksan mukaan komission vuosien mittainen päätöksentekokäytäntö esimerkiksi asiassa Volvo Gent⁽⁸⁾ vahvistaa tämän tulkinnan. Saksa viittaa nimenomaisesti siihen, että komission olisi otettava huomioon myös, että DHL:n koulutushanke täyttää asiassa Webasto⁽⁹⁾ tehdyssä päätöksessä vahvistetut edellytykset.
- (35) Neljänneksi erilaisten arviointiperusteiden soveltaminen olisi vastoin oikeusvarmuuden ja tasa-arvoisen kohtelun periaatteita.
- (36) Viidenneksi Saksa väittää, että asioissa Ford Genk ja GM Antwerp tehdyt komission päätökset eivät ole sopivia ennakkotapauksia nyt käsiteltävälle asialle, sillä asiaseikat ovat niissä erilaiset. Kyseisissä tapauksissa koulutustukea myönnettiin uuden mallin valmistuksen aloittamiseksi ja työntekijöiden työpaikkojen turvaamiseksi, kun taas DHL:n tapauksessa koulutustuki käytetään uuteen lentologiikkakeskukseen palkattavien uusien työntekijöiden kouluttamiseen. Lisäksi DHL:n hanke eroaa näistä tapauksista seuraavien seikkojen osalta: DHL:n koulutustoimenpiteistä yli 80 prosenttia on yleiskoulutusta; yritys sijaitsee perustamissopimuksen 87 artiklan 3 kohdan a alakohdassa tarkoitettulla tukialueella; perustamalla lentologiikkakeskuksen DHL luo uusia työpaikkoja; lentorahdiala ei kärsi autoteollisuuden tavoin ylikapasiteetista, vaan kasvu alalla on voimakasta.
- (37) Kuudenneksi Saksa antaa lisätietoja menettelyn aloittamisesta tehdyssä päätöksessä esitetyistä kysymyksistä. Saksa toteaa, että sovellettavassa lainsäädännössä vahvistetaan koulutuksen vähimmäistasot. Lainsäädännössä ei kuitenkaan määrätä koulutettavien työntekijöiden vähimmäismäärästä, joka yrityksen on palkattava. Saksa ilmoittaa myös, kuinka paljon työntekijöitä logistiikkakeskuksen toiminnan käynnistäminen edellyttää, ja päättelee, että tämän lisäksi muille työntekijöille suunnattu koulutus ylittää sen, mikä on välttämätöntä toiminnan kannalta. Saksa on esittänyt ulkoisen koulutusalan konsultin laatiman tutkimuksen, jonka mukaan DHL voisi aloittaa Leipzig-Hallen logistiikkakeskuksen toiminnan ongelmitta pienemmällä työntekijämäärällä kuin koulutushankkeessa ilmoitettu koulutettujen työntekijöiden määrä.

⁽⁶⁾ EYVL L 10, 13.1.2001, s. 20.⁽⁷⁾ EYVL C 343, 11.11.1998, s. 10.⁽⁸⁾ Komission päätös, tehty 11 päivänä maaliskuuta 2008, valtioneustasta C 35/07, Volvo Cars Gent, ei vielä julkaistu.⁽⁹⁾ Komission päätös, tehty 16 päivänä toukokuuta 2006, valtioneustasta N 635/05, Webasto Portugal, EUVL C 306, 15.12.2006, s. 12.

5. ASIANOMAISTEN HUOMAUTUKSET

(38) Myös tuensaaja DHL toimitti huomautuksia, joissa se Saksan tavoin väittää, että komissio poikkeaa yleisestä päätöksentekokäytännöstään aikaisemmissa asioissa, kun se arvioi soveltuvuutta yhteismarkkinoille. Ilmoitettu tuki täyttää sen mukaan kaikki asetuksessa (EY) N:o 68/2001 säädetyt arviointiperusteet. Tämä lähestymistapa on vastoin oikeusvarmuuden ja tasa-arvoisen kohtelun periaatteita, joiden mukaan komissio ei saisi toimia toisin kuin aikaisemmissa koulutustukea koskevissa päätöksissä, joissa tuen välttämättömyyttä ei ole arvioitu perusteellisesti. Lisäksi asioissa Ford Genk ja GM Antwerp tehdyt päätökset eivät kuvasta yleistä päätöksentekokäytäntöä, sillä näissä asioissa olosuhteet ovat erilaiset eikä niitä voida soveltaa DHL Leipzigin tapaukseen. Sen sijaan DHL viittaa komission kesäkuussa 2006 Webaston valtiontuesta tekemässä myönteisessä päätöksessä käytettyihin arviointiperusteisiin, joiden mukaan myös DHL:n koulutushanke olisi katsottava yhteismarkkinoille soveltuvaksi. Lopuksi DHL toistaa, että ilmoitetun koulutushankkeen erilainen kohtelu johtaa DHL:n syrjintään, jota ei voida hyväksyä.

(39) Lisäksi DHL antaa lisätietoja menettelyn aloittamisesta tehdyssä komission päätöksessä esitetyistä kysymyksistä. Sovellettavassa kansallisessa, EU:n ja kansainvälisessä lainsäädännössä säädetään sen mukaan ainoastaan sisällöllisistä vaatimuksista lentorahdin ja lentokoneiden käsittelyn alalla työskentelevien koulutuksen ja pätevyyden suhteen eikä työntekijöiden vähimmäismäärästä. Toiseksi suunniteltu koulutus ei pelkästään täytä lainsäädännössä säädettyjä vaatimuksia vaan ylittää ne. Vaatimukset ylittävien toimenpiteiden osalta voitaisiin harkita muita vaihtoehtoja (esim. ulkoistaminen ja alihankinta). Koska nämä ovat ainoastaan mahdollisia vaihtoehtoja, DHL ei ole teettänyt perusteellista kustannusanalyysia, jossa esitettäisiin joka tapauksessa tarvittavan pakollisen ja/tai vähimmäiskoulutuksen kustannukset ja lisäksi lisäkustannukset, joita aiheutuisi alihankinnasta ja/tai jo koulutettujen työntekijöiden palkkaamisesta. DHL:llä ei myöskään ole tietoja alalla tavanomaisesta koulutustasosta.

(40) DHL:n kilpailija UPS esitti huomautuksia, joissa yritys yhtyy komission kantaan. Ensinnäkin UPS toteaa, että palkattaessa uusia työntekijöitä DHL Hubiin ja DHL EAT:hen olisi joka tapauksessa järjestettävä koulutusta ja ohjausta. Sen vuoksi koulutustoimenpiteet ovat tietyssä määrin välttämättömiä, ja yrityksen olisi toteutettava ne myös ilman tukea.

(41) Toiseksi UPS väittää, että sovellettavan kansallisen ja EU:n lainsäädännön mukaan DHL:n velvollisuutena on tarjota vähimmäiskoulutus työntekijöilleen, esimerkiksi valvo-

tuille edustajille. Yhteisistä siviili-ilmailun turvaamista koskevista säännöistä 16 päivänä joulukuuta 2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 2320/2002⁽¹⁰⁾ mukaan valvottujen edustajien on oltava toimivaltaisen viranomaisen (tässä tapauksessa liittovaltion ilmailuviranomainen) nimeämiä, hyväksymiä ja luetteleimia. Tätä varten liittovaltion ilmailuviranomainen on antanut suuntaviivat ja laatinut oppisuunnitelmalin, jossa vahvistetaan pakollinen koulutus. DHL EAT:n työntekijöiden osalta pakollinen koulutus vahvistetaan lentokelpoisuuden ja ilmailutuotteiden, osien ja laitteiden ylläpidosta, ja näihin tehtäviin osallistuvien organisaatioiden ja henkilöstön hyväksymisestä 20 päivänä marraskuuta 2003 annetussa komission asetuksessa (EY) N:o 2042/2003⁽¹¹⁾. Kolmanneksi DHL oli saanut aluetukea uusien työpaikkojen luomiseksi, joten ei ole todennäköistä, että DHL luopuisi koulutuksesta, palkkaihi vähemmän työntekijöitä ja sen sijaan turvautuisi alihankintaan tai ulkoistamiseen.

6. ARVIOINTI

6.1 Valtiontuen olemassaolo

(42) Komissio katsoo, että toimenpide on perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua valtiontukea, joka myönnetään avustuksena valtion varoista. Toimenpide on valikoiva, koska se rajoittuu DHL:ään. Valikoiva avustus uhkaa vääristää kilpailua, sillä se antaa DHL:lle edun suhteessa muihin kilpailijoihin, jotka eivät saa tukea. Lopuksi on todettava, että pikalahetyspalvelujen markkinoilla, joilla DHL on yksi johtavista yrityksistä, käydään vilkasta kauppaa jäsenvaltioiden välillä.

(43) Saksa pyytää, että tuki hyväksyttäisiin asetuksen (EY) N:o 68/2001 nojalla.

(44) Asetuksen (EY) N:o 68/2001 5 artiklan mukaan vapautus perustamissopimuksen 88 artiklan 3 kohdan mukaisesta ilmoitusvelvollisuudesta ei koske yhdelle yritykselle yksittäiseen koulutushankkeeseen myönnettäviä yli yhden miljoonan euron tukia. Komissio toteaa, että suunniteltu tuki on 7 753 307 euroa, se maksetaan yhdelle yritykselle ja koulutustoimenpiteissä on kyse yksittäisestä hankkeesta. Komissio katsoo, että suunniteltu tuki kuuluu sen vuoksi ilmoitusvelvollisuuden piiriin. Saksa on noudattanut tätä velvollisuutta.

⁽¹⁰⁾ EUVL L 355, 30.12.2002, s. 1.

⁽¹¹⁾ EUVL L 315, 28.11.2003, s. 1.

(45) Asetuksen (EY) N:o 68/2001 johdanto-osan 16 kappaleessa vahvistetaan perusteet 5 artiklalle ja todetaan, ettei tällaisia tukia voida vapauttaa ilmoitusvelvollisuudesta: ”On asianmukaista, että komissio arvioi edelleen määrältään suuret tuet yksittäin ennen kuin ne otetaan käyttöön.”

(46) Arvioidessaan yksittäisiä koulutustukia, joihin ei sovelleta asetuksen (EY) N:o 68/2001 poikkeusta, komission on aikaisempien päätöstensä⁽¹²⁾ mukaisesti suoritettava yksittäinen arviointi⁽¹³⁾ perustamissopimuksen 87 artiklan 3 kohdan c alakohdan nojalla ennen kuin se voi hyväksyä tuen käyttöönoton. Tässä yksittäisessä arvioinnissa komissio käyttää kuitenkin analogisesti perustana asetuksen (EY) N:o 68/2001 peruseräotteita. Tämä merkitsee erityisesti sitä, että komissio arvioi, täytyvätkö mainitun asetuksen 4 artiklassa säädetty muodolliset edellytykset poikkeukselle ja onko tuki välttämätön tuensaajan kannustamiseksi toteuttamaan koulutustoimenpiteet.

6.2 Tuen soveltuvuus yhteismarkkinoille

(47) Komissio arvioi jo menettelyn aloittamisesta tehdyssä päätöksessä, täyttääkö ilmoitettu hanke asetuksen (EY) N:o 68/2001 4 artiklassa säädetty edellytykset poikkeukselle.

(48) Ensinnäkin on todettava, että ilmoitettu tuki-intensiteetti ei ole suurempi kuin asetuksen (EY) N:o 68/2001 4 artiklan 2 ja 3 kohdassa säädetty enimmäisintensiteetit, jotka ovat 35 prosenttia erityiskoulutuksen osalta (35 prosenttia [...]sta = [(noin 5–25 prosenttia)] ja 60 prosenttia yleiskoulutuksen osalta (60 prosenttia [...]sta = [(noin 75–95 prosenttia)]. Koska hanke toteutetaan perustamissopimuksen 87 artiklan 3 kohdan a alakohdan mukaisella tukialueella, Saksa saa ylittää 25 prosentin ja 50 prosentin enimmäismäärät 10 prosenttiyksiköllä.

(49) Toiseksi tukikelpoiset kustannukset noudattavat asetuksen (EY) N:o 68/2001 4 artiklan 7 kohtaa. Tutkimus on vahvistanut, että koulutukseen osallistuvista aiheutu-

vat tukikelpoiset henkilöstökustannukset on selvästi rajattu muiden tukikelpoisten kustannusten kokonaismäärään. Saksa osoitti, että koulutukseen ei sisälly tehokasta työaikaa, vaikka suurin osa koulutuksesta annetaankin työpaikalla.

6.3 Tuen välttämättömyys

(50) Pääargumentti menettelyn aloittamisesta tehdyssä päätöksessä oli se, että koulutustoimenpide voidaan katsoa perustamissopimuksen 87 artiklan 3 kohdan c alakohdan nojalla yhteismarkkinoille soveltuvaksi ainoastaan silloin, kun sitä ei tarvita välttämättä tuensaajan toimintaan. Komissio totesi, että tuen välttämättömyys on yhteismarkkinoille soveltuvuuden yleinen arviointiperuste. Se päätteli, että kun tuen seurauksena ei toteuteta enemmän toimenpiteitä kuin pelkästään markkinavoimien seurauksena, ei voida odottaa, että tuella on myönteisiä ja kaupan vääristymistä tasoittavia vaikutuksia, joten tukea ei voida hyväksyä. Jos yritys olisi toteuttanut tuetut toimenpiteet joka tapauksessa, erityisesti myös ilman tukea, ei voida olettaa, että kyseisen koulutustuki ”edistää” taloudellista kehitystä perustamissopimuksen 87 artiklan 3 kohdan c alakohdan mukaisessa merkityksessä tai että se asetuksen (EY) N:o 68/2001 johdanto-osan 10 kappaleen mukaisesti auttaa korjaamaan sellaista markkinoiden epäkohtaa, joka johtaa siihen, että yritykset investoivat yleisesti liian vähän työntekijöidensä koulutukseen⁽¹⁴⁾. Tämä ei koske asetuksen (EY) N:o 68/2001 nojalla ilmoitusvelvollisuudesta vapautettuja tukia, joiden oletetaan suoralta kädeltä edistävän taloudellista kehitystä.

(51) Se, että komissio tutkii, onko tuella kannustavaa vaikutusta, ja kieltää tällaisen vaikutuksen olemassaolon niissä tapauksissa, joissa lainsäädäntö edellyttää koulutuksen järjestämistä, on Saksan mielestä uusi lähestymistapa, joka rikkoo EU:n säännöksiä, poikkeaa mielivaltaisesti aikaisemmasta päätöksentekokäytännöstä ja tekee koulutustukien myöntämisestä aluepoliittisiin tarkoituksiin mahdotonta. Komissio ei voi hyväksyä näitä väitteitä seuraavista syistä:

⁽¹⁴⁾ Asetuksen (EY) N:o 68/2001 johdanto-osan 10 kappaleessa todetaan koulutustukien osalta seuraavaa: ”Koulutuksen ulkoiset vaikutukset ovat yleensä koko yhteiskunnalle myönteisiä, sillä koulutus lisää käytettävissä olevaa ammattitaitoista työvoimaa, jota muut yritykset voivat käyttää, parantaa yhteisön teollisuuden kilpailukykyä ja sillä on merkittävä asema yhteisön työllisyysstrategiassa. Yhteisössä sijaitsevat yritykset eivät yleensä investoi riittävästi työntekijöidensä koulutukseen, mutta koulutustuella voitaisiin korjata tätä markkinoiden toimintaan liittyvää epäkohtaa, joten tietyin edellytyksin koulutustukea voidaan pitää yhteismarkkinoille soveltuvana ja se voidaan vapauttaa ennakoilmoitusvelvollisuudesta.” Johdanto-osan 11 kappaleessa todetaan lisäksi, että on varmistettava, ”että valtiontuki rajoittuu vähimmäismäärään, joka on tarpeen yhteisön tavoitteen saavuttamiseksi, johon ei voida päästä pelkästään markkinavoimien keinoin [...]”.

⁽¹²⁾ Ks. komission päätökset asioissa Ford Genk, General Motors Belgium, Auto-Europa Portugal ja Volvo Cars Gent.

⁽¹³⁾ Tämä ilmenee asetuksen (EY) N:o 68/2001 johdanto-osan 16 kappaleesta.

- (52) Ensinnäkin on muistettava, että koulutustukia arvioidaan asetuksen (EY) N:o 68/2001 perusteella. Kyseisen asetuksen johdanto-osan 4 kappaleessa todetaan seuraavaa: "Tämä asetus ei rajoita jäsenvaltion mahdollisuutta ilmoittaa koulutustuesta. Komissio arvioi tällaiset ilmoitukset erityisesti tässä asetuksessa asetettujen perusteiden mukaisesti tai noudattaen voimassa olevia yhteisön suuntaviivoja ja puitteita, jos on tällaisia suuntaviivoja ja puitteita."
- (53) Lisäksi johdanto-osan 16 kappaleessa vahvistetaan seuraavaa: "On asianmukaista, että komissio arvioi edelleen määrältään suuret tuet yksittäin ennen kuin ne otetaan käyttöön. Sen vuoksi tuen määrät, jotka ylittävät vahvistetun kiinteän määrän, joka olisi asetettava 1 miljoonaksi euroksi, poissuljetaan tässä asetuksessa säädetystä poikkeuksesta ja niihin sovelletaan edelleen perustamissopimuksen 88 artiklan 3 kohdan vaatimuksia."
- (54) Johdanto-osan 4 kappaleessa todetaan lisäksi seuraavaa: "Koulutukseen myönnettävää tukea koskevat yhteisön puitteet olisi kumottava tämän asetuksen voimaantulo-päivänä, koska tämä asetus korvaa puitteiden sisällön."
- (55) Koska suunniteltu tuki ylittää 1 miljoonaa euroa, ei ole epäilystäkään siitä, että tuesta on ilmoitettava ja komission on hyväksyttävä se. Lisäksi on selvää, että tällaisen tuen on täytettävä periaatteessa asetuksen (EY) N:o 68/2001 4 artiklassa säädetty poikkeuksen edellytykset.
- (56) Saksa asettaa kuitenkin kyseenalaiseksi, onko komissiolla lisäksi valtuudet arvioida tuen mahdollista kannustavaa vaikutusta. Komissio katsoo, että valtiontuen käsitteeseen ja erityisesti tuen välttämättömyyttä koskevaan arviointiperusteeseen sisältyy tuen kannustava vaikutus tuensaajaan. Ei voi olla yhteisen edun mukaista, että valtio tukee sellaisia toimenpiteitä (koulutustoimenpiteet mukaan luetuina), jotka tuensaaja toteuttaisi joka tapauksessa. Komissio on uusimmissa päätöksissään (Ford Genk, GM Antwerp) arvioinut nimenomaisesti myös kyseisten koulutustukien kannustavaa vaikutusta asetuksen (EY) N:o 68/2001, valtiontuen toimintasuunnitelman ja niitä edellytyksiä koskevan oikeuskäytännön mukaisesti, joiden mukaan tuki voidaan julistaa yhteismarkkinoille soveltuvaksi.
- (57) Saksa perustelee kantaansa ensinnäkin toteamalla, että ilmoitusvelvollisuuden piiriin kuuluvan tuen soveltumista yhteismarkkinoille on arvioitava asetuksessa säädettyjen arviointiperusteiden mukaisesti, ja viittaa tässä yhteydessä asetuksen (EY) N:o 68/2001 johdanto-osan 4 kappaleeseen, jonka mukaan komissio arvioi tuet "erityisesti tässä asetuksessa asetettujen perusteiden mukaisesti". Tällöin Saksa ei ota huomioon, että ilmaisu "erityisesti" merkitsee nimenomaan sitä, että yksittäisen tapauksen arviointi ei rajoitu asetuksen (EY) N:o 68/2001 mukaiseen arviointiin. Koska johdanto-osan 16 kappaleessa todetaan selvästi, että tällaista tukea arvioidaan edelleen yksittäin, on selvää, ettei tämä arviointi rajoitu mainitussa asetuksessa vahvistettuihin arviointiperusteisiin ja että se on suoritettava perustamissopimuksen 87 artiklan mukaisesti.
- (58) Toiseksi Saksa väittää, että asetusta (EY) N:o 68/2001 olisi tulkittava ottaen huomioon koulutustukia koskevat yhteisön puitteet vuodelta 1998. Kyseisiä puitteita sovellettiin ennen asetuksen voimaantuloa ja niissä vahvistettiin perusteet, joiden mukaan suurten tukien tapauksessa olisi arvioitava kannustavaa vaikutusta. Yhteisön puitteiden mukaan tuella voitiin olettaa olevan kannustava vaikutus erityisesti silloin, kun koulutushanke toteutettiin 87 artiklan 3 kohdan a tai c alakohdan mukaisella tukialueella. Komissio ei voi hyväksyä tätä väitettä, sillä asetuksen (EY) N:o 68/2001 johdanto-osan 4 kappaleessa tehdään selväksi, että koulutustukia koskevat yhteisön puitteet kumotaan tämän asetuksen voimaantulon myötä. Komission tarkoituksena oli korvata yhteisön puitteet asetuksella (EY) N:o 68/2001, ja asetuksella myös oli tämä vaikutus. Tämä on selvää asetuksen (EY) N:o 68/2001 toisissa kielitoisannoissa, joissa johdanto-osan 4 kappaleessa todetaan selvästi, että yhteisön puitteet "kumotaan", koska niiden sisältö "korvataan". Tämä todetaan selvästi myös aikaisemmissa komission päätöksissä⁽¹⁵⁾. Lisäksi asetukseen ei ole siirretty yhteisön puitteiden sisältämää oletusta kannustavan vaikutuksen olemassaolosta, vaan siinä säädetään yleisempää sanamuotoa käyttäen, että koulutustuet voidaan tietyn edellytyksin katsoa yhteismarkkinoille soveltuviksi⁽¹⁶⁾. Jos yritys kuitenkin olisi joka tapauksessa toteuttanut tukea saaneet toimenpiteet, siis myös ilman tukea, tällä tuella ei ole kannustavaa vaikutusta.
- (59) Kolmanneksi Saksa ja erityisesti tuensaaja väittävät, että tuen välttämättömyyden arviointi perustamissopimuksen 87 artiklan 3 kohdan c alakohdan nojalla merkitsisi sitä, että asetus (EY) N:o 68/2001 olisi kokonaisuudessaan ristiriidassa perustamissopimuksen määräyksen kanssa. Tällöin selvästi oletetaan, että tuen välttämättömyyttä ei arvioida. Komissio ei voi hyväksyä tätäkään väitettä, sillä siinä selvästi ei oteta huomioon, että alle miljoonan euron tukien, jotka täyttävät mainitun asetuksen arviointiperusteet, tapauksessa oletetaan, että myös välttämättömyyttä koskeva arviointiperuste täyttyy.

⁽¹⁵⁾ Ks. esimerkiksi 18 päivänä heinäkuuta 2001 asiassa Sabena tehty komission päätös 2001/698/EY (EYVL L 249, 19.9.2001, s. 21), jonka johdanto-osan 28 kappaleessa todetaan seuraavaa: "Nämä puitteet korvattiin myöhemmin Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklan soveltamisesta koulutustukseen 12 päivänä tammikuuta 2001 annetulla komission asetuksella (EY) N:o 68/2001."

⁽¹⁶⁾ Johdanto-osan 50 kappaleessa käsitellään tarkemmin asetuksessa (EY) N:o 68/2001 esitettyjä toteamuksia kannustavasta vaikutuksesta.

(60) Neljänneksi Saksa väittää, että komissio poikkeaa käytännöstään aikaisemmissa tapauksissa, joissa se ei ole arvioinut kannustavan vaikutuksen olemassaoloa. Tämä pitää paikkansa. Komissio on kuitenkin ilmoittanut, että se on muuttanut käytäntöään pitkälle kehitetyn taloudellisen tarkastelutavan perusteella. Muutos toteutettiin asioiden Ford Genk ja GM Antwerp perusteellisessa arvioinnissa, jossa viitattiin selvästi uuteen lähestymistapaan. Saksa väittää siitä huolimatta, että komission käytäntö on epä johdonmukainen, sillä asiassa Ford Genk aloittamansa muodollisen tutkintamenettelyn jälkeen se on tehnyt päätöksen vähintään kahdessa asiassa, nimittäin asiassa BMW Österreich (asia N 304/2005) ⁽¹⁷⁾ ja asiassa Webasto (asia N 653/2005), ilman tällaista arviointia tai toisenlaisen arvioinnin perusteella. Komissio toteaa kuitenkin, että nämä päätökset tehtiin ilman perusteellista arviointia ja ennen kuin ensimmäinen edellä mainituista kahdesta perusteellisesta arvioinnista, joissa komissio siirtyi erilaiseen lähestymistapaan, oli saatu päätökseen. On selvää, että komissio voi kehittää ja muuttaa arviointitapaansa, jos siihen on riittävät perusteet. Asioissa Ford Genk ja GM Antwerp perusteet olivat riittävät toisin kuin aikaisemmissa asioissa. Näin ollen komissio voi ennen lopullisen päätöksen tekemistä asiassa Ford Genk tukeutua edelleen vanhaan päätöksentekokäytäntönsä.

(61) Viidenneksi Saksa ja tuensaaja kiistävät sen, että komissio voisi vedota asioihin Ford Genk ja GM Antwerp, sillä asiaseikat ovat niissä erilaiset kuin asiassa DHL. Komission olisi ennemminkin pitänyt soveltaa asiassa Webasto tehtyä päätöstä. Missään tapauksessa ei voida väittää, että DHL:n tukea olisi käsiteltävä toisin, koska se ei koske autoteollisuutta kuten kaksi muuta asiaa. Myös asiassa Webasto tehdyssä päätöksessä, johon Saksa ja tuensaaja vetoavat, on kyse autoteollisuudesta. Ainoa ero on mahdollisesti siinä, että kahdessa ensimmäisessä asiassa oli kyse olemassa olevista tuotantolaitoksista, kun taas asiat DHL ja Webasto koskevat vasta perustettuja yrityksiä. Kahdessa ensimmäisessä asiassa sellaisten toimenpiteiden tukeminen, jotka olisi toteutettu joka tapauksessa, on kiistämättä toimintatukea. Sen vuoksi komissio ei voi ymmärtää, miksi tuki vasta perustetun yrityksen koulutustoimenpiteisiin, jotka olisi toteutettu joka tapauksessa, ei olisi toimintatukea. Myös tässä tapauksessa yritys saa tukea toimenpiteisiin, jotka sen olisi toteutettava joka tapauksessa.

(62) Lisäksi vasta perustetun yrityksen tapauksessa koulutustoimenpiteitä, jotka olisi toteutettava joka tapauksessa, ei

voida perustella seikoilla, joihin aluetukien myöntäminen perustuu, sillä alueelliset haitat on tasoitettava alueellisilla investointituilla eikä koulutustuilla. Tässä yhteydessä Saksa väittää, että mahdollisuus saada valtiontukea välttämättömiin ja mittaviin koulutustoimenpiteisiin vaikutti ratkaisevasti DHL:n lopulliseen päätökseen sijaintipaikasta. Komissio pitää kuitenkin kiinni siitä, että Euroopan unionissa on tavallista, että yritykset tekevät päätöksen sijaintipaikasta tai sijaintipaikan siirtämisestä pienentääkseen kustannuksiaan ja parantaakseen kannattavuuttaan. Yritykset, jotka aikovat siirtää tuotantonsa muualle, harakitsevat usein useita kilpailevia paikkoja eri jäsenvaltioissa. Päätös sijaintipaikasta ei lopulta riipu pelkästään odotetuista toimintakustannuksista (uusien työntekijöiden, joilla ei usein ole tarvittavaa koulutusta, kouluttamisesta aiheutuvat kustannukset mukaan luettuina), ja muista taloudellisista eduista ja haitoista (esimerkiksi alueella sovellettavat aukioloajat), vaan tietyssä määrin myös mahdollisuudesta saada valtiontukea (ts. aluetukea). Komissio ei voi hyväksyä tätä väitettä, sillä alueellisista investointituista poiketen koulutustukien tavoitteena ei ole vaikuttaa sijaintipaikan valintaan, vaan tasoittaa yhteisössä riittämättömiä investointeja koulutukseen. Alhaisempi koulutustaso tukialueella on alueellinen ongelma, johon on vastattava alueellisella investointituella.

(63) Edellä esitetyn perusteella komissio päättelee, että DHL:n olisi järjestettävä suuri osa koulutuksesta työntekijöilleen joka tapauksessa, siis myös ilman tukea. Tämä ilmenee erityisesti kahdesta seikasta, joita käsitellään jäljempänä tarkemmin. Ensinnäkin työntekijöiden kouluttaminen on välttämätöntä lentologiistiikkakeskuksen toiminnan aloittamiseksi ja toiseksi suuri osa koulutuksesta on lakisääteistä.

a) Toiminnan kannalta välttämätön koulutus

(64) Koulutuksen välttämättömyydestä on todettava, että DHL:n siirtämisellä Leipzig-Halleen (Saksa) on samankaltaisia vaikutuksia kuin uuden yrityksen perustamisella siltä osin, että DHL:n on palkattava uusia työntekijöitä toiminnan aloittamiseksi. Toiminnan asettamiin vaatimuksiin näyttää olevan mahdollista vastata kolmella tapaa: DHL voisi palkata uusia työntekijöitä, jotka yrityksen olisi koulutettava; DHL voisi palkata jo koulutettua ammattitaitoista työvoimaa; tai DHL voisi hankkia tietyt palvelut alihankintana, jos ammattitaitoista työvoimaa ei ole saatavilla.

⁽¹⁷⁾ EUVL C 87, 11.4.2006, s. 4.

- (65) Saksa ei ole esittänyt lisätietoja, jotka poistaisivat epäilyt, joita komissiolla on DHL:n mahdollisuuksista palkata uudessa toimipaikassaan riittävästi koulutettuja työntekijöitä. Saksa on lisäksi vahvistanut, että DHL:n aikaisemmassa toimipaikassa Brysselissä olevat työntekijät eivät periaatteessa olisi valmiita siirtymään Saksaan. Toiseksi DHL ei ole osoittanut, että se pystyisi palkkaamaan toiminnassa tarvittavan määrän koulutettuja työntekijöitä paikallisilta tai EU:n työmarkkinoilta. On selvää, että paikallisilla työmarkkinoilla ei ole saatavilla tarvittavan koulutuksen omaavia työntekijöitä ja myös lentoliikennepalveluiden Euroopan markkinoilla on ilmeisesti vaikeaa löytää ammattitaitoista työvoimaa.
- (66) Lisäksi Saksa ei ole tukenut vakuuttavasti DHL:n väitettä, jonka mukaan se hankkisi ilman tuen myöntämistä useampia alihankintana paikallisilta yrityksiltä ja siten voisi luopua suunnitellusta koulutuksesta. Saksa ei myöskään ole osoittanut, että Leipzigin lentoasemalla on käytettävissä muita palveluntarjoajia. Myös alihankintaa käytettäessä eräät koulutustoimenpiteet olisivat silti välttämättömiä. Lisäksi DHL:n Leipzig-Hallessa toteuttaman kokonaisinvestoinnin tarkoituksena on nimenomaan tuottaa kaikki pikapakettilähetystyöihin liittyvät palvelut omalla työvoimalla ja jopa tarjota näitä palveluja muille samalla lentoasemalla toimiville kilpailijoille. Tämän vuoksi komissio päätelee, että alihankinta ei sovellu liiketoimintasuunnitelmaan ja aiheuttaisi lisäkustannuksia.
- (67) Lisäksi Saksa väittää, että DHL luo perustamissopimuksen 87 artiklan 3 kohdan mukaisella tukialueella uusia työpaikkoja, minkä vuoksi kyse ei ole pelkästään toimintatuesta kuten belgialaisten moottoriajoneuvovalmistajien tapauksessa, vaan tuesta vasta perustetulle yritykselle, jonka saatavilla ei ole ammattitaitoista työvoimaa. Komissio ei voi hyväksyä tätä väitettä, sillä DHL:n olisi joka tapauksessa järjestettävä koulutusta mille tahansa uudelle yritykselle Brysselin ulkopuolella riippumatta uudesta sijaintipaikasta.
- b) Lakisääteinen koulutus**
- (68) Komission käytettävissä olevien tietojen mukaan suurin osa koulutuksesta on pakollista kansallisen tai EU:n lainsäädännön nojalla. Koska DHL:n tarjoamiin palveluihin liittyy niiden luonteen vuoksi suuri turvallisuusriski, sovellettavan lainsäädännön mukaisesti on rahdin käsittelyssä ja lentokoneiden teknisissä tarkastuksissa noudatettava tiettyjä vähimmäisstandardeja ja turvallisuusvaatimuksia.
- DHL EAT:n mekaanikot ja teknikot
- (69) Tämä koskee DHL EAT:n mekaniikoille ja teknikoille suunniteltua koulutusta lentoa edeltävien ja asematasotarkistusten alalla. Asetuksen (EY) N:o 2042/2003 mukaan lentokoneiden huoltotöihin osallistuvilla työntekijöillä on oltava lupakirja huoltotodisteen antamiseen. Tällaisen lupakirjan edellytykset on vahvistettu edellä mainitussa asetuksessa, ja ne koskevat koulutuksen laajuutta ja sisältöä.
- (70) Suunniteltu koulutus vastaa edellä mainittuja määräyksiä ja koskee kahta ammattiryhmää: lentokonemekaanikot, joilla on oikeus antaa huoltotodiste (luokka A) ja lentokoneteknikot/-mekaanikot, joilla on oikeus antaa huoltotodiste (luokka B1). Näiden ammattiryhmien koulutus käsittää seuraavat osat:
- englannin kurssit (tekninen englanti mukaan luettuna)
  - tekninen perustietämys sähkö-, elektroniikka- ja aerodynamiikan aloilla
  - hankitun teknisen perustietämyksen soveltaminen käytännössä
  - luokan B1 syventävä koulutus.
- (71) Kaikkea DHL EAT:n koulutusta täydennetään työpaikalla järjestettävillä koulutuspäivillä, joita on selvästi enemmän kuin teoreettisen koulutusosan vaatimia työpäiviä.
- (72) Saksa on tietoinen siitä, että DHL ei voi aloittaa toimintaa ilman asianmukaisesti koulutettua henkilöstöä, jolla on tarvittavat lupakirjat. Koska kaikki suunnitellut koulutustoimenpiteet ovat pakollisia asetuksen (EY) N:o 68/2001 mukaisesti, Saksan viranomaiset myöntävät, ettei DHL voi vähentää koulutusta. Viranomaiset väittävät kuitenkin, että ilman tukea DHL ei järjestäisi minkäänlaista koulutusta vaan käyttäisi kilpailijoiden työntekijöitä, joilla jo on tarvittavat lupakirjat, tai alihankintaa.
- (73) Saksan toimittaman kustannusanalyysin mukaan alihankinnan kustannukset ovat pienemmät kuin henkilöstökustannukset lisätynä koulutuskustannuksilla (noin [(5–20 prosenttia)] pienemmät luokan A osalta ja noin [(10–30 prosenttia)] pienemmät luokan B1 osalta). Saksa ei kuitenkaan ole osoittanut, että tällaisia palveluntarjoajia ylipäänsä on olemassa tai että ne ovat käytettävissä.

- (74) Kilpailijoiden jo koulutettujen työntekijöiden palkkaamisesta on todettava, että Saksa ei ole esittänyt todisteita siitä, että Euroopan työmarkkinoilla on koulutettuja ja päteviä työntekijöitä, jotka olisivat valmiita siirtymään Leipzig-Halleen. Saksa on itse myöntänyt, että Euroopan työmarkkinoilla on puutetta lentoliikennepalveluihin koulutetuista pätevistä mekaanikoista ja tekniikoista.
- (75) Lisäksi Saksa on esittänyt kustannusanalyysin englannin kursseista, joita on suunniteltu DHL EAT:n mekaniikoille ja tekniikoille. Saksan mukaan kursseissa on kyse yleiskoulutuksesta, joka ylittää pakollisen koulutuksen. Sen vuoksi Saksa arvioi näiden kurssien tukielpoiset kustannukset [(0,5–1)] miljoonaksi euroksi. Komissio toteaa ensiksi, että näillä kursseilla opetetaan teknistä englantia. Toiseksi komissio toteaa, että lentokoneiden tekniset tarkastukset on käytännössä standardoitu Euroopan laajuisesti, joten DHL EAT:n mekaniikkojen ja tekniikkojen on osattava teknistä englantia. Lisäksi nämä teknisen englannin kurssit ovat komission käsityksen mukaan osa standardoitua, pakollista koulutusohjelmaa. Sen vuoksi komissio katsoo, että DHL:n olisi tarjottava teknisen englannin kursseja joka tapauksessa, siis myös ilman tukea.
- (76) Näiden seikkojen perusteella komissio päättää, että edellä mainitut koulutustoimenpiteet ovat lakisäätteisiä ja myös välttämättömiä DHL EAT:n sujuvan toiminnan kannalta, ja yrityksen olisi toteutettava ne joka tapauksessa, siis myös ilman tukea. Sen vuoksi komissio katsoo, että DHL EAT:n mekaniikkojen ja tekniikkojen koulutuskustannukset eivät ole tukielpoisia.
- Ramp-työntekijät (Ramp Agent II)
- (77) Ramp Agent II -työntekijöiden tehtävät ovat seuraavat: maakaluston käyttäminen ja ajaminen; lentokoneiden lastaus ja purku; lentoasiakirjojen luovuttaminen; raporttien laatiminen ja viestintä lentäjien ja lentoasemaviranomaisten kanssa. Ilmoitetun hankkeen puitteissa on tarkoitus kouluttaa 210 Ramp Agent II -työntekijää. Tukielpoiset kustannukset on arvioitu [(2–3)] miljoonaksi euroksi.
- (78) Saksan lainsäädännön mukaan Ramp Agent II -työntekijät voivat työskennellä asematasolla vasta sitten, kun heidät on koulutettu maakaluston käsittelyyn (*Arbeitsschutzgesetz*) ja turvallisuuden (BGV C 10 FBO) aloilla ja kun heillä on trukkiajokortti (BG 925 – *Ausbildung und Beauftragung der Fahrer von Flurförderzeugen*). Lisäksi heille on annettava koulutusta vaarallisten aineiden käsittelystä ja siihen liittyvistä riskeistä (*Gefahrstoffverordnung*). Lopuksi Ramp Agent II -työntekijöiden on myös suoritettava IATA:n vaarallisia aineita koskevien sääntöjen mukainen vaarallisia aineita koskeva koulutus.
- (79) Johdanto-osan 77 ja 78 kappaleesta ilmenee, että ilmoitetun hankkeen yhteydessä suunniteltu koulutus on suurelta osin lakisäätteistä, nimittäin seuraavat kurssit: lentokoneiden siirtämisessä käytettävien laitteiden käsittely; jäänpoisto (peruskurssi); jäänpoisto (kertauskurssi); lupa-kirja asematasolla ajamiseen; asematasolla työskentely ja asematasoa koskevat määräykset; paloturvallisuuskoulutus; rahtiovien käsittely; ensiapu; trukkiajokortti; IATA PK 7/8; maakalusto; asematasotyöskentelyn vaarat; asematasoa koskevat turvallisuusmääräykset; lentoaseman turvallisuusmääräykset. Rahtikonttien rakentamista käsittelevä *ULD-Build-up* -kurssi koskee erityisesti DHL:n konttien käsittelyä.
- (80) Ainoastaan työterveyttä käsittelevä kurssi "G25/41 Arbeitsmedizinische Untersuchung" (4 tuntia yhteensä 240 koulutustunnista), laatua ja prosesseja käsittelevä kurssi "DIN EN 9001:2000 Qualität und Prozesse" sekä ympäristöasioiden hallintaa ja organisaatiorakennetta käsittelevä kurssi "DIN EN 14001 Umweltmanagement und Organisationsstruktur" (8 tuntia yhteensä 240 koulutustunnista) eivät ole lakisäätteisiä. Koska Saksa on kuitenkin korostanut, että DHL aikoo tuottaa itse kaikki logistiikkakeskuksen toimintaan liittyvät palvelut ja jopa tarjota niitä kilpailijoille Leipzig-Hallen lentoasemalla, eikä se ole todistanut, että DHL ei järjestäisi näitä kursseja ilman tukea, kurssit kuuluvat selvästi DHL:n työntekijöiden koulutuspakettiin, joka on välttämätön lentologistiikkakeskuksen toiminnan käynnistämiseksi ongelmitta. Tämä lentologistiikkakeskus on Hongkongissa (Kiina) ja Wilmingtonissa (Yhdysvallat) sijaitsevien keskusten ohella DHL:n maailmanlaajuisesti tärkein logistiikkakeskus. Erityisesti työterveyttä käsittelevä kurssi vaikuttaa välttämättömältä: siinä koulutetaan henkilöstöä havaitsemaan, aiheuttaako joku työntekijä vaaran työympäristölleen, sillä

DHL:n kitkaton toiminta edellyttää odottamattomien viivästysten välttämistä ja poistamista. Käytettävissä olevien tietojen mukaan tällaisen koulutuksen suorittaneet ramp-työntekijät pystyvät lisäksi arvioimaan tulevien työntekijöiden yleistä ammatillista soveltuvuutta. Johdanto-osan 25 kappaleessa kuvaillun arviointimenetelmänsä mukaisesti komissio päättää, että vaikka koulutus ei olekaan lakisääteistä, se on välttämätöntä logistiikkakeskuksen kitkattomalle toiminnalle, ja sen vuoksi DHL:n olisi joka tapauksessa järjestettävä se. Laatustandardia koskeva kurssi ei ole lakisääteinen, mutta Deutsche Postin johto on määrännyt sen pakolliseksi kaikille DHL:n toimipisteille. DHL on ilmoittanut, että kaikille DHL:n työntekijöille annettaisiin koulutusta DIN EN 9001 -standardin mukaisen sertifiointin saamiseksi⁽¹⁸⁾. Lisäksi se on ilmoittanut, että DIN EN 14001 -standardin mukainen sertifiointi saataisiin heinäkuussa 2008⁽¹⁹⁾. Näin ollen tämän päätöksen kohteena oleva koulutus on selvästi välttämätöntä yrityksen liiketoimintastrategiassa asetetun vaatimustason saavuttamiseksi ja olisi sen vuoksi järjestetty myös ilman tukea. Lisäksi DHL:n tytäryritykset mainostavat palvelujensa vastaavan korkeinta vaatimustasoa kuten DIN-sertifikaatit osoittavat, joten DHL pystyy johtavana palvelujen tarjoajana laskemaan nämä kustannukset mukaan hinnoittelustrategiaansa. Sen vuoksi komissio katsoo, että DHL olisi järjestänyt edellä mainitun koulutuksen myös ilman tukea.

- (81) Näiden seikkojen perusteella komissio päättää, että osa Ramp Agent II -työntekijöille tarkoitettua koulutuksesta on lakisääteistä ja osa kuuluu yrityksen laatustrategiaan. Näin ollen kaikki koulutus on poikkeuksetta välttämätöntä lentologistiikkakeskuksen kitkattoman toiminnan kannalta, ja yritys olisi järjestänyt sen joka tapauksessa, siis myös ilman tukea. Sen vuoksi komissio katsoo, että Ramp Agent II -työntekijöiden koulutuskustannukset eivät ole tukielpoisia.

Turvallisuushenkilöstö

- (82) Tätä alaa säädelään asetuksella (EY) N:o 2320/2002. Saksan ilmailuturvallisuuslain (*Luftverkehrsgesetz*) 8–9 pykälän mukaan lentoasemaoperaattoreiden ja ilmailualan yritysten velvollisuutena on kouluttaa turvallisuushenkilöstönsä ja kaikki muut työntekijänsä.

⁽¹⁸⁾ http://www.dpwn.de/dpwn?skin=hi&check=yes&lang=de_DE&xmlFile=2000910

⁽¹⁹⁾ http://www.dpwn.de/dpwn%3Ftab%3D1%26skin%3Dhi%26check%3Dyes%26lang%3Dde_DE%26xmlFile%3D2008898

- (83) DHL:n suunnittelemat kurssit turvallisuushenkilöstölle vastaavat sisältönsä ja koulutustuntien lukumäärän suhteen sitä koulutusta, josta on säädetty kansallisessa lainsäädännössä (*Musterlehrplan für Luftverkehrskontrollkräfte für Personal- und Warenkontrollen*) asetuksen (EY) N:o 2320/2002 täytäntöönpanemiseksi. Koulutusjakso IATA PK 7/8 on pakollinen myös IATA:n vaarallisia aineita koskevien sääntöjen perusteella, jotka saatettiin osaksi Saksan lainsäädäntöä lailla Nfl II-36/05. Myös ensiapukurssi ja johdatus paloturvallisuuteen kuuluvat Saksan työsuojelulain mukaan pakolliseen koulutukseen.

- (84) Ainoastaan asematasolla ajamiseen oikeuttavaa lupakirjaa ja laadunvalvontaa koskevat kurssit (kumpikin 8 tuntia yhteensä 300 koulutustunnista) ovat ylimääräisiä, toisin sanoen ne eivät ole lakisääteisiä. Koska Saksa on kuitenkin korostanut, että DHL aikoo tuottaa itse kaikki logistiikkakeskuksen toimintaan liittyvät palvelut, eikä se ole todistanut, että DHL ei järjestäisi näitä kurseja ilman tukea, komissio katsoo niiden kuuluvan kokonaiskoulutuspakettiin. Myös turvallisuushenkilöstölle tarkoitetut kurssit DIN EN 9001:2000 ja DIN EN 14001 vastaavat Deutsche Postin tavanomaista käytäntöä ja ovat sen vuoksi pakollisia kaikille DHL:n työntekijöille (ks. johdanto-osan 80 kappale). Kurssi asematasolla ajamiseen oikeuttavan lupakirjan saamiseksi vaikuttaa myös olevan välttämätön turvallisuushenkilöstölle, sillä turvallisuushenkilöstön on kaikkina aikoina päästävä kiitoradoille ja asematasolle. Ei olisi järkevää vaarantaa logistiikkakeskuksen kitkatonta toimintaa sillä, että turvallisuushenkilö ei pääse asematasolle (kuten johdanto-osan 90 kappaleessa ja sitä seuraavissa kappaleissa todetaan, tässä tapauksessa on kuitenkin mahdollista rajoittaa koulutus tiettyyn henkilömäärään). Johdanto-osan 25 kappaleessa kuvaillun arviointimenetelmänsä mukaisesti komissio päättää, että vaikka koulutus ei olekaan lakisääteistä, se on välttämätöntä logistiikkakeskuksen kitkattomalle toiminnalle ja sen vuoksi DHL:n olisi joka tapauksessa järjestettävä se. Sen vuoksi komissio katsoo, että näistä kahdesta kurssista ei luovuttaisi ilman tukeakaan.

- (85) Koska johdanto-osan 83 ja 84 kappaleessa mainitut koulutuskurssit turvallisuushenkilöstölle ovat pakollisia, komissio ei voi hyväksyä Saksan väitettä, jonka mukaan DHL voisi palkata ainoastaan vähimmäismäärän päteviä työntekijöitä, jotka sitten kouluttaisivat muut työntekijät työpaikalla. Esitettyjen tietojen perusteella komissio katsoo, että kaikkien turvallisuushenkilöiden on suoritettava kokonaisuudessaan edellä mainitut kurssit.

- (86) Näiden seikkojen perusteella komissio pääättelee, että turvallisuushenkilöstön koulutuskustannukset eivät ole tukikelpoisia.

Operatiivinen johtohenkilöstö

- (87) Ainoastaan operatiivisen johtohenkilöstön tapauksessa komission päätelmä on erilainen. Tämän työntekijäryhmän koulutukseen kuuluvat englannin kieli, työolainsäädännön perusteet, viestintä, suullinen ilmaisu, henkilöstön johtaminen, valmennuksen perusteet, konfliktien hallinta, tiiminrakennus, työpaikkahaastattelut ja yrittäjäyys. Ilmoitetun hankkeen yhteydessä on tarkoitus kouluttaa 110 operatiiviseen johtoon kuuluvaa henkilöä, ja tukikelpoiset kustannukset on arvioitu [(1–2)] miljoonaksi euroksi. Keskijohdon tehtäviin on tarkoitus ottaa työntekijöitä, jotka ovat jo suorittaneet muun koulutuksen (toisin sanoen Ramp Agent II -työntekijöitä ja turvallisuushenkilöitä).

- (88) Tämä johtamiskoulutus liittyy ramp-työntekijöiden ja turvallisuushenkilöstön koulutukseen eikä se näytä olevan välttämätöntä lentologiikkakeskuksen kitkattoman toiminnan kannalta. Se tarjoaa ennemminkin ylenemismahdollisuuden DHL:n palveluksessa jo oleville työntekijöille, joiden henkilökohtaisia ja sosiaalisia taitoja sillä on tarkoitus parantaa. Lisäksi kyse on yleisestä koulutuksesta, joka ei ole välttämätöntä ainoastaan ilmailualalla. Koulutuksella saatavia taitoja voidaan helposti käyttää muissa yrityksissä, ja lisäksi ne osaltaan parantavat työympäristöä ja ihmistenvälisiä suhteita yrityksessä.

- (89) Edellä 87 ja 88 kappaleessa esitettyjen seikkojen perusteella komissio pääättelee, että operatiiviselle johtohenkilöstölle suunnattu koulutus ei ole lakisääteistä ja ylittää sen, mikä on välttämätöntä DHL:n Leipzig-Hallessa sijaitsevan lentologiikkakeskuksen kitkattoman toiminnan kannalta. Sen vuoksi tästä koulutuksesta aiheutuviin kustannuksiin voidaan myöntää koulutustukea.

c) Välttämättömän koulutuksen laajuus

- (90) Saksan esittämän kustannuslaskelman mukaan (ks. johdanto-osan 37 kappale) logistiikkakeskuksen kitkaton toiminta olisi mahdollista varmistaa **134 Ramp Agent II -työntekijällä**. Jos kuuden hengen lastaustimin molemmat kuljettajina toimivat Ramp Agent II -työntekijät korvattaisiin Ramp Agent I -työntekijöillä, lainsäädännön ja

liiketoiminnan asettamat vaatimukset täyttyisivät edelleen. Saksa väittää, että DHL voisi sen vuoksi luopua 76 Ramp Agent II -työntekijän kouluttamisesta, ja ilman koulutustukea näiden työntekijöiden koulutuksesta luovuttaisiin. Näistä 76 Ramp Agent II -työntekijästä aiheutuvat tukikelpoiset kustannukset ovat yleiskoulutuksen osalta [(0,5–1,5)] miljoonaa euroa ja erityiskoulutuksen osalta [(0,01–0,03)] miljoonaa euroa.

- (91) Jos DHL kuitenkin todella korvaisi kuljettajina toimivat Ramp Agent II -työntekijät Ramp Agent I -työntekijöillä, myös näitä olisi koulutettava jossain määrin, erityisesti maakaluston käytössä (tämä koskee erityisesti asematasolla ajamista, asematasotyöskentelyä ja asematasoa koskevia määräyksiä, trukilla ajamista, asematasotyöskentelyn vaaroja, paloturvallisuuskoulutusta, ensiapua jne.). Ylimääräisistä 76 Ramp Agent I -työntekijästä aiheutuvat koulutuskustannukset ovat Saksan mukaan yleiskoulutuksen osalta [(0,1–0,5)] miljoonaa euroa ja erityiskoulutuksen osalta [(0,01–0,03)] miljoonaa euroa.

- (92) Komissio katsoo, että kustannukset, jotka DHL:n olisi joka tapauksessa maksettava kyseisten Ramp Agent I -työntekijöiden lisäkoulutuksesta, on vähennettävä tukikelpoisista kustannuksista, joten ylimääräisten 76 Ramp Agent II -työntekijän koulutuksesta aiheutuvat tukikelpoiset kustannukset ovat [(0,4–1)] miljoonaa euroa. Koska ainoastaan tämä koulutus ylittää välttämättömän koulutuksen, joka DHL:n olisi joka tapauksessa katettava, komissio pääättelee, että ainoastaan tämä määrä on tukikelpoinen.

- (93) Myös **turvallisuushenkilöstön** osalta Saksa ilmoittaa, että DHL:n lentologiikkakeskusta olisi mahdollista operoida kitkattomasti ainoastaan 70 työntekijällä alun perin ilmoitetun 110 sijasta. Suuruudeltaan 40 työntekijän vaje olisi helppo korvata lisäämällä kameravalvontaa ilman, että logistiikkakeskuksen turvallisuus vaarantuisi. Asiaa koskevassa tutkimuksessa esitetään henkilöiden ja rahdin tarkastuksissa tarvittavan henkilöstön ehdoton vähimmäismäärä ja kerrotaan se työvuorojen lukumäärällä. Laskelmissa huomioidaan myös viikoittaisten työpäivien määrä ja ylimääräisen henkilöstön tarve lomien tai sairauksien vuoksi häiriöttömän toiminnan varmistamiseksi. Tutkimuksessa päätellään, että tästä ylimääräisestä koulutuksesta aiheutuvat tukikelpoiset kustannukset olisivat [(0,05–0,2)] miljoonaa euroa.

- (94) Saksa kuitenkin ilmoittaa samanaikaisesti, että DHL suunnittelee 110 turvallisuushenkilön palkkaamista, sillä maailmanlaajuisesti toimivana hyvämaineisena yrityksenä se haluaa välttää kaikki turvallisuuteen liittyvät välikohtaukset. Tällaiset välikohtaukset voisivat vaikuttaa rahtiliikenteen laatuun, johtaa tuntuviin viivästyksiin ja heikentää asiakassuhteita. Jotta sujuva rahtiliikenne ei vaarantuisi, DHL on sen vuoksi tietoisesti valinnut turvallisuuden maksimoinnin. Tämän vuoksi komissio ei voi hyväksyä Saksan väitettä, jonka mukaan logistiikkakeskusta olisi mahdollista operoida ongelmitta 70 turvallisuushenkilöllä 110:n sijasta. Johdanto-osan 25 kappaleessa kuvailtujen arviointipuitteiden mukaisesti komissio päätelee, että vaikka koulutus ei olekaan lakisääteistä, se on välttämätöntä logistiikkakeskuksen kitkattomalle toiminnalle ja sen vuoksi DHL järjestäisi sen joka tapauksessa.
- (95) Näiden seikkojen perusteella voidaan päätellä, että kaikki koulutus, jolla 110 turvallisuushenkilölle annetaan tarvittavat tiedot lentologistiikkakeskuksen toiminnan aloittamiseksi ja sen harjoittamiseksi kitkattomasti, olisi järjestettävä joka tapauksessa. Sen vuoksi komissio katsoo, että näihin kustannuksiin ei voida myöntää koulutustukea.

Taulukko 3

Ammattinimike	Ilmoitettu lukumäärä	Pakollisesti koulutettavien määrä	Lisäksi koulutettavien määrä
Ramp Agent II -työntekijä	210	134	76
Turvallisuushenkilö	110	110	0
Johtohenkilö (operatiivinen)	110	0	110
Lentokonemekaanikko, joka voi antaa huoltotodisteen Luokka A	97	97	0
Lentokoneteknikko/-mekaanikko, joka voi antaa huoltotodisteen Luokka B 1	68	68	0

- (96) Saksan esittämän kustannusanalyysin perusteella komissio laski ylimääräisen koulutuksen kustannukset seuraavasti ⁽²⁰⁾:

Taulukko 4

(EUR)

Kustannuserä	Ramp Agent II (*)	Keskijohto	Yhteensä
Kouluttajat (teoria ja käytäntö)	[...]	[...]	
Hallintomenot	[...]	[...]	
Matkakustannukset	[...] (**)	[...]	
<i>Kouluttajista aiheutuvat kokonaiskustannukset</i>	[...]	[...]	[...]
Koulutettavista aiheutuvat henkilöstökustannukset	[...]a	[...]	[...] (ainoastaan osa tukikelpoista)

Tukikelpoiset kustannukset yhteensä: [...]

Tuen enimmäisintensiteetti: 60 %

Tuki 1 578 109

(*) Taulukossa esitetyistä luvuista on jo vähennetty Ramp Agent I -työntekijöistä aiheutuvat koulutuskustannukset. Viimeksi mainitut kustannukset syntyisivät joka tapauksessa, toisin sanoen myös Saksan ilmoittamassa vaihtoehtoisessa tilanteessa (Ramp Agent II -työntekijöistä osan korvaaminen heikommin koulutetuilla Ramp Agent I -työntekijöillä).

(**) Saksan esittämien tietojen mukaan ilmoitettuihin matkakustannuksiin eivät sisälly erityiskoulutukseen liittyvät [...] euron matkakustannukset, jotka olisivat tukikelpoisia. Komissio olettaa, että Saksan viranomaiset ovat luopuneet tämän kustannuserän tukemisesta.

⁽²⁰⁾ Ylimääräinen koulutus on suurelta osin yleiskoulutusta, ainoastaan Ramp Agent II -työntekijöille tarjotaan erityiskoulutusta [...] euron arvosta. Myös koulutus, joka on tarkoitettu Ramp Agent I -työntekijöille (jotka ilman tukea korvaisivat paremmin koulutetut työntekijät), sisältää erityiskoulutusta [...] euron arvosta, joten nämä summat kumoavat toisensa.

d) Sallittavan tukimäärän laskeminen

(97) Ilmoitetussa toimenpiteessä (jonka tukikelpoisten kustannusten ilmoitettiin olevan [(10–15)] miljoonaa euroa) on kyse muun muassa [(8–12)] miljoonan euron kustannuksista, jotka DHL:n olisi katettava joka tapauksessa, siis myös ilman tukea. Tämä osa ilmoitetusta tuesta ei johda lisäkoulutukseen, vaan koskee yrityksen tavanomaisia toimintakustannuksia ja pienentää siten kustannuksia, jotka yrityksen olisi tavallisesti maksettava. Sen vuoksi tukea ei voida hyväksyä.

(98) Muiden toimenpiteiden tukikelpoiset kustannukset ovat [(2–3)] miljoonaa euroa. Tämä vastaa 1 578 109 euron tukimäärää. Ainoastaan tämä osa tuesta noudattaa yhteismarkkinoille soveltuvuuden arviointiperusteita.

7. PÄÄTELMÄT

(99) Komissio pääättelee, että ilmoitettu tuki DHL Leipzigille koskee yhtäältä [(8–12)] miljoonan euron kustannuksia, jotka DHL:n olisi joka tapauksessa katettava, siis myös ilman tukea, ja toisaalta 2 630 182 euron kustannuksia, jotka aiheutuvat sellaisesta koulutuksesta, joka ylittää lainsäädännössä säädetyn tai toiminnan kannalta välttämättömän koulutuksen.

(100) Sen vuoksi komissio katsoo, että se osa ilmoitetusta tuesta, joka ei ole välttämätön kyseisen koulutuksen järjestämiseksi, ei johda lisäkoulutukseen vaan kattaa yrityksen tavanomaisia kustannuksia ja siten mahdollistaa niiden kustannusten pienentämisen, jotka yrityksen olisi tavallisesti katettava. Tuki johtaisi komission mielestä yhteisen edun vastaiseen kilpailun vääristymiseen, ja se vaikuttaisi kaupankäynnin edellytyksiin. Tukea ei näin ollen voida perustella perustamissopimuksen 87 artiklan 3 kohdan c alakohdan nojalla. Koska yhtäkään muuta perustamissopimuksen 87 artiklan 2 ja 3 kohdan poikkeuksista ei voida soveltaa, 6 175 198 euron tuki ei täytä yhteismarkkinoille soveltuvuuden arviointiperusteita.

(101) Muut ilmoitetut toimenpiteet, joiden tukikelpoiset kustannukset ovat [(2–3)] miljoonaa euroa ja joihin myönnetään tukea 1 578 109 euroa, täyttävät perustamissopimuksen 87 artiklan 3 kohdan c alakohdan mukaiset yhteismarkkinoille soveltuvuuden arviointiperusteet,

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Valtiontuesta, jonka Saksa aikoo myöntää DHL:lle, 6 175 198 euroa ei sovellu yhteismarkkinoille.

Jäljelle jäävä 1 578 109 euron osa valtiontuesta, jonka Saksa aikoo myöntää DHL:lle, soveltuu yhteismarkkinoille EY:n perustamissopimuksen 87 artiklan nojalla.

2 artikla

Saksan on ilmoitettava komissiolle kahden kuukauden kuluessa tämän päätöksen tiedoksi antamisesta niistä toimenpiteistä, jotka se on toteuttanut tämän päätöksen täytäntöönpanemiseksi.

3 artikla

Tämä päätös on osoitettu Saksan liittotasavallalle.

Tehty Brysselissä 2 päivänä heinäkuuta 2008.

Komission puolesta

Neelie KROES

Komission jäsen

HUOMAUTUS LUKIJALLE

Toimielimet ovat päättäneet, ettei niiden säädöksissä enää viitata niissä mainittujen säädösten viimeisimpään muutokseen.

Ellei toisin mainita, julkaistuissa teksteissä mainituilla säädöksillä tarkoitetaan säädöksiä niiden tällä hetkellä voimassa olevassa muodossa.